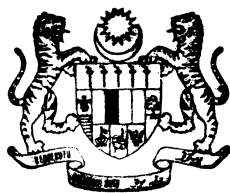

Jilid II
Bil. 23

Hari Khamis
19hb Jun, 1980

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
House of Representatives

PARLIMEN KELIMA
Fifth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 3063]

USUL UNTUK MENGEMUKAKAN RANG UNDANG-UNDANG AHLI
PERSENDIRIAN:

Rang Undang-undang Penculikan (Pindaan), 1980 [Ruangan 3124]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen [Ruangan 3128]

Rang Undang-undang Pencen (Pindaan) [Ruangan 3149]

Rang Undang-undang Kerja (Pindaan) [Ruangan 3153]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELIMA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' (DR) SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.P., P.I.S., B.S.I.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Wilayah Persekutuan, DATO' HUSSEIN ONN, D.K. (Johor) (Sri Gading).

„ **Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.P.M.S., S.S.A.P. (Kubang Pasu).**

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J., S.S.I.J., K.M.N. (Segamat).

„ **Menteri Undang-undang, DATO' SERI HAJI HAMZAH BIN HAJI ABU SAMAH, S.S.A.P., S.I.M.P., S.M.K., S.P.D.K. (Temerloh).**

„ **Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI, P.M.N., P.N.B.S., P.G.D.K. (Bandar Kuching).**

„ **Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).**

„ **Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TAN SRI DATO HAJI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.M.J., S.P.D.K., S.S.I.J. (Tenggaroh).**

„ **Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).**

„ **Menteri Pertahanan, DATUK AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).**

„ **Menteri Luar Negeri, Y.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., P.M.K. (Kota Bharu).**

„ **Menteri Pelajaran, DATO' MUSA BIN HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J. (Labis).**

„ **Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K. (Ulu Kelantan).**

„ **Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., P.J.K. (Jejebu).**

„ **Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).**

„ **Menteri Pertanian, DATO' SHARIFF AHMAD, D.S.A.P., D.I.M.P., J.M.N. (Jerantut).**

„ **Menteri Penerangan, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., K.M.N. (Pulai).**

„ **Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' RICHARD HO UNG HUN, S.P.M.P. (Lumut).**

„ **Menteri Perusahaan Utama, DATO PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M. (Taiping).**

„ **Menteri Perusahaan Awam, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu).**

„ **Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN LEO MOGGIE ANAK IROKE (Kanowit).**

- Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO DR NEO YEE PAN, D.P.M.J. (Muar).
- „ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO S. SAMY VELLU, D.P.M.S., A.M.N., S.M.S., P.C.M. (Sungai Siput).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, DATO MANSOR BIN OTHMAN, K.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO' MOKHTAR BIN HAJI HASHIM, D.S.L.D. (Tampin).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, J.B.S. (Santubong).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' HAJI RAMLI BIN OMAR, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N., K.M.N. (Shah Alam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DATUK HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., S.M.T., P.B. (Besut).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI DATO' SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- „ Timbalan Menteri Undang-undang, DATO' ABDULLAH BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N. (Ulu Nerus).
- „ Timbalan Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN SANUSI BIN JUNID (Jerlun-Langkawi).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN MAK HON KAM, J.M.N., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' MOHAMED NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL RAZAK, O.K.I.S., D.S.A.P. (Pekan).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATUK DR NIK HUSSEIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, TUAN CLARENCE E. MANSUL (Penampang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK CHIN HON NGIAN (Renggam).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN LUHAT WAN (Baram).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).

- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Pertahanan, DATO ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Batu Pahat).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Penerangan, DATO HAJI EMBONG BIN YAHYA, D.P.M.J., A.M.N., P.I.S. (Ledang).
- ” Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUN SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD (Johor Bahru).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Wilayah Persekutuan, TUN ABDULLAH BIN HAJI AHMAD, K.M.N. (Kepala Batas).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan dan Perindustrian, TUN ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.M.T., S.M.S., P.I.S. (Kuala Selangor).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUN IDRIS BIN ABDUL RAUF, A.M.P., A.M.N. (Parit Buntar).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Utama, TUN ABDUL RAHIM BIN DATUK THAMBY CHIK, P.J.K. (Alor Gajah).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, TUN WILLIAM LYE CHEE HIEN (Gaya).
- ” Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUN MOHD. KASSIM *alias* Yahya bin Ahmad (Machang).
- ” TUN ABBAH BIN MENGIMBAL *alias* GEORGE ABBAH (Bandau).
- ” TUN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- ” TUN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- ” TUN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Bahru).
- ” TUN ABDUL RAHMAN BIN DAUD (Pasar Mas).
- ” DATUK PATINGGI TAN SRI (DR) HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA’KUB, D.P., P.M.N., S.P.M.J., S.I.M.P., S.P.M.K., S.P.D.K., P.N.B.S. (Paloh).
- ” TUN ABDUL SHUKUR BIN HAJI SIRAJ (Tanjong Karang).
- ” DATUK HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- ” TUN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Trengganu).
- ” TUN A.K. ALI UDDIN BIN PENGIRAN HAJI MOHD. TAHIR (Kimanis).
- ” TUN HAJI AMPONG BIN PUYON, A.S.D.K., A.D.K., J.P.U., J.P. (Labuk Sugut).
- ” DATUK HAJI ASHKAR HASBOLLAH, P.G.D.K. (Marudu).
- ” TUN AU HOW CHEONG (Telok Anson).
- ” TUN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- ” TUN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- ” TUN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- ” TUN CHAN TECK CHAN (Kota Melaka).
- ” TUN CHAN KOK KIT *alias* CHAN KIT (Sungai Besi).
- ” DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- ” DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Ulu Selangor).
- ” TUN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- ” TUN CHIENG TIONG KAI (Sarikei).
- ” TUN CHOW POH KHENG, S.M.S. (Ulu Langat).

Yang Berhormat TUAN RICHARD DAMPING ANAK LAKI (Serian).

- „ TUAN PETER PAUL DASON (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. DAVID (Damansara).
- „ TUAN EDWARD ESNEN UNANG (Mukah).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupa).
- „ DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Keningau).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K. (Ulu Padas).
- „ TUAN HASHIM BIN ENDUT (Ulu Muda).
- „ TUAN HASHIM BIN GHAZALI, A.M.N. (Matang).
- „ TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD, J.S.M. (Bagan Datok).
- „ DR HEE TIEN LAI, A.M.N., P.I.S., B.S.I., (Ayer Hitam).
- „ TUAN HIEW NYUK YING (Tawau).
- „ TUAN HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA (Maran).
- „ TUAN HUSSEIN BIN MAHMOOD (Tanah Merah).
- „ TUAN IBRAHIM BIN MUHAMMAD, P.B., P.P.M., P.P.N. (Rantau Panjang).
- „ TUAN HAJI IKHWAN BIN NASIR (Pontian).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ TUAN JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN KAMALUDDIN BIN MAAMOR (Hilir Perak).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DATUK LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE KAW (Kluang).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ TUAN LIM KIAM HOON *alias* LIM AH YING, A.M.K. (Padang Serai).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Petaling).
- „ TUAN LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, J.B.S. (Kapit).
- „ TUAN MOHAMAD TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI (Grik).
- „ TUAN HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ TAN SRI DATUK HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN HAJI MOHAMMAD TAUFECK BIN O. K. K. HAJI ASNEH, D.S.K., B.K., P.P.M. (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS, A.M.P. (Parit).
- „ TUAN HAJI MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM, J.S.M. (Setapak).

Yang Berhormat TUAN MOHD. NAKHAIE BIN HAJI AHMAD (Baling).

- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHAMED YASSIN, P.I.S. (Pagoh).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.N.B.S., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- „ DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- „ TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K. (Alor Setar).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN P. PATTO (Menglembu).
- „ TUAN RACHA UMONG, P.B.S. (Bukit Mas).
- „ DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, S.P.D.K., J.P. (Silam).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kuala Kedah).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, J.M.N., A.M.P., P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI MOHAMMED (Semerah).
- „ TUAN SIBAT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN HAJI SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, A.M.N., S.M.S. (Sepang).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED, A.M.P., P.J.K. (Arau).
- „ TUAN RAYMOND SZETU MEI THONG (Lambir).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P., J.P. (Raub).
- „ DR TAN TIONG HONG (Kepong).
- „ TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD, A.M.N., P.B. (Tumpat).
- „ TUAN TING CHEK MING (Bruas).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ TUAN UMAR BIN HAJI ISMAIL, A.M.N., P.P.T. (Padang Rengas).
- „ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN WONG HOONG KEAT (Tanjong).
- „ DR WONG SOON KAI, P.B.S. (Sibu).
- „ TUAN YANG CHOONG FU (Kinta).
- „ PUAN YONG FATIMAH BINTI MOHD. RAZALI, A.M.N., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ TUAN YUSOF BIN MALIM KUNING *alias* ABDUL RAHMAN BIN MOHD. JANI, P.I.S., B.S.I. (Panti).
- „ TUAN HAJI ZABIDI BIN HAJI ALI, P.J.K. (Permatang Pauh).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Khamis, 19hb Jun, 1980

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang.

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN

PROJEK PEMBINAAN OLEH J.K.R.

1. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Kerajaan dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan memandangkan bahawa seringkali tawaran-tawaran bagi projek diberi kepada pemborong-pemborong yang berjaya oleh jurutera-jurutera JKR tanpa pada mulanya lagi menyelesaikan masalah tanah terlibat di dalam projek itu maka dengan ini menyebabkan pemberhentian kerja-kerja dan di dalam pada itu kontraktor-kontraktor tiada dibayar gantirugi atas pemberhentian tersebut malahan dihukum tiada menyudahi projek-projek itu di dalam jangka masa yang tertentu sama ada beliau akan mengambil langkah iaitu di dalam mana-mana projek tapak tanah hendaklah diperolehi terlebih dahulu sebelum dikeluarkan tawaran supaya setiap pihak tiada mengalami kesulitan.

Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Datuk Dr Nik Hussein bin Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi amalan Kementerian saya bahawa tindakan memanggil tawaran bagi satu-satu projek untuk pembinaan tidak akan dimulakan selagi masalah tanah belum diselesaikan.

Adalah penting tanah/tapak diperolehi terlebih dahulu kerana JKR wajib menjalankan penyiasatan tanah (soil investigation) sebelum pembinaan diluluskan. Namun begitu terdapat juga kes-kes terutamanya projek-projek jalanraya di mana kerja-kerja diserahkan kepada pemborong sebelum

masalah pengambilan tanah disiapkan sepenuhnya terutama projek-projek yang mustahak dan perlu disiapkan dengan segera. Walau bagaimanapun, jika soal tanah tidak dapat diselesaikan mengikut jadual sehingga merugikan pemborong, maka mengikut kontrak pihak pemborong diberikan kemudahan untuk menuntut ganti rugi.

PERSIDANGAN NEGARA ISLAM DI
ISLAMABAD

2. Tuan Awang bin Jabar minta Menteri Luar Negeri menyatakan hasil Persidangan Negara Islam di Islamabad baru-baru ini.

Menteri Luar Negeri (Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj): Tuan Yang di-Pertua, sebanyak 39 buah negara ahli telah menghadiri Persidangan Menteri-menteri Luar Negara-negara Islam yang ke 11 yang telah diadakan di Islamabad, Pakistan, dari 17hb-22hb Mei, 1980.

Pada keseluruhannya, Persidangan Menteri-menteri Luar Negara-negara Islam yang ke 11 itu telah dapat memperlihatkan perpaduan Islam yang tinggi. Persetujuan yang meluas telah terdapat terhadap lebih dari seratus item politik, ekonomi dan sosial yang telah diperbincangkan. Dengan itu pada pandangan kaca mata kita hasil dari Persidangan itu amatlah memuaskan.

Berkenaan Afghanistan, Persidangan itu telah mengesahkan keputusan yang telah diambil oleh Persidangan Tergempar yang diadakan dalam bulan Januari, 1980 yang menyeru Soviet Union supaya mengundurkan bala tenteranya dari Afghanistan dengan sertamerta tanpa sebarang syarat. Persidangan itu telah juga mengambil keputusan untuk menubuhkan satu jawatankuasa tiga orang terdiri dari Iran, Pakistan dan Setiausaha Agong Persidangan Islam supaya menghubungi Soviet Union untuk menyampaikan keputusan-keputusan yang telah diambil oleh Persidangan Islam.

Berkenaan dengan konflik di Timur Tengah, Persidangan itu telah mengecam Persetujuan Camp David dan mengulangi lagi persetujuan yang telah diambil dahulunya untuk menyeru Israel supaya berundur dari semua wilayah Arab yang telah ditaklukinya.

Berkenaan Jerusalem, Persidangan itu dengan sepenuhnya mengecam keputusan Israel untuk menjadikan Jerusalem sebagai ibu negeranya dan menyeru Setiausaha Agong Bangsa-bangsa Bersatu supaya mengadakan satu persidangan dengan sertamerta untuk mengkaji tentang masalah ini.

Mengenai orang-orang tebusan Amerika di Teheran, sementara membidas usaha Amerika yang telah menghantar misi ketenteraan untuk membebaskan orang-orang tebusan itu, Persidangan tersebut telah juga menggesa Iran dan Amerika Syarikat untuk menyelesaikan masalah orang-orang tebusan itu dengan cara damai.

Persidangan itu telah membincangkan keadaan pelarian-pelarian Islam Khmer di Khemah-khemah orang-orang pelarian di Negara Thai dan mengambil keputusan supaya segala bantuan diberi untuk membolehkan orang-orang pelarian ini mencari tempat untuk menetap di negara-negara ketiga.

Persidangan itu telah juga mempersetujui beberapa resolusi ekonomik, sosial dan hal ehwal Islam yang bertujuan untuk meluas dan memesatkan lagi kerjasama di antara negara-negara Islam dalam bidang ekonomi, sosial dan kebudayaan.

Tidak payah saya tekankan lagi di sini iaitu Malaysia telah mengambil bahagian yang aktif dalam banyak isu di mana Malaysia mempunyai 'interest'nya. Malaysia telah juga dilantik sebagai ahli dalam Majlis Tetap Tabung Perpaduan Islam (Permanent Council of the Islamic Solidarity Fund) untuk dua tahun mulai dari 1hb Julai, 1980.

Semasa Persidangan itu, saya telah juga menghulurkan sumbangan Kerajaan Malaysia sebanyak M\$150,000 kepada Setiausaha Agong Persidangan Islam untuk pelarian Afghan, juga sebanyak M\$270,000 hasil derma rakyat Malaysia, melalui usaha-usaha *Utusan Melayu*. Dalam masa yang sama juga saya menyisytiharkan untuk memberi sumbangan sebanyak M\$50,000 untuk pelarian di Somalia.

LAMPU JALAN DI BANGUNAN PARLIMEN

3. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada beliau sedar tentang kekurangan lampu-lampu jalan dan ketiadaan pagar yang baik di sekeliling Bangunan Parlimen dan bahawa projek tempat bermain tennis/badminton masih belum dilaksanakan lagi walaupun peruntukan bagi tujuan ini telah diluluskan. Jika ya, bila, dan jika tidak, mengapa.

Datuk Dr Nik Hussein bin Abdul Rahman: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peruntukan sebanyak \$60,000 telah diberi pada awal tahun ini bagi tambahan lampu-lampu jalan di sekeliling kawasan Bangunan Parlimen. Dokumen-dokumen tawaran sedang diselenggarakan. Tindakan sedang diambil terhadap pemasangan lampu-lampu jalan tersebut dan dijangka siap pada akhir tahun ini. Berkenaan dengan cadangan pembinaan pagar yang berhias di sekeliling kawasan Bangunan Parlimen itu, dan tempat bermain tennis/badminton pihak berkuasa Parlimen telah mengesahkan tidak ada peruntukan pada tahun ini untuk membiayai projek-projek itu. Dengan itu projek-projek tersebut tidak dapat dilaksanakan dalam tahun ini.

KAPALSELAM RUSSIA DI SELAT MELAKA

4. Tuan Haji Yusof bin Malim Kuning minta Menteri Luar Negeri menyatakan adakah kapalselam Russia di Laut China Selatan telah melalui Selat Melaka; dan sekiranya ada, apakah langkah-langkah perlu yang akan diambil oleh Kementerian ini supaya Perairan Selat Melaka tidak diperalatkan oleh kuasa-kuasa besar seperti Russia dan Amerika.

Menteri Luar Negeri (Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj): Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar bahawa kapalselam Russia telah melalui Selat Melaka.

Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, kapal-kapal kepunyaan semua negara boleh menikmati hak pelayaran "innocent" (innocent passage) melalui kawasan perairan selagi pelayaran tersebut

tidak memudaratkan keamanan, kesejahteraan atau keselamatan negara-negara berpantai. Kapalselam-kapalselam walau bagaimanapun adalah dikehendaki belayar di permukaan laut dengan menunjukkan bendera mereka. Peruntukan-peruntukan ini adalah terkandung di dalam Konvensyen Geneva tahun 1958 mengenai "Territorial Sea" dan "Contiguous Zone".

Malaysia adalah anggota Konvensyen Geneva tersebut. Sehingga persidangan Undang-undang Laut Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu menghasilkan satu Konvensyen yang baru, rejim pelayaran yang akan terus digunakan bagi Selat Melaka adalah rejim pelayaran "innocent" (innocent passage).

Meskipun Malaysia mengakui rejim "innocent passage", kita adalah sentiasa mengawasi dengan telitinya kesemua kapal perang dan kapalselam, termasuk yang dipunyai oleh Soviet Union di Selat Melaka. Langkah-langkah ini adalah untuk menentukan bahawa kehadiran tersebut hanya untuk tujuan pelayaran yang berterusan dan cepat melalui Selat Melaka dan kapal-kapal tersebut tidaklah bertindak cara yang berlawanan dengan rejim pelayaran "innocent" (innocent passage) serta tidak menjejaskan keselamatan negara. Kewaspadaan kita terhadap semua pelayaran di Selat Melaka adalah juga bertujuan menghindarkan Selat Melaka daripada menjadi arena persaingan kuasa-kuasa besar.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Soalan tambahan. Kalau tidak silap ingatan saya beberapa bulan yang lalu ada tiga buah Kerajaan iaitu Kerajaan Malaysia, Indonesia dan Singapura bercadang untuk mengadakan satu kawalan lalulintas di Selat Melaka ini bagi memastikan bahawa penggunaannya adalah untuk keselamatan dan perniagaan sahaja. Sekiranya ada, setakat manakah atau sejauh manakah kemajuan yang didapati oleh pakatan tiga negara itu?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Tuan Yang di-Pertua, pertanyaan itu adalah saya rasa bersabit dengan cadangan untuk mengadakan Traffic Separation Scheme untuk yang pertama menjaga tidak ada perlanggaran (collision), kedua adalah menjaga pencemaran laut iaitu pencemaran alam. Ini adalah sebab-sebab yang lain menjaga supaya tiada berlaku perlanggaran (collision) di laut. Ini adalah berjalan dengan perbincangan dari masa ke

semasa supaya kita dapat bantuan-bantuan daripada negara-negara INCO atau kesatuan INCO dan sebagainya supaya kita dapat menjaga keselamatan perjalanan kapal-kapal yang menggunakan Selat Melaka ini khususnya kerjasama daripada negara-negara yang maju yang mempunyai banyak kapal-kapal yang menggunakan Selat Melaka dan juga negara-negara yang lain. Saya suka menyatakan kepada Dewan ini cadangan ini sedang dibincangkan, sedang diadakan untuk mengadakan keselamatan mengikut Traffic Separation Scheme (T.S.S.).

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri sejauh yang dapat dikesan adakah kapalselam-kapalselam daripada Russia itu hanya sekali sahaja melalui Selat Melaka atau beberapa kali. Soalan kedua apakah dengan lalunya kapalselam-kapalselam di Selat Melaka itu telah dapat dikesan sebagai mengancam keselamatan Malaysia ataupun ASEAN sama ada secara langsung ataupun secara tidak langsung?

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Tuan Yang di-Pertua, soalan pertama kapalselam-kapalselam ini bukan sahaja daripada Russia bahkan juga daripada negara-negara yang lain ada melalui bukan sekali tetapi banyak yang kita ketahui, dan kita membuat kesan-kesan dari masa ke semasa dan membuat rekod-rekodnya. Seperti mana pertanyaan yang kedua kita tentulah berasa gelisah apabila satu kapalselam daripada kuasa besar melalui Selat Melaka dan juga dalam perairan kita. Walau bagaimanapun, kita tahu seperti mana saya telah terangkan innocent passage ini ada berhak melalui. Jadi mengikut kandungan apa yang tercatat dalam Konvensyen Geneva 1958 ada syarat-syaratnya mesti diadakan maka mestilah diteguhkan, ditimbang oleh pihak yang menggunakan Selat Melaka itu.

Tuan P. Patto: Tuan Yang di-Pertua, kalau saya tidak silap Yang Berhormat Menteri tadi ada berkata bahawa kapalselam-kapalselam hendaklah belayar di permukaan air. Apakah bahawa ada kelengkapan-kelengkapan pada pihak Kerajaan untuk menentukan bahawa semua kapalselam itu belayar di permukaan air dan bukan di bawah. Kedua adakah pihak Kerajaan menentukan satu syarat iaitu sebarang kapalselam dari negara mana-mana pun apabila

hendak melalui Selat Melaka hendaklah memberitahu tujuannya sebelum ia melalui Selat Melaka.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Tuan Yang di-Pertua, kita seberapa yang boleh di dalam apa yang kita dapat keupayaan kita mengesankan perjalanan ini. Seperti mana yang saya katakan tadi mestilah kapalselam-kapalselam ini mengikuti syarat-syarat yang terkandung dalam Konvensyen Geneva 1968 ini. Jikalau berlakunya perkara yang tidak dipatuhi oleh pihak berkenaan, kita akan mengambil tindakan sewajarnya atas hal ini.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Selaras dengan konsep ZOPFAN iaitu hendak menjadikan kawasan Tenggara Asia ini kawasan aman dan tenteram, adakah pihak Yang Berhormat Menteri bercadang untuk mendapat persetujuan tiga buah negara Indonesia, Singapura dan Malaysia supaya mengharamkan lalulintas kapal-kapal perang kepada mana-mana negara juga melalui Selat Melaka itu.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Tuan Yang di-Pertua, seperti mana saya katakan tadi sehingga Law of the Sea Conference yang masih dijalankan sekarang ini, maka kapal-kapal termasuklah kapalselam juga yang melalui mengikut rejim ataupun konsep innocent passage. Jadi tidaklah ada pada masa sekarang ini pada fikiran saya bagi negara-negara kita iaitu littoral states atau coastal states menahan perjalanan tiap-tiap satu kapal melalui Selat Melaka.

TANAH ORANG MELAYU BERTUKAR MILIK KEPADA BUKAN MELAYU

5. Tuan Muhyiddin bin Mohd. Yassin minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan sama ada beliau sedar bahawa beribu ekar tanah terutama kepunyaan orang-orang Melayu di Semenanjung Malaysia di dalam kawasan-kawasan Pembangunan telah bertukar milik atau digadai kepada bukan Melayu, dan jika sedar, apakah langkah-langkah jangka panjang atau pendek yang akan diambil oleh Kerajaan bagi menentukan kejadian tersebut tidak terus berlaku dan dapat disekat; dan bilakah Kanun

Tanah Negara akan dipinda bagi mengadakan peruntukan-peruntukan baru bagi mengawal pertukaran hakmilik; penjualan atau penggadaian tanah-tanah milik Melayu terutama di kawasan-kawasan yang sedang dimajukan.

Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Tan Sri Dato' Haji Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya sedar bahawa banyak tanah-tanah kepunyaan orang Melayu di dalam kawasan-kawasan pembangunan telah bertukar milik kepada orang bukan Melayu. Data bagi Semenanjung Malaysia belum ada tetapi satu kajian telah dibuat di kawasan Daerah Pontian pada keseluruhannya termasuk tanah kawasan Rancangan Pembangunan Pertanian di Johor Barat yang meliputi daripada tahun 1975 hingga 1979.

Dalam tahun-tahun tersebut sejumlah 5,410 suratan hakmilik yang jumlah keluasan kawasannya ialah 24,106 ekar telah bertukar milik. Bilangan hakmilik 2,049 hakmilik iaitu 38% daripada luas yang saya sebutkan tadi, seluas 7,175 ekar atau 29.6% berpindah milik dari kepunyaan orang Melayu kepada orang Melayu juga. Yang kedua, 498 hakmilik iaitu 9% seluas 2,060 ekar atau 8.5% berpindah milik dari orang Melayu kepada orang bukan Melayu, 8%. Yang ketiga, 231 hakmilik iaitu 4% atau 992 ekar berpindah milik dari kepunyaan orang bukan Melayu kepada orang Melayu pula. Kalau kita tolak antara dua tinggal 4% sahaja tanah orang Melayu yang berpindah kepada yang bukan Melayu. Yang keempat, yang besar sekali 2,632 hakmilik atau 49% jumlah 13,879 ekar atau 57.5% luasnya berpindah milik dari kepunyaan orang bukan Melayu kepada orang bukan Melayu. Ikan makan ikan, Tuan Yang di-Pertua.

Dari kajian ini, Tuan Yang di-Pertua, bukanlah tanah kepunyaan orang Melayu sahaja yang berpindah milik tetapi yang luas termasuk juga tanah-tanah kepunyaan orang-orang bukan Melayu yang banyak.

Di sini bila kita campur semua sekali dengan kira-kira saya, daripada jumlah 24,106 ekar tadi sebenarnya cuma 1,050 ekar sahaja daripada tanah orang Melayu yang berpindah kepada orang bukan Melayu, tolak daripada orang Melayu beli pula kepada orang bukan Melayu. Luasnya daripada tanah ini jikalau dipandang dengan halus

kita dharab ekarnya dengan hakmilik itu boleh dikatakan semuanya di antara 3 ekar dengan 3½ ekar lebih.

Dengan adanya kajian ini, Tuan Yang di-Pertua, saya telah mengarahkan Kementerian saya untuk meneliti perkara ini dengan sedalam-dalamnya bagi maksud menyekat orang-orang tempatan iaitu penduduk tetap di kawasan ini sama ada Melayu ataupun bukan Melayu yang mana kebanyakannya semuanya miskin menjualkan tanah-tanah mereka kepada orang-orang luar daripada kawasan rancangan pembangunan tadi. Hasil daripada penelitian ini satu pindaan perlu dibuat kepada Kanun Tanah Negara dengan menambah satu seksyen iaitu Seksyen 214 (d). Tindakan sedang diambil untuk menderafkan Rang Undang-undang ini dan tujuan Rang Undang-undang ini untuk membolehkan mana-mana Kerajaan Negeriewartakan mana-mana kawasan tanah dalam negerinya mejadi kawasan-kawasan land dealing control area. Tindakan untukewartakan kawasan ini hanya akan diambil sekiranya Kerajaan Negeri berkenaan berpuas hati yang Kerajaan telah membelanjakan wang yang banyak untuk membangun, memulih, membaiki atau sebarang kegiatan yang akan membawa kepada kemajuan ekonomi dan sosial di sesuatu kawasan itu untuk faedah orang ramai. Deraf Rang Undang-undang ini akan dikemukakan kepada Majlis Tanah Negara terlebih dahulu untuk dibincangkan oleh Menteri Besar sebelum dikemukakan ke Parlimen. Rang Undang-undang ini boleh dikatakan hampir hendak siap dan akan dibawa pada mesyuarat Majlis Tanah Negara yang akan diadakan tidak lama lagi. Lepas itu jika diluluskan akan dibawa ke Parlimen pada hujung tahun ini.

Buat sementara waktu usaha-usaha telah dibuat untuk selalu menasihatkan semua orang supaya orang Melayu kita dan orang yang bukan Melayu juga di kawasan itu yang miskin janganlah lagi menjual tanah mereka di mana Kerajaan telah mencurahkan banyak wang dan kemudahan-kemudahan di kawasan-kawasan tanah mereka itu kerana hasil yang akan didapati daripada tanah-tanah itu akan berlipat kali ganda daripada harga tanah yang dapat dijualnya sekarang.

Tuan Haji Ikhwan bin Nasir: Soalan tambahan. Saya mengucapkan terima kasih atas tindakan yang segera pihak Kerajaan di

dalam perkara penjualan tanah tadi. Dan tadi Yang Berhormat Menteri telah menyatakan bahawa satu kajian telah dibuat mengenai dengan tanah yang terlibat dalam Rancangan Tanah Johor Barat. Tentulah di dalam kajian tersebut ada mengkaji masalah-masalah tentang bayaran terhadap tanah di kawasan projek Johor Barat. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri apakah tindakan yang telah dibuat terhadap 1,000 cek yang telah tidak dibayar oleh Pejabat Tanah dan Daerah berharga \$600,000 kepada orang-orang di kawasan saya yang telah menyerahkan tanahnya untuk pembangunan projek Johor Barat.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan tambahan itu tidak kena mengena dengan soalan ini.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri sebagaimana maklum tanah-tanah yang bertukar tangan ini kadang-kadang yang tidak dapat dikesan itu lebih banyak terutama mereka menggunakan nama orang Melayu tetapi dapat membeli tanah dan menggunakan tanah itu. Oleh kerana kuasa mutlak tanah itu di bawah Kerajaan Negeri, apakah pihak Menteri bercadang meminta tiap-tiap negeri meluaskan pengisytiharan tanah untuk dijadikan Tanah Malay Reservation dan juga meminta tiap-tiap urusan tanah daripada bumiputra kepada bukan bumiputra itu atau daripada orang tempatan kepada bukan orang tempatan hendaklah melalui kelulusan daripada EXCO tiap-tiap negeri.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, cadangan itu pada sekali imbas senang nampaknya untuk menyelesaikan masalah yang begini rumit dan begini besar yang selama ini negara kita hadapi. Sebenarnya dalam undang-undang cuma tuan tanah yang mempunyai tanah sendiri sekiranya mereka bermohon menjadikan tanah-tanah itu Tanah Malay Reserve baru berhak Kerajaan menjadikan kawasan itu Malay Reserve. Selagi dia tidak memohon, tidak boleh. Dan orang Melayu sedar kalau tanahnya dijadikan Malay Reserve harganya akan turun separuh harga. Saya bertanya Yang Berhormat, kalau tanahnya yang berharga \$100,000 hendaklah dia mengisytiharkan menjadi Malay Reserve, turun \$30,000? Itu satu misal.

Yang keduanya, kalau seluas mana tanah yang dijadikan Malay Reserve maka Perlembagaan ada menyatakan Kerajaan Negeri hendaklah mengadakan satu kawasan lain seluas itu juga diisytiharkan untuk dikeluarkan kepada orangramai sama ada Melayu atau bukan Melayu. Dan kalau misalnya ada 2 million ekar tanah Malay Reserve manalah Kerajaan hendak cari tanah lagi, bila hendak isytihar Malay Reserve. Itu bukan satu solutionnya.

Yang ketiga, soal tadi ialah menjadi tambahan untuk menyekat mereka daripada menjual tanahnya padahal tanah itu bukan Malay Reserve. Kita tidak ada hak atau kuasa melawan Kanun Tanah Negara dan Perlembagaan, kerana apakala dia dapat tanah yang asal, yang bebas daripada apa-apa syarat maka tidak ada undang-undang boleh mengubah syarat-syarat itu melainkan yang dibuat untuk pembangunan sahaja.

Sebenarnya solutionnya ialah memberi nasihat, kesedaran kepada kaum kita orang Melayu jangan lagi menjual tanahnya. Kalau jadi Malay Reserve sekalipun, Tuan Yang di-Pertua, saya dapat ada juga orang Melayu yang menggunakan orang Melayu lain supaya orang bukan Melayu dapat tanah orang Melayu itu. Inilah kelemahannya. Selagi orang kita tidak mahu berubah sikap, walaupun dijadikan Malay Reserve dan walau apapun tanahnya yang diserahkan kepada orang Melayu, tidak ada siapa yang boleh menolong lagi. Itu jawapan saya.

Tuan Hussein bin Mahmood: Tuan Yang di-Pertua, sekejap tadi Yang Berhormat Menteri menyatakan sebanyak 7,175 ekar ataupun 29.2% berpindahmilik daripada Melayu kepada Melayu. Soalan saya apakah kajian tersebut benar-benar dapat mengesan bahawa pemindahan tersebut bukan termasuk kepada mereka yang sekadarkan menggunakan nama orang Melayu.

Soalan yang kedua, dalam kajian tersebut apakah digunakan takrif "Melayu" mengikut takrif fahaman di negeri Johor ataupun Perlembagaan Johor ataupun mengikut takrif Perlembagaan Persekutuan.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, soal yang pertama, kita tak tahulah sama ada orang Melayu itu membeli untuk bagi dirinya atau bagi orang-orang bukan Melayu, tetapi kalau

untuk bukan orang Melayu nama dia, kadang-kadang ada untungnya bila bukan orang Melayu itu mati menjadi pesaka padanya, ada baiknya pula.

Yang keduanya, takrif Melayu dalam Perlembagaan lain daripada takrif Melayu bagi negeri Johor. Jadi di negeri Johor orang Melayu itu ialah yang beragama Islam mengikut adat istiadat kita dan bertutur bahasa Melayu dengan fasih, yang kita tahu tetapi dengan sebab tanah ini bukan Reserve Melayu, perkara Melayu dan bukan Melayu, pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua, tidak timbul dalam perkara ini.

PERSATUAN ORANG-ORANG BUTA

6. Tuan Wong Hoong Keat minta Menteri Kebajikan Am menyatakan bantuan-bantuan yang telah diperuntukkan kepada Persatuan Orang-orang Buta, Malaysia untuk mencapai tujuan-tujuannya.

Menteri Kebajikan Am (Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya membantu Persatuan Orang-orang Buta di Semenanjung dengan dua cara iaitu bantuan kewangan dan bantuan perkhidmatan. Dalam tahun ini bantuan kewangan sebanyak \$45,500 telah diberi kepada Persatuan tersebut.

Bantuan perkhidmatan teknikal diberi ialah dengan adanya pegawai-pegawai Kementerian ini berkhidmat dalam Jawatankuasa-jawatankuasa Tadbirnya untuk memberi nasihat ikhtisas dari masa ke masa.

Berkenaan pendaftaran orang-orang buta dan juga penyiasatan atas latarbelakang keluarga mereka supaya mereka yang sesuai dapat dirujukkan ke yayasan-yayasan yang ditadbirkan oleh Persatuan ini adalah juga dikelolakan oleh Kementerian saya.

Kementerian ini juga bekerjasama rapat dengan Persatuan tersebut untuk mendapatkan pekerjaan bagi orang-orang buta yang telah dilatih oleh Persatuan ini, dan juga memberi bantuan pelancaran jika didapati sesuai untuk seseorang buta memulakan kerja sendiri.

KURIKULUM SEKOLAH RENDAH

7. Tuan Hishamuddin bin Haji Yahya minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau sedar atau tidak di atas pendapat

kaum guru sendiri bahawa mata pelajaran diperingkat rendah adalah terlalu banyak dan terlalu detail bagi murid-murid di peringkat umur berkenaan dan jika sedar sama ada Kementerian bercadang mengkaji semula sukatan pelajaran di sekolah-sekolah rendah.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya sedar akan pendapat-pendapat kaum guru yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Kementerian sedang giat mengkaji dan menyusun semula Kurikulum Sekolah Rendah berdasarkan perakuan-perakuan yang dibuat dalam Laporan Jawatankuasa Kabinet Mengkaji Pelaksanaan Dasar Pelajaran.

Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dengan banyaknya matapelajaran kepada murid-murid darjah rendah maka ada kalanya tidak berupaya kanak-kanak Darjah 1 membawa buku yang begitu banyak ke sekolah, kalau ditimbang sama ratanya. Apakah langkah Kementerian Pelajaran bagi mengelakkan supaya kanak-kanak tidak membawa buku-buku yang begitu banyak tetapi pelajarannya lebih berkesan.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan buku-buku yang terlalu banyak, ini pun dalam lingkungan kajian juga.

Dr Hee Tien Lai: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, adakah pihak Kementerian Pelajaran bercadang membahagikan murid-murid terbaik (average) dan kurang baik (slow) supaya murid-murid yang boleh mengikuti sukatan pelajaran itu tidak terganggu dan juga murid-murid yang kurang baik diberi lebih masa memahami kandungan sukatan pelajaran itu.

Dato' Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini juga ada dalam perakuan-perakuan Laporan Jawatankuasa Kabinet dan bila kita mengkaji keseluruhan pengkajian semula sukatan itu, perkara ini tentu kita memberikan perhatian.

BANK SIMPANAN NASIONAL— KEUNTUNGAN

8. Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad minta Menteri Kewangan menyatakan sebanyak manakah keuntungan atau kerugian yang dialami oleh Bank Simpanan Nasional dalam menjalankan fungsinya sebagai sebuah Bank sekarang ini dan dalam penjualan Sijil Simpanan Premium yang dilakukan tiga bulan sekali.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Mak Hon Kam): Tuan Yang di-Pertua, untuk operasi tahun pertama selama tiga belas bulan iaitu sehingga akhir 31-12-1975 BSN (Bank Simpanan Nasional) telah mendapat keuntungan berjumlah \$2.1 juta. Untuk tahun 1976, BSN mengalami kerugian sebanyak \$0.6 juta dan tahun 1977 sebanyak \$1.6 juta. Manakala dalam tahun 1978 dan 1979 Bank mendapat keuntungan berjumlah \$0.4 juta dan \$0.5 juta.

Kerugian yang dialami oleh BSN pada tahun 1976 dan 1977 adalah disebabkan oleh meningkatnya perbelanjaan berikutan dengan perkembangan BSN dengan penubuhan cawangan-cawangan barunya untuk memberi kemudahan perkhidmatan kepada penyimpan-penyimpan. Di samping itu perbelanjaan yang besar juga telah digunakan untuk latihan dan pengambilan kakitangan dan juga bayaran gaji tambahan berikutan dengan laporan dan pelaksanaan Laporan Gaji Kabinet pada tahun 1976.

Mengenai Sijil Simpanan Premium yang telah dilancarkan pada tahun 1978 Bank Simpanan Nasional telah berjaya menjual sejumlah 1.27 juta unit Sijil yang bernilai \$12.7 juta. Manakala untuk tahun 1979 penjualan Sijil telah meningkat kepada 1.43 juta unit yang bernilai \$14.3 juta. Tetapi keadaan untung-rugi skim ini tidak dapat dinyatakan oleh sebab pihak Bank Simpanan Nasional tidak menyediakan akaun untung-rugi yang berasingan bagi skim ini. Pendapatan dan perbelanjaan yang dihasilkan oleh skim ini telah dimasukkan ke akaun untung-rugi Bank yang telah disatukan.

Tuan Muhyiddin bin Haji Md. Yassin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan, apakah dasar yang digunakan oleh Bank Simpanan Nasional

untuk membuka cawangan baharu sekiranya pada keseluruhannya bank itu belum lagi menguntungkan.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, dengan perkembangan yang pesat di bahagian Simpanan Pos amatlah mustahak satu Bank Simpanan Nasional yang berasingan ditubuhkan.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, dapatkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu bagaimana penyimpan-penyimpan yang diterima itu dilaburkan supaya mendapat keuntungan.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya minta notis.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, mengikut kenyataan yang diberi oleh Yang Berhormat tadi bahawa Bank Simpanan Nasional ini tidak mendapat keuntungan kalau kita bandingkan dengan bank-bank yang lain. Jadi, selama ini apakah Bank Barisan Nasional ini telah menjalankan (Ketawa).

Seorang Ahli Yang Berhormat: Bank Simpanan Nasional.

Tuan Yang di-Pertua: Tersasol, tidak apalah.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Maaf, Tuan Yang di-Pertua. Apakah Bank Simpanan Nasional ini menjalankan fungsinya sebagai sebuah bank dan melaburkan simpanan ahli-ahlinya untuk mendapatkan keuntungan yang lebih.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, Bank Simpanan Nasional telah ditubuhkan di bawah Akta Bank Simpanan Nasional 1974 pada 1hb Disember, 1974 untuk mengambil alih fungsi Bank Pejabat Pos.

Tuan Yang di-Pertua, setiap institusi-institusi perniagaan mengalami kesusahan pada peringkat perkembangan. Begitu juga dengan Bank Simpanan Nasional. Kerajaan adalah berpuas hati dengan kemajuan yang telah ditunjukkan oleh Bank Simpanan Nasional dengan kadar keuntungan yang telah diperolehi.

Tuan Haji Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan mengenai Skim Sijil Simpanan Premium yang telah mendapat sambutan begitu baik dan boleh dikatakan terkenal pada satu ketika, tetapi sama ada Kementerian Kewangan ataupun Bank Simpanan Nasional ini sedar skim ini sekarang sedang mula merosot dan kurang mendapat sambutan daripada penyimpan-penyimpan ataupun orang-orang yang berminat. Memandangkan perkara ini, tidakkah pihak Bank Simpanan Nasional akan mencari jalan bagaimana hendak memperkenalkan balik skim Sijil Simpanan Premium ini, terutama sekali di kalangan kanak-kanak sekolah.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bersetuju dengan apa Ahli Yang Berhormat katakan tadi Skim Sijil Simpanan Premium telah merosot. Seperti saya katakan tadi Kerajaan adalah berpuas hati dengan kemajuan yang telah ditunjukkan oleh Bank Simpanan Nasional dengan kadar keuntungan yang telah diperolehi.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Raymond Szetu Mei Thong.

Tuan Fung Ket Wing: Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 9.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Sandakan.

MAHKAMAH TINGGI DI MIRI

9. Tuan Fung Ket Wing (di bawah S.O. 24 (2)) minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar tentang ketiadaan Pendaftaran Mahkamah Tinggi di Miri dan bahawa kes-kes dari Miri, Bintulu dan Limbang terpaksa difailkan di Kuching. Jika ya, sama ada Kementerian beliau bercadang untuk menubuhkan sebuah Mahkamah Tinggi di Miri di masa hadapan.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Shahrir bin Abdul Samad): Tuan Yang di-Pertua, perkara yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Lambir itu memang disedari oleh Kerajaan.

Kerajaan sentiasa mengkaji tentang kekurangan yang dialami dari semasa ke semasa pada semua tempat yang memerlukan pengujutan Mahkamah Tinggi, Mahkamah Sesyen dan juga Mahkamah Rendah. Kajian ini termasuklah juga pengujutan pendaftaran kes-kes di Mahkamah Tinggi di Miri. Jika didapati perlu untuk mengujutkan pendaftaran kes-kes di Mahkamah Tinggi di Miri, maka tindakan sewajarnya akan diambil.

KUATKUASA AKTA KESELAMATAN DALAM NEGERI

10. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad minta Menteri Undang-undang menyatakan sama ada Kerajaan akan tunduk kepada kemahuan segelintir ahli-ahli politik untuk mengubah perlaksanaan kuatkuasa undang-undang Akta Keselamatan Dalam Negeri apabila Mahkamah telah menjatuhkan hukuman bunuh kepada pesalah-pesalah dan oleh sebab ada rayuan dan tekanan, maka hukuman itu diringankan kepada jel seumur hidup. Jika ini dibenarkan, ia akan menggalakkan penjenayah-penjenayah melakukan apa sahaja kesalahan yang mereka suka termasuk membunuh orang yang tak bersalah dan kemudian meminta ampun untuk diringankan hukuman mati kepada jel seumur hidup. Adakah rayuan seperti ini akan dilayan.

Menteri Undang-undang (Dato' Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak akan tunduk kepada kemahuan segelintir golongan ahli-ahli siasah bagi mengubah penguatkuasaan Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri dalam mana seseorang itu telah disabitkan dengan satu-satu kesalahan jenayah di bawah undang-undang tersebut yang telah dijatuhkan hukuman mati. Jika hukuman itu diubah dari hukuman mati kepada hukuman seumur hidup, maka perubahan ini hanya dibuat oleh Jemaah Pengampunan yang dipengerusikan oleh Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong selepas menerima alasan-alasan yang menasabah bagi hukuman itu diringankan. Jemaah Pengampunan saya yakin tidak mengubah hukuman jika tidak ada alasan menasabah walaupun ada tekanan daripada segelintir ahli-ahli politik.

Tuan Karpal Singh: Tuan Speaker, adakah benar Amnesty International dan International Commission of Jurists ada buat

rayuan bagi pihak orang-orang yang kena hukuman mati di bawah ISA dan adakah Kerajaan bercadang terima rayuan Amnesty International dan ICJ?

Dato' Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, benar. Saya sendiri menerima banyak telegram/surat daripada Amnesty International tetapi badan yang menghantar surat ini tidak tahu kedudukan yang sebenarnya, khususnya dari segi keselamatan, dari segi keadaan darurat dalam negeri kita sendiri. Kami percaya bahawa orang-orang ini menghantar surat ini dengan juga maklumat-maklumat yang dibuat oleh rakyat Malaysia sendiri, sama ada dalam negeri ataupun di luar negeri. Oleh kerana sebagaimana saya katakan tadi orang-orang ini menghantar surat/telegram kepada saya beralaskan kepada kenyataan-kenyataan yang mereka tidak mengetahui dengan sebenarnya dalam negara ini, Kerajaan tidak mengambil indah langsung kepada surat-surat ini.

TAKSIRAN CUKAI PENDAPATAN

11. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada beliau sedar kadang-kadang terdapat pihak Jabatan Hasil Dalam Negeri mengenakan Cukai Pendapatan kepada seseorang mengikut taksirannya, tanpa melihat kepada jumlah pendapatan yang tercatat dalam Borang B1 atau B. Apakah sebabnya berlaku demikian, nyatakan sejauh manakah kejayaan dan penyelesaian masalah yang dapat dicapai antara kedua pihak (Pembayar Cukai dan Jabatan Hasil Dalam Negeri) sejak sebahagian Urusan Rayuan Khas Cukai diwujudkan di bawah Kementerian ini.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak betul dikatakan Jabatan Hasil Dalam Negeri mengenakan cukai pendapatan tanpa melihat jumlah pendapatan yang tercatat dalam Borang B1 atau B. Salah faham ini mungkin timbul kerana Ketua Pengarah Hasil Dalam Negeri boleh menggunakan kuasanya di bawah undang-undang untuk mengkaji taksiran berdasarkan anggaran pendapatan yang difikirkannya berpatutan. Kuasa ini digunakan di masa Ketua Pengarah ada mempunyai sebab untuk mempercayai pendapatan yang diakui adalah tidak betul. Ini adalah kerana sebahagian pendapatan telah tidak diikrar atau telah dikurangkan.

Seseorang yang telah menerima taksiran sedemikian dan sekiranya beliau tidak berpuas hati, ia boleh merayu kepada Ketua Pengarah untuk mengkaji semula taksiran itu. Jika penyelesaian tidak dapat dicapai, rayuan berkenaan akan dirujuk kepada Pesuruhjaya Khas Cukai Pendapatan yang merupakan satu badan bebas bertanggungjawab bagi mendengar rayuan-rayuan cukai pendapatan.

Tuan Lee Kaw: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan sedar walaupun orang itu merayu kepada Ketua Pengarah tetapi terpaksa dia kena bayar cukai dahulu dalam masa 30 hari. Memaksa seorang pembayar cukai membayar cukainya dalam masa 30 hari tidaklah adil. Bolehkah peraturan itu diubah?

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, dalam apil yang dijalankan mestilah pembayar cukai ini bayar cukai pendapatannya, tetapi kalau masalah telah diselesaikan, cukai pendapatan yang lebih akan diberi balik.

PERTUBUHAN ANGKATAN SABILULLAH

12. Tuan Seow Hun Khim minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bilangan orang yang telah ditahan oleh Kerajaan di bawah undang-undang ISA kerana terlibat dengan Pertubuhan Angkatan Sabilullah dan sama ada pertubuhan ini telah dipecah-pecahkan oleh Kerajaan; jika tidak, apakah tindakan berkesan yang akan diambil oleh Kerajaan untuk menentukan pertubuhan ini tidak akan hidup semula lagi.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Dato' Syed Ahmad Shahabuddin Al-haj): Tuan Yang di-Pertua, jawapan kepada soalan yang hampir sama telah pun dikemukakan dalam Dewan yang mulia ini semasa saya menjawab soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tanah Merah pada 11hb Jun. Dengan itu saya tidaklah bercadang untuk membuat apa-apa tambahan.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa mengikut jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri pada 11hb Jun yang lepas bahawa P.A.S. ini tidak ada di negeri-negeri lain, tetapi mengikut satu penyiasatan memang

P.A.S. ini ada merebak ke negeri-negeri lain. Apakah Kerajaan bercadang untuk membuat penyiasatan yang rapi tentang gerakan P.A.S. ini di negeri-negeri lain.

Tan Sri Dato' Syed Ahmad Shahabuddin Al-haj: Tuan Yang di-Pertua, menurut pengetahuan saya P.A.S. ini tidak ada merebak ke negeri-negeri yang lain, tetapi sekiranya ada maka tindakan-tindakan yang sewajarnya akan diambil.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Dr Chen Man Hin.

Tuan Fung Ket Wing: Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 13.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan ini sekarang atas nama Ahli Yang Berhormat dari Sandakan.

LEBUHRAYA SEREMBAN—TAMPIN

13. Tuan Fung Ket Wing (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada Lebuhraya Seremban-Tampin di antara batu 9 hingga batu 11 akan diperbaiki kerana jalan tersebut telah dan masih menjadi perangkap maut untuk pemandu-pemandu kenderaan.

Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Datuk Dr Nik Hussein bin Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, mengenai masalah yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, sukacita dimaklumkan bahawa Lebuhraya Seremban-Tampin di antara batu 9 hingga batu 11 sedang diperbaiki. Satu selekoh yang merbahaya telahpun diperbetulkan dan siap pada awal tahun 1980. Cadangan kerja-kerja membaiki yang lain-lain di kawasan tersebut telahpun dimasukkan ke dalam Rancangan Malaysia Keempat.

DAGING AYAM

14. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Pertanian menyatakan memandangkan bahawa Kerajaan telahpun membuat seruan supaya orang ramai mengalih untuk memilih daging ayam dari memilih daging lembu sebab kenaikan harga tinggi dan Kerajaan

juga memberi bekalan anak ayam subsidi untuk petani-petani menternak apakah langkakah Kerajaan untuk:

- (a) memperbaiki mutu anak ayam daging dan telur yang dibekalkan melalui Jabatan Haiwan dengan baka yang betul-betul bermutu dan menguntungkan; dan
- (b) mengawal harga bahan makanan anak ayam yang sentiasa meningkat hingga merugikan penternak ayam.

Timbalan Menteri Pertanian (Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Untuk menjamin mutu anak-anak ayam Jabatan Haiwan membekalkan anak-anak ayam daging dan anak-anak ayam telur kepada penternak-penternak. Anak-anak ayam tersebut dari jenis yang baik dan bermutu yang dikeluarkan oleh pusat-pusat pembiakan ternakan ayam Jabatan Haiwan sendiri; Jika pemeliharaan anak-anak ayam itu diusahakan dengan cara-cara yang teratur dan mengikut nasihat atau tunjuk ajar yang diberi oleh pihak Jabatan Haiwan nescaya akan boleh menguntungkan.
- (b) Kerajaan belum lagi mengambil langkah-langkah yang rasmi untuk mengawal harga makanan ternakan ayam yang dibekalkan oleh syarikat-syarikat tempatan. Walau bagaimanapun, pihak Kementerian dari masa ke semasa mengadakan perbincangan dengan syarikat-syarikat tersebut untuk menentukan yang harga jualan makanan ternakan ayam adalah berpatutan.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Pertama, saya ingin bertanya adakah Kementerian yang berkenaan bercadang mengadakan satu syarat yang tertentu khasnya kepada orang-orang yang akan diberi anak ayam secara subsidi mesti diberi kursus dahulu sebelum anak ayam itu diambil supaya tidak terjadi sebagaimana yang disebutkan oleh Timbalan Menteri tadi.

Yang kedua, tidakkah Kementerian ini juga berazam akan mengadakan kilang makanan ayam sendiri, sama juga diserahkan kepada LPP, sebagaimana Kementerian Perusahaan Awam mengadakan LPN, membuat kompleks

dan sebagainya untuk menyelaraskan harga ayam dan harga makanannya sebagaimana LPN menyelaraskan harga padi.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan yang pertama, kursus-kursus memang sentiasa diberi kepada penternak-penternak yang diawasi oleh Jabatan Perkhidmatan Haiwan daripada masa ke semasa sama ada sebelum mereka itu dibekalkan dengan anak-anak ayam dan juga semasa mereka itu menjalankan usaha penternakan tersebut. Begitu juga semasa usaha ternakan itu dijalankan, pegawai-pegawai daripada Jabatan Haiwan sentiasa melawat tempat ternakan itu untuk memberi khidmat bimbingan bantuan dan tunjuk ajar.

Bagi menjawab soalan yang kedua, Kementerian memang pernah memikirkan soal penubuhan kilang-kilang mengeluarkan bahan-bahan makanan bagi ternakan ayam tetapi setakat ini belum lagi diputuskan satu rancangan untuk mengadakannya.

Tuan Au How Cheong: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kementerian ini bercadang supaya bilangan anak-anak ayam itu dikurangkan supaya lebih ramai peserta dapat menikmati kemudahan itu memandangkan permintaannya pada keseluruhannya adalah melebihi daripada bekalan.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertanian di bawah Jabatan Perkhidmatan Haiwan sedang memperbanyakkan pusat-pusat pembiakan ternakan ayam yang boleh mengeluarkan benih-benih ayam yang jangka akan mencukupi keperluan atau permintaan penternak-penternak. Dijangka di dalam beberapa bulan yang akan datang ini pusat-pusat yang baru seperti yang ditubuhkan di Marang, Trengganu untuk seluruh negeri-negeri di Pantai Timur dan begitu juga pusat-pusat pembiakan ternakan ayam yang telahpun berjalan di Bumbung Lima, Seberang Prai sedang mengeluarkan benih-benih anak ayam untuk penternak-penternak di negeri-negeri sekitarnya di kawasan utara. Walau bagaimanapun, Kementerian Pertanian sentiasa mengkaji keperluan dan permintaan daripada penternak-penternak dan akan sentiasa berikhtiar mengeluarkan benih-benih ayam yang bermutu baik yang mencukupi untuk keperluan dan permintaan penternak-penternak.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri, sebenarnya ayam ini ada perbezaan ayam yang warna bulunya gelap dengan bulu putih. Didapati ayam yang warna bulunya gelap itu lambat besar dan ayam bulu putih itu cepat besar. Apabila ayam ini dipelihara dan lambat besar; adalah merugikan kerana makanannya mahal. Apakah ini satu penyelewengan apabila membekalkan kepada Jabatan Pertanian ini dengan ayam-ayam yang warna bulunya gelap dan bulu hitam. Jadi, apakah pada masa akan datang Kementerian ini bercadang membekalkan ayam-ayam kepada orang-orang kampung dengan ayam yang jenis bulunya putih kerana cepat besar?

Tuan Yang di-Pertua: Soal asalnya membaiki mutu anak ayam. Hitam, putih ini dari mana terdapat hal ini (Ketawa). Baiklah, kalau Yang Berhormat Menteri hendak menjawab. Tidak hendak jawab.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tidak.

PERUSAHAAN TEMBAKAU

15. Tuan Abdul Rahman bin Daud minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan sama ada Kerajaan akan menjadikan perusahaan tembakau sebagai suatu perusahaan bumiputra, yang mempunyai kedudukan istimewa, dan tidak boleh disaingi oleh lain-lain pengusaha dalam bidang yang sama kecuali secara usahasama.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Utama (Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak bercadang untuk menjadikan perusahaan tembakau sebagai satu perusahaan khusus untuk bumiputra. Perusahaan tembakau ini dapat dibahagikan kepada tiga bahagian, iaitu penanaman, pengawitan dan pengilangan.

Di peringkat penanaman dan pengawitan perusahaan ini telah mencapai satu kedudukan yang istimewa dari segi pencapaian Dasar Ekonomi Baru kerana ia telah berjaya memberi sumber pendapatan kepada 60,000 keluarga tani, 360 syarikat pengawit dan hampir 27,000 pekerja, manakala hampir 90% daripadanya adalah terdiri daripada kaum bumiputra.

Dalam kedua-dua bidang ini perusahaan tembakau ini telah mencapai satu tingkat yang sungguh memuaskan.

Di peringkat pengilangan pula penyertaan kaum bumiputra masih belum lagi memuaskan. Ada enam buah syarikat pengilang swasta dalam negara kita dan syarikat-syarikat ini mempunyai modal sebanyak \$120.4 juta. Daripada jumlah ini sebanyak \$23.9 juta atau 19.9% adalah dipegang oleh penduduk-penduduk Malaysia dan yang lain itu adalah dipunyai oleh bukan penduduk Malaysia.

Daripada jumlah modal sebanyak \$23.9 juta itu kita tidak mempunyai angka-angka yang menunjukkan bahawa berapa banyak yang dipegang oleh kaum-kaum bumiputra. Kita berharap penyertaan modal atau ekuiti rakyat Malaysia dalam bidang pengilangan ini akan dapat bertambah lagi.

Mengenai pekerja-pekerja bumiputra pula, adalah didapati bahawa 32.1% kaum bumiputra yang berkhidmat di peringkat pengurusan dan 47.8% di peringkat bukan pengurusan. Kedudukan ini adalah didapati memuaskan.

Akhir sekali, ingin saya nyatakan bahawa Kerajaan tidak berhajat untuk meletakkan perusahaan tembakau ini sebagai satu perusahaan istimewa untuk bumiputra sahaja kerana ini adalah bertentangan dengan sistem ekonomi bebas yang sedang kita amalkan sekarang. Walau bagaimanapun, Kerajaan sentiasa menggalakkan semua pihak yang terlibat di dalam industri tembakau ini agar dapat membuat apa-apa perubahan yang sesuai dan perlu selari dan selaras dengan semangat Dasar Ekonomi Baru sekarang.

Tuan Mohamad Tajol Rosli bin Mohamed Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, apakah peranan yang akan dimainkan oleh Kementerian beliau untuk menggalakkan bumiputra, terutama sekali di utara Malaysia ini untuk menyertai sama dalam bidang penanaman tembakau, kerana hari ini kita dapati hanya mereka yang tinggal di Pantai Timur sahaja yang dapat menyertai dalam usaha menanam tembakau. Jadi, saya ingin bertanya apakah peranan yang akan dimainkan oleh Kementerian untuk menggalakkan bumiputra misalnya di Perak, Kedah, Perlis dan seumpamanya untuk menyertai sama dalam usaha penanaman tembakau ini?

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya melalui Lembaga Tembakau Negara sentiasa sahaja mengambil dan meneliti keadaan yang ada sekarang bagi membolehkan penyertaan yang lebih oleh rakyat dalam bidang penanaman tembakau. Saya difahamkan bahawa Lembaga Tembakau Negara melalui cawangan-cawangannya di seluruh negara termasuk di negeri-negeri di pantai barat telahpun membuat usaha-usaha yang sungguh-sungguh bagi melibatkan semua pihak, terutama mereka yang tinggal di luar bandar supaya menyertai program menanam tembakau dan khidmat-nasihat dan bantuan-bantuan yang perlu akan ditingkatkan dalam tahun yang akan datang walaupun kawasan itu di pantai barat Semenanjung.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat keterangan daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen apakah skim tertentu yang sedang dan akan diambil oleh Lembaga Tembakau Negara untuk menstabilkan ataupun memperbaiki harga dan pasaran tembakau di seluruh negara?

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyatakan iaitu harga tembakau setakat ini dan saya rasa pada masa yang akan datang akan terus stabil sebagaimana yang ada pada masa sekarang dan Kementerian saya melalui Lembaga Tembakau Negara sentiasa sahaja memerhatikan perkembangan harga itu kerana ia memberi kesan kepada rakyat dan terdapat satu Jawatankuasa di Kementerian saya yang menyelaraskan keperluan harga itu demi kepentingan penanam, pengilang dan juga pengawit. Semua mereka ini terlibat di dalam sektor industri tembakau. Sekiranya ada permintaan untuk menaikkan harga, menambah subsidi dan sebagainya, perkara-perkara seperti itu sentiasa sahaja diselaras-kan oleh Kementerian saya melalui Jawatankuasa yang saya sebutkan tadi.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya tiga soalan. Yang pertama

Tuan Yang di-Pertua: Satu dahululah—sampai tiga, orang lain tak dapat peluang.

Tuan Shaari bin Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan saya adakah Kementerian berkenaan sedar bahawa sebagaimana dikatakan tadi banyak pengusaha dan penanam tembakau tahu ini mendapat keuntungan yang terlampau banyak. Jadi, banyak perusahaan tembakau ingin diusahakan oleh rakyat dalam Malaysia. Kalau sedar, adakah Kerajaan bercadang untuk menghadkan tembakau daripada luar untuk masuk Malaysia, bererti tidak mesti diimport tetapi dipakai tembakau dalam Malaysia, sebagaimana dibuat dalam Thai biarlah rokok itu rokok Thai sendiri walaupun baik atau tidak untuk menjaga hak tempatan?

Tuan Yang di-Pertua: Cukuplah itu dahulu.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar bahawa perusahaan tembakau ini membawa keuntungan kepada mereka yang terlibat di dalamnya. Walau bagaimanapun, memang hasrat Kerajaan supaya tembakau yang digunakan di negara kita ini kita tambah kandungan tembakau tempatan daripada masa ke semasa. Buat masa sekarang penggunaan ialah 45% daripada buncuhan tembakau itu ialah bahan tempatan dan kita menjangkakan ini akan meningkat sedikit demi sedikit kepada 55% pada awal tahun 1980an ini.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Setiausaha Parlimen tentang penyertaan ekuiti rakyat Malaysia di dalam sektor perkilangan tembakau seperti yang dikatakan tadi penyertaan rakyat Malaysia di dalam ekuiti perkilangan perusahaan tembakau amat kecil dan rendah peratusnya. Saya hendak tahu apakah langkah-langkah yang sedang dan akan diambil untuk memperbaiki keadaan ini?

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, mengenai soal ekuiti ini sebagaimana yang saya katakan tadi kita akan terus menjalankan dasar kita mengikut apa yang sedang dirancang oleh kerajaan bagi seluruh sektor ekonomi negara ini dan saya rasa Kementerian saya tidak terkecuali daripada dasar ini untuk terus mengusahakan dan merundingkan perkara ini terus-menerus dengan syarikat-syarikat berkenaan agar ekuiti di dalam

syarikat tembakau ini akan dapat menggambarkan hasrat sebenar, sebagaimana yang kita kehendaki dalam Dasar Ekonomi Baru.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 16 hingga 54 adalah diberi di bawah ini).

BEKALAN AIR KE DAMANSARA UTAMA/TAMAN TUN DR ISMAIL/DAMANSARA JAYA

16. Tuan V. David minta Menteri Kerjaya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada beliau sedar bahawa banyak kawasan terutama Damansara Utama, Taman Tun Dr Ismail dan Damansara Jaya telah terlibat dengan keputusan perbekalan air. Apakah sebab-sebab di atas keputusan ini dan adakah Kerajaan telah memikirkan tentang kolam air yang baru bagi keperluan yang sangat besar untuk pembangunan dan penambahan penduduk.

Datuk Dr Nik Hussein bin Nik Abdul Rahman: Saya sedar kawasan-kawasan perumahan di Damansara Utama, Taman Tun Dr Ismail dan Damansara Jaya sering kali terlibat dengan keputusan bekalan air. Ingin dimaklumkan bahawa kawasan-kawasan tersebut menerima bekalan air daripada loji pembersihan air Sungai Langat yang terletak di Batu 10½ Jalan Ulu Langat. Air dari punca bekalan ini dipam sebanyak dua kali sebelum ianya sampai kepada pengguna-pengguna di kawasan-kawasan yang tersebut. Air daripada punca yang sama juga digunakan bersama oleh pengguna-pengguna dari kawasan Kuala Lumpur dan Petaling Jaya. Oleh kerana kadar penggunaan air naik-turun dari sehari ke sehari bergantung kepada penggunaannya, keadaan cuaca dan lain-lain faktor, bekalan air kepada kawasan-kawasan perumahan tersebut di atas kadangkala terjejas oleh kerana kawasan-kawasan ini terletak di penghujung sistem ratikulasi bekalan air Lembah Klang. Tambahan pula disebabkan oleh kenaikan yang mengejut dalam permintaan bagi bekalan air dalam tahun lepas, kawasan Lembaga Klang sedang mengalami keadaan bekalan air yang meruncing berbanding dengan keadaan permintaan. Dalam keadaan ini keseluruhan

sistem ini khususnya bekalan air di tiga kawasan perumahan tersebut terlalu sensitif terhadap kerosakan-kerosakan bekalan letrik, jentera pengepam air dan keadaan naik-turun penggunaan bekalan air.

Tindakan-tindakan sedang diambil untuk mengatasi masalah ini dengan membina tangki-tangki air tambahan dan memasang paip air yang besar di kawasan Lembah Klang untuk memastikan simpanan dan bekalan air yang cukup bagi memenuhi keperluan bekalan air di keseluruhan kawasan Lembaga Klang termasuk kawasan-kawasan perumahan tersebut. Kerja-kerja ini apabila siap pada awal tahun 1981 akan memperbaiki keadaan bekalan air di kawasan-kawasan perumahan tersebut.

UJIAN BAHASA TERHADAP JURURAWAT

17. Tuan V. Govindaraj minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa ramai pelajar-pelajar kita dalam Jurusan Kejururawatan di luar negeri tidak ingin balik ke tanahair apabila tamat pengajian mereka kerana terpaksa menghadapi ujian bahasa untuk perlantikan dalam jawatan Kerajaan, dan jika ya, bolehkah Kementerian beliau menimbang melonggarkan lagi keadaan ini agar mereka dapat balik dan menolong Kerajaan mengatasi kekurangan jururawat-jururawat di hospital-hospital kita.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Saya ingin menegaskan bahawa Jururawat-jururawat yang Terlatih sama ada di luar negeri atau pun di dalam negeri tidak dikenakan ujian bahasa untuk dilantik ke jawatan Kerajaan. Apa yang perlu ialah Siijil MCE/SPM atau kelulusan yang setaraf dengannya, serta lulus Bahasa Malaysia pada peringkat yang sama. Kerajaan tidak berancang hendak melonggarkan syarat-syarat perlantikan tersebut.

KAPALTERBANG PEJUANG SKYHAWK—URUSAN PEMBELIAN

18. Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad minta Menteri Pertahanan menyatakan sama ada urusan pembelian kapal terbang pejuang

Skyhawk dibuat menerusi wakil-wakil penjual atau diurus menerusi hubungan antara Kerajaan dan adakah kapal terbang pejuang yang akan dibeli itu baru atau terpakai.

Menteri Pertahanan (Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud): Urusan Pembelian kapal terbang pejuang Skyhawk telah dibuat terus menerusi antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Amerika Syarikat. Kapal-kapal terbang Skyhawk itu adalah kapal terbang yang diperbaharui.

KEPUTUSAN PERSIDANGAN MENTERI-MENTERI LUAR ISLAM DI ISLAMABAD

19. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada Malaysia bersetuju menerima semua sekali keputusan persidangan Menteri-Menteri Luar Islam di Islamabad dan apakah bukti atas persetujuan itu.

Tengku Dato' Ahmad Rithauden Al-haj: Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, Malaysia bukan sahaja ahli pelupur Pertubuhan Persidangan Islam tetapi telah juga mengambil bahagian yang aktif dalam semua perbincangan-perbincangan di persidangan-persidangan pertubuhan tersebut termasuk Persidangan Menteri-Menteri Luar Negara-Negara Islam ke II yang telah diadakan di Islamabad. Pada dasarnya kita mempersetujui semua keputusan-keputusan yang diambil oleh persidangan-persidangan antarabangsa yang lain, kita tidaklah terikat dari segi perundangan kepada keputusan-keputusan itu. Implikasi keputusan-keputusan tersebut haruslah dipertimbangkan dari segi kepentingan negara. Misalnya, berkenaan dengan masalah di Afghanistan, Malaysia adalah di antara negara yang mula-mula sekali mengumumkan yang kita tidak memperakui rejim Babrak Karmal. Kita telah juga mengambil keputusan untuk tidak mengambil bahagian dalam sukan Olimpik di Moscow melainkan jika tentera-tentera Soviet diundurkan dari negara itu. Langkah-langkah ini telah diambil selaras dengan keputusan-keputusan berkenaan yang telah diambil oleh Persidangan Islam.

FELDA—PEMOHON BUKAN BUMIPUTRA

20. Datuk Lee Boon Peng minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan:

- (a) berapakah bilangan pemohon-pemohon simpanan bukan Bumiputra untuk menyertai sekim-sekim Felda dalam Negeri Sembilan pada 30-4-1980; dan
- (b) mengapa pihak Felda berkenaan tidak mengikuti dasar Kerajaan mengenai nisbah yang tertentu mengenai peneroka-peneroka kaum China untuk memasuki ke rancangan-rancangan Felda dalam Negeri Sembilan semenjak 1978 dan apakah tindakan beliau bercadang mengambil dalam hal ini.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Kadir bin Yusof:

- (a) sehingga 30-4-1980 terdapat baki seramai 354 calon simpanan bukan Bumiputra Negeri Sembilan yang masih belum dapat ditempatkan di rancangan Felda. Pecahan mengikut kaum adalah seperti berikut:

Kaum China	...	...	...	53
Kaum India	...	...	...	301
Jumlah				354

- (b) Felda sentiasa melaksanakan dasar penempatan peneroka mengikut nisbah yang ditetapkan oleh Kerajaan Negeri. Tetapi oleh kerana pada masa yang lalu ramai calon-calon kaum China yang menolak tawaran menjadi peneroka dan ramai juga yang keluar selepas masuk ke rancangan, maka adalah sukar bagi Felda memenuhi nisbah tersebut. Memandangkan minat kaum China untuk menjadi peneroka telah mula meningkat adalah diharapkan nisbah-nisbah itu akan dapat dicapai pada masa akan datang.

GURU-GURU MENGAJAR BAHASA CINA/TAMIL

21. Tuan P. Patto minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada pihak Kementerian beliau telah menyediakan guru-guru untuk mengajar bahasa China dan Tamil kepada murid-murid keturunan China dan Tamil di Sekolah Rendah Kebangsaan dan Sekolah

Menengah Kebangsaan, jika ya, adakah matalajaran bahasa China dan Tamil diwajibkan bagi murid-murid keturunan China dan India, jika tidak, mengapa.

Dato' Chan Siang Sun: Kementerian saya memang ada menyediakan guru-guru untuk mengajar bahasa China dan Tamil kepada murid-murid China dan India di Sekolah Rendah Kebangsaan dan Sekolah Menengah Kebangsaan. Peruntukan guru terhadap pengajaran kedua-dua bahasa tersebut adalah bergantung kepada bilangan permohonan yang ingin mempelajari bahasa ibunda mereka masing-masing. Mengikut peraturan yang ada sekarang, sekiranya terdapat sekumpulan murid yang tidak kurang dari 15 orang memohon mempelajari bahasa ibunda mereka (Bahasa China atau Tamil), pihak sekolah akan menyediakan gurunya serta kelengkapan pengajaran dan pembelajaran bahasa tersebut. Pengajaran Bahasa China dan Bahasa Tamil sebagai Bahasa ibunda (Pupil's Own Language) tidak diwajibkan kepada sesiapa pun. Ini adalah kerana kedua-dua matalajaran ini adalah matalajaran pilihan ibubapa murid-murid sendiri. Ada di antara ibubapa yang tidak bermat anak-anak mereka mempelajari bahasa ibunda tetapi inginkan anak-anak mereka mempelajari perkara-perkara lain yang dirasakan lebih mendatangkan faedah kepada mereka.

PETANI TIDAK MENIKMATI HASIL KELUARANNYA

22. Tuan Hussein bin Mahmood minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada beliau sedar bahawa sebahagian besar daripada hasil yang dikeluarkan oleh petani-petani masih lagi tidak dinikmati oleh petani-petani sendiri, umpamanya orang-orang tengah masih lagi menikmati hasil yang dikeluarkan oleh petani. Kalau ya, apakah usaha-usaha yang dijalankan oleh Kementerian beliau supaya petani-petani menikmati walaupun tidak semua, sebahagian besar daripada hasil yang diusahakan mereka.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Kementerian Pertanian memang sedar mengenai perkara ini. Untuk mengatasi masalah ini, Kementerian sedang dan akan mengambil beberapa langkah bagi memastikan bahawa tiap-tiap petani dapat menikmati

hasil-hasil pengeluaran mereka sepenuhnya. Ini dilakukan dengan cara memperkemaskan sistem pemasaran yang sedia ada serta menggalakkan petani-petani melibatkan diri mereka secara langsung di semua peringkat pengeluaran, pemerosesan hinggalah ke peringkat pemasaran. Usaha-usaha ini dijalankan melalui aktiviti-aktiviti yang dikendalikan oleh Jabatan/Agensi Kementerian seperti FAMA, Bank Pertanian Malaysia, LPP, Jabatan Perkhidmatan Haiwan, Koperasi dan lain-lain.

Salah satu aktiviti yang dijalankan oleh FAMA dalam usaha mengatasi masalah ini ialah membantu petani-petani menguruskan soal-soal pemasaran hasil-hasil pertanian dengan tujuan supaya petani dapat harga yang berpatutan atas hasil mereka. FAMA juga telah menubuhkan beberapa pusat bagi mengumpul dan memasarkan hasil-hasil pertanian petani-petani. Di samping itu FAMA juga telah menubuhkan pusat-pusat memproses kelapa kering, koko, pisang racip, kopi, kacang tanah dan juga lada hitam. Penubuhan pusat-pusat ini adalah untuk membuka ruang-ruang tambahan kepada petani-petani bagi memasarkan hasil-hasil pertanian mereka dengan harga yang berpatutan di samping mengurangkan kos-kos pengangkutan. FAMA juga sedang membina bilik-bilik sejuk untuk menyimpan hasil-hasil pertanian yang mudah rosak. Adanya langkah-langkah seumpama ini harga-harga bagi hasil-hasil pertanian dapat distabilkan.

Menerusi LPP pula, beberapa program sedang dan akan dijalankan dalam konteks menentukan agar petani-petani mendapat pulangan yang sewajarnya dari usaha-usaha mereka. Antara langkah-langkah yang sedang diambil oleh LPP termasuklah pemulihan perusahaan kilang padi kecil, penubuhan pusat-pusat kecil untuk memproses hasil-hasil ladang.

Usaha-usaha untuk mengurangkan pergantungan petani-petani kepada orang-orang tengah telah juga dijalankan menerusi program-program Kredit Pertanian Bank Pertanian Malaysia. Setakat ini Bank Pertanian Malaysia telah mengadakan sejumlah 13 rancangan pinjaman yang meliputi berbagai aktiviti-aktiviti pertanian. Menerusi program-program ini, petani-petani dapat melepaskan diri dari terikat kepada orang-orang tengah.

Bagi petani-petani yang menternak lembu di bawah rancangan Perkembangan Pengeluaran Susu pula, Jabatan Perkhidmatan Haiwan ada mendirikan pusat-pusat pengumpulan susu di mana kemudahan-kemudahan perkhidmatan perkembangan dan pemasaran hasil-hasil pengeluaran susu disediakan. Melalui usaha-usaha ini pulangan hasil-hasil pengeluaran susu dari penternak-penternak adalah terjamin.

Adanya langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian ini sebagaimana yang diterangkan tadi, maka saya percaya yang petani-petani di negara ini akan dapat menikmati sepenuhnya hasil-hasil pengeluaran pertanian mereka.

JUALAN LOT-LOT TANAH

23. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan sama ada Kementerianya sedar bahawa ramai orang, terutamanya orang-orang miskin dan mereka yang sangat memerlukan rumah telah menjadi mangsa kepada pemaju-pemaju tanah dan ejen-ejen harta benda yang telah membuat penipuan, jika sedar, sama ada Kementerianya ada menyimpan satu rekod aduan-aduan tersebut, jika ada, sama ada beliau akan mengambil tindakan ke atas masalah ini dengan mengemukakan undang-undang yang menghendaki pemaju-pemaju harta benda mendapatkan kelulusan terlebih dahulu untuk penukaran syarat tanah iaitu daripada pertanian ke penggunaan perumahan sebelum tanah-tanah berkenaan ditawarkan untuk jualan kepada orang ramai, jika tidak, mengapa.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Kadir bin Yusof: Kementerian ini suka memaklumkan bahawa banyak pengaduan-pengaduan dan pertanyaan-pertanyaan tentang penjualan lot-lot tanah telah diterima oleh Kementerian ini. Sehingga sekarang aduan yang diterima telah berjumlah lebih dari 50 aduan. Kesemua aduan-aduan berkenaan adalah melibatkan 6 buah syarikat iaitu 3 syarikat pemaju tanah dan 3 lagi sebagai agen perumahan.

Suka juga diterangkan bahawa walaupun ada di antara aduan-aduan menyatakan bahawa syarikat berkenaan berjanji akan mendirikan rumah di atas lot yang dijual tetapi dari bukti-bukti yang didapati syarikat

berkenaan belum dapat menjalankan sebarang kemajuan perumahan di atas lot yang telah dijual.

Dari siasatan yang dijalankan didapati tiga ejen perumahan telah menjalankan kegiatan mengutip wang-wang tempahan dari orang ramai yang bertujuan mendapatkan rumah. Tetapi sebenarnya mereka adalah merupakan wakil bagi pihak pemaju dan mereka adalah mendapat komisen dari hasil kutipan mereka.

Bagaimanapun perlu diterangkan bahawa ada satu kes di mana pemaju telah menjalankan kegiatan menjual lot-lot tanah yang belum lagi ditukar-syarat. Pemaju berkenaan telah mengutip wang-wang tempahan dan bayaran ansuran harga tanah serta juga mengenakan bermacam-macam bayaran perkhidmatan kepada pembeli-pembeli.

Pindaan kepada Kanun Tanah Negara adalah tidak sesuai dan tidak perlu, oleh kerana undang-undang "Housing Developers (Control and Licensing) Act, 1966, pindaan 1973", sudahpun cukup untuk mengawal dan menjaga kepentingan pembeli-pembeli daripada dianiayai oleh agen-agen dan pemaju-pemaju perumahan.

Walau bagaimanapun, di bawah seksyen 214 Kanun Tanah Negara pembeli-pembeli tanah atau rumah bolehlah menuntut pemaju-pemaju perumahan supaya memindah milik tanah atau rumah tersebut walaupun kelulusan tukar syarat belum didapati sekiranya mereka mengesyaki bahawa pemaju-pemaju perumahan atau agen-agen harta itu cuba menjalankan tipu helah.

"(i) Seksyen 5 (4) dan 5 (5) memberi kuasa kepada Controller (pihak berkuasa pemberi lesen) untuk mengenakan apa-apa syarat tertentu sebelum sesuatu lesen itu diluluskan. Mungkin di bawah seksyen ini boleh dimasukkan tentang penukaran syarat dari pertanian ke perumahan sebelum tanah-tanah itu ditawarkan untuk jualan kepada orang ramai.

(ii) Tindakan-tindakan terhadap penipuan boleh diambil di bawah seksyen-seksyen 10 (2) (a) dan (b) dan seksyen 18 dan 19 undang-undang "Housing Developers (Control and Licensing) Act, 1966, (Revised—1973)".

PENGIMPORAN KERETA "RECONDITIONED" DARI JEPUN

24. Tuan Lee Kaw minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) sama ada beliau sedar Malaysia telah digunakan sebagai "dumping ground" untuk kereta-kereta terpakai dan "reconditioned cars" terutama sekali memandangkan Singapura tidak membenarkan kenderaan-kenderaan seumpama itu masuk ke dalam negara tersebut; dan mengapakah Kementerianya membenarkan negara kita digunakan sebagai "dumping ground"; dan
- (b) nyatakan bilangan lesen-lesen AP yang dikeluarkan dalam tahun 1979 dan dari 1-1-1980 hingga 30-4-1980; berikan nama dan alamat orang perseorangan dan syarikat-syarikat yang telah menerima lesen-lesen AP dan sebab-sebab mengapa lesen AP dikeluarkan kepada mereka.

Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad):

- (a) Yang Berhormat harus maklum dan sedar bahawa tindakan Kerajaan Singapura mengenakan sercaj ke atas kereta-kereta terpakai yang diimport bukanlah untuk mengelakkan negara itu dari menjadi "dumping ground" tetapi adalah dengan tujuan mengurangkan bilangan kereta-kereta di jalanraya bagi mengatasi masalah kesesakan lalu lintas di negara yang kecil itu.

Bagi negara kita yang lebih luas ini Kerajaan tidak membenarkan pengimportan kereta-kereta terpakai dengan sewenang-wenangnya. Di sini Kerajaan mengenakan sekatan kuota import ini ialah 10% dari jumlah jualan kereta-kereta baru.

Ada juga peraturan yang telah ditetapkan bahawa kereta-kereta terpakai berusia tujuh tahun dan lebih tidak dibenarkan masuk ke negara ini.

- (b) Dalam tahun 1979 lesen-lesen bagi mengimport sebanyak 3,327 yunit kereta terpakai telah diluluskan iaitu pada purata sebanyak 277 unit sebulan. Dari 1-1-1980 hingga 30-4-1980, lesen-lesen bagi mengimport 1,968 unit kereta terpakai telah dikeluarkan iaitu pada purata sebanyak 492 unit sebulan. Angka-angka ini perlu dibandingkan dengan jualan kereta-kereta baru iaitu sebanyak kira-kira 4,500 unit sebulan dalam tahun 1978 dan kira-kira 6,000 unit sebulan dalam tahun 1979.

Kementerian telah meluluskan lesen-lesen import kepada 60 buah syarikat di Semenanjung yang memenuhi syarat-syarat yang telah ditetapkan oleh Kementerian. Di antara syarat-syarat penting yang dikenakan ialah syarikat-syarikat itu mestilah bertaraf Bumi-putra dari segi ekuiti dan juga pengu-rusannya, mempunyai kemampuan dari segi kewangan dan kebolehan urusniaga serta mempunyai kemudahan-kemudahan perniagaan yang diperlukan.

Adalah tidak mungkin saya menyebut satu persatu nama dan alamat syarikat-syarikat yang telah diluluskan itu.

BIDANG TUGAS PEGAWAI DAERAH

25. Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Pegawai-pegawai Daerah dibebankan dengan berbagai tugas kerana mereka menjalankan arahan-arahan dari Kerajaan Negeri dan Pusat selain daripada kegiatan-kegiatan sosial, dan jika ya, apakah tugas Pegawai-pegawai Daerah yang telah ditentukan oleh Kerajaan, dan jika didapati terlalu berat sama ada beliau bercadang mengkaji semula tugas-tugas Pegawai Daerah.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Peranan dan bidang tugas Pegawai Daerah memanglah luas; meliputi segala kerja-kerja yang bersangkutan dengan pentadbiran dan pembangunan daerah sama ada berbentuk keselamatan, sosial atau kemajuan ekonomi. Saya telah jelaskan peranan dan tugas Pegawai Daerah ketika menjawab soalan Ahli Yang Berhormat dari Pagoh pada 9.6.80 yang lepas.

Walau bagaimanapun, supaya tidak timbul kekeliruan bahawa sebenarnya Pegawai Daerah-pegawai daerah bukanlah dibebankan dengan arahan-arahan Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri, haruslah difahami iaitu keadaan kerja tiap-tiap Pegawai Daerah itu bergantung pula kepada keadaan sesebuah Daerah dan Negeri. Jika sesuatu Daerah itu merupakan satu kawasan keselamatan, tekanan kerjanya adalah kepada keadaan keselamatan dan keharmonian masyarakat. Bagi kawasan yang dianggap mundur, tumpuan kerja adalah lebih kepada pembangunan kawasan mengikut perancangan yang ditetapkan. Tugas-tugas itu dapat dibahagi kepada 8 bidang tugas yang besar iaitu:

1. Pentadbiran Am Daerah.
2. Pembangunan.
3. Perlaksanaan Undang-undang seperti barang-barang kawalan, Pendaftaran Perkahwinan dan lain-lain.
4. Keselamatan.
5. Pentadbiran Tanah.
6. Kerajaan Tempatan di daerah yang berkenaan.
7. Keperluan Masyarakat dan perayaan.
8. Keperluan perkara-perkara baru mengikut arahan Kerajaan.

Bergantung kepada keadaan di atas dan hakikat bahawa tugas-tugas Pegawai Daerah menjadi bertambah berat, tindakan-tindakan sedang dijalankan bagi mengkaji semula tugas-tugas Pegawai Daerah supaya mereka akan lebih berkesan menjalankan usaha-usaha pembangunan selaras dengan Dasar Ekonomi Baru.

LEMBU DAN KAMBING YANG DIIMPORT

26. Puan Yong Fatimah binti Mohd. Razali minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) bilangan lembu dan kambing baka bermutu yang diimport dari tahun 1979 sehingga sekarang; dan
- (b) apakah sebab-sebab kematian lembu-lembu itu selepas diserahkan kepada penternak-penternak.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman:

(a) Bilangan lembu dan kambing baka bermutu yang diimport dari tahun 1979 hingga sekarang:

(i) Lembu	9,470 ekor
(ii) Kambing	135 ekor

(b) Sebab-sebab kematian lembu-lembu selepas diserahkan kepada penternak-penternak ialah:

- (i) Tekanan perjalanan ("Stress") yang begitu jauh iaitu dari Australia/New Zealand ke Malaysia dan juga seterusnya perjalanan penghantaran lembu-lembu tersebut dari Pelabuhan Kelang ke kampung-kampung di seluruh Malaysia.
- (ii) Jagaan yang kurang rapi oleh penternak-penternak terutama dalam masa penyesuaian keadaan ("adaptation period") di negara ini iaitu selama 2-3 bulan.
- (iii) Makanan yang diberi oleh penternak-penternak adalah kurang mencukupi dan juga kurang mengandungi zat makanan, ini menyebabkan ternakan-ternakan itu lemah dan senang diserangi penyakit.

PERKHIDMATAN TELEFON DI PERAK UTARA

27. Tuan Umar bin Haji Ismail minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan adakah Kementeriannya sedar di atas kesulitan-kesulitan yang dihadapi oleh pengguna-pengguna telefon di kawasan Perak Utara terutama di Kawasan Kroh, Grik, Lenggong dan Padang Rengas; jika benar, apakah rancangan yang sedang diambil bagi membaiki sistem telekom di kawasan tersebut.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Tuan Leo Moggie anak Irok): Bagi makluman Ahli Yang Berhormat saya sedar bahawa pengguna-pengguna telefon di Kroh, Grik dan Padang Rengas ada mengalami kesulitan-kesulitan apabila membuat panggilan jauh ke bandar-bandar lain. Kesulitan-kesulitan ini adalah disebabkan litar-litar cawangan tidak mencukupi dan kadangkala berlaku kerosakan

kepada litar-litar tersebut yang menggunakan sistem dawai terbuka. Bagi makluman Ahli Yang Berhormat untuk mengatasi masalah ini Jabatan Telekom mempunyai rancangan-rancangan tertentu untuk memperbaiki perkhidmatan telefon di kawasan-kawasan berkenaan. Langkah-langkah yang sedang dan akan diambil adalah seperti berikut:

(i) *Kroh*

Tindakan serta-merta sedang diambil bagi menambahkan lagi litar-litar cawangan dari ibusawat Kroh ke ibusawat Sg. Petani. Satu rancangan juga telah disediakan untuk menggantikan litar-litar dawai terbuka dengan sistem VHF Radio yang mana akan membolehkan pelanggan-pelanggan mendapatkan perkhidmatan STD. Projek ini dijangka akan siap pada tahun 1981. Bagi jangka masa panjang ibusawat Kroh jenis Step-by-Step ST100 juga akan digantikan dengan ibusawat baru jenis 'Crossbar Kabin 400' talian dalam Rancangan Malaysia Keempat.

(ii) *Grik*

Tindakan serta-merta sedang diambil untuk mengubahsuaikan kegunaan litar-litar cawangan di antara Grik dan Taiping supaya banyak lagi litar-litar dapat digunakan untuk panggilan-panggilan STD dari Grik ke bandar-bandar lain. Rancangan menggantikan Sistem Radio Grik-Taiping VHF 24 saluran kepada 120 saluran telah disediakan. Apabila sistem baru ini siap dalam tahun 1981 lebih banyak lagi litar-litar cawangan dapat ditambahkan. Sistem VHF yang baru ini akan juga meninggikan lagi mutu atau kualiti perkhidmatan.

(iii) *Padang Rengas*

Kerja-kerja sedang dilaksanakan untuk menggantikan ibusawat Padang Rengas jenis Step-by-Step MA100 kepada jenis Crossbar Kabin 200 talian, dan menggantikan litar-litar cawangan di antara Padang Rengas dan Kuala Kangsar daripada jenis dawai terbuka kepada Integral Bearer (IB) kebel. Projek-projek ini akan siap pada akhir bulan Ogos tahun ini dan dengan demikian kesulitan-kesulitan yang dialami oleh pengguna-pengguna di Padang Rengas akan dapat diatasi.

BIASISWA FEDERAL/HADIAH PELAJARAN (BURSARIES)

28. Tuan Lim Cho Hock minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) sekarang berapa bilangan penuntut telah diberi biasiswa Federal dan/atau hadiah pelajaran (bursaries) dan beri bilangan pecahan mengikut kaum; dan
- (b) beri bilangan penuntut-penuntut tersebut yang belajar di Seberang Laut.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf: Bilangan penuntut-penuntut yang telah diberi biasiswa Federal dan Hadiah Pelajaran oleh JPA sekarang ialah seramai 12,042 orang. Bilangan mengikut pecahan kaum adalah seperti berikut:

Bumiputra	Cina	India	Lain-lain	Jumlah
11,164	679	151	48	12,042

Dari bilangan di atas seramai 2,780 penuntut belajar di luar negeri.

Selain daripada JPA, Kementerian Pelajaran juga ada mengeluarkan biasiswa dan hadiah pelajaran di mana penuntut-penuntut siswazah/diploma yang tamat pengajian mereka nanti akan bertugas sebagai pensyarah/guru. Bilangan yang menerima biasiswa/atau hadiah pelajaran Kementerian Pelajaran bagi tempoh 9 tahun sejak tahun 1970 hingga 1979 adalah seramai 10,564 orang. Pecahan mengikut kaum hanya dapat dibahagikan kepada 2 golongan bumiputera dan bukan bumiputera iaitu seperti berikut:

Bumiputra	Bukan Bumiputra
8,928	1,636

Dari bilangan di atas, seramai 1,373 adalah penuntut-penuntut yang melanjutkan pelajaran di luar negeri.

SYARAT KEMASUKAN LORI THAI KE MALAYSIA

29. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Kerajaan Thai telah mengenakan syarat di mana semua lori dari Malaysia apabila masuk ke Thailand mesti ditutup rapi (sealed) manakala Kerajaan kita membenarkan lori dari Thailand masuk ke Malaysia memadai dengan ditutup sahaja, dan jika ya, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian mengenai perkara ini.

Menteri Pengangkutan (Dato' Lee San Choon): Kenyataan Ahli Yang Berhormat adalah tidak tepat. Untuk makluman Yang Berhormat Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Negeri Thailand telah menandatangani satu Memorandum Persefahaman di mana telah ditetapkan jenis kenderaan yang boleh digunakan untuk memasuki Malaysia, beratnya muatan yang boleh dibawa dan laluan (route) yang boleh diikuti ketika di Malaysia. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Memorandum tersebut telah menetapkan kenderaan yang digunakan hendaklah:

- (i) berhawa dingin atau tutup (refrigerated or closed van type trucks).
- (ii) Lori Container.
- (iii) lain-lain jenis kenderaan yang dipersetujui oleh Jawatankuasa Tetap Bersama.

Kenderaan tersebut hendaklah boleh dimetrikkan (sealed) bagi memenuhi kehendak-hendak kastam dan keselamatan dan kenderaan tersebut hendaklah yang diluluskan oleh badan berkuasa yang berkenaan di Malaysia. Sebuah Jawatankuasa Tetap Bersama juga telah dipersetujui untuk ditubuhkan bagi meneliti perkara-perkara tersebut di atas jika ada apa-apa cadangan lain daripada yang dipersetujui itu dan menentukan tindakan-tindakan yang perlu diambil sebelum kenderaan-kenderaan daripada Negeri Thai dibenarkan memasuki Malaysia di dalam perjalanan ke Singapura.

SUBSIDI KEPADA SEKTOR RUKUN TETANGGA

30. Tuan Haji Hashim bin Endut minta Perdana Menteri menyatakan sama ada benar yang Kerajaan sedang menimbangkan tentang bayaran imbuhan atau lain-lain ketutamaan kemudahan kepada Urusetia Rukun Tetangga bagi menambahkan lagi inisiatif dalam kegiatan mereka. Jika ya, adakah juga Kerajaan akan memberikan kemudahan yang sama kepada kegiatan urusetia RELA dan juga JKKK (Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung) yang menjalankan tugas yang sama di peringkat kampung.

Tuan Shahrir bin Abdul Samad: Memang benar bahawa Kerajaan telah meluluskan peruntukan subsidi kepada sektor-sektor Rukun Tetangga. Bagi tahun 1980, sebanyak \$1.34 juta telah diluluskan untuk diagih-agihkan kepada sektor-sektor yang lemah

untuk membolehkan mereka ini bergerak dengan lebih cergas dan berkesan. Pemberian tersebut adalah bagi keperluan membayar bil-bil air dan letrik, alat-alat tulis, perbelanjaan mesyuarat, gaji seorang Kerani dan lain-lain yang berkaitan dengan penyelenggaraan Pusat Sektor.

Berkenaan dengan RELA, suka saya menyatakan bahawa aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh RELA adalah berdasarkan kepada semangat sukarela dan Kerajaan tidak ada rancangan untuk mengadakan peruntukan imbuhan untuk maksud seperti itu. Dasar ke atas Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung adalah di bawah kuasa Kerajaan Negeri. Ini termasuklah soal-soal seperti bayaran imbuhan dan apa-apa kemudahan bagi ahli-ahli JKKK itu.

LAPANGANTERBANG ANTARA-BANGSA SUBANG—MEMBAIKI

31. Tuan Karpal Singh minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada Kerajaan sedar Lapanganterbang Subang telah usang, apakah langkah-langkah yang sedang diambil untuk membaiki lapanganterbang tersebut serta juga membaiki kemudahan-kemudahannya.

Dato' Lee San Choon: Sejumlah \$80 juta telahpun diluluskan untuk memperbaiki Lapanganterbang Antarabangsa Subang bagi memenuhi keperluan yang bertambah dari segi jumlah penerbangan dan juga jumlah penumpang. Bangunan terminal yang ada sekarang akan dibaiki untuk membolehkan pengendalian sejumlah 2,600 penumpang bagi satu-satu masa keadaan sibuk (peak period). Selain dari pembesaran bangunan terminal yang ada, kerja-kerja pembaikan ini termasuklah juga penyediaan kemudahan-kemudahan seperti "passenger loading bridges", "baggage handling" dan sistem penerbangan yang baru.

Di samping itu, kerja-kerja sedangpun giat dijalankan bagi membesarkan lagi tempat meletak kapalterbang. Apabila sap kelak, sejumlah 22 buah kapalterbang akan dapat diletakkan pada satu-satu masa berbanding dengan 14 buah pada masa ini. Tempat letak kapalterbang bagi kegunaan kerja-kerja "maintenance" sedang juga diperbesarkan.

Keseluruhan projek pembesaran Lapanganterbang Subang ini dijangka siap pada penghujung tahun 1982.

Untuk rancangan jangka panjang pula, sebuah bangunan terminal yang kedua sedangpun diuruskan pembinaannya dan dijangka siap pada hujung tahun 1982. Bangunan terminal baru ini akan dapat menampung sementara keperluan penumpang semasa menanti siapnya kerja-kerja pembesaran bangunan terminal yang ada. Apabila kerja-kerja pembaikan bangunan terminal yang ada siap kelak, adalah dicadang bangunan terminal kedua ini digunakan untuk perkhidmatan seperti penerbangan dalam negeri, penerbangan Haji atau penerbangan tidak berjadual (sewa khas).

KERETAKAN PELABUHAN KUANTAN—LAPORAN JURUPERUNDING

32. Tuan Ting Chek Ming minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada penasihat luar negara telah diupah untuk mempelajari dan menyiasat sebab-sebab 'keretakan' di pelabuhan Kuantan; jika demikian, sama ada beliau akan menyiarkan report yang dibuat oleh penasihat luar negeri dan jika tidak, nyatakan sebabnya.

Dato' Lee San Choon: Pada masa ini Kerajaan telah melantik satu Syarikat Juru-perunding Sir Bruce White, Wolfe, Barry & Partners untuk menyiasat dan membaiki kerosakan yang berlaku di Pelabuhan Kuantan. Atas soal menyiarkan laporan Juru-perunding ini perkara ini akan dipertimbangkan.

STRATA TITLE BAGI RUMAH PANGSA

33. Tuan Chan Teck Chan minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan bahawa sudahkah masalah strata title bagi rumah-rumah pangsa ini telah selesai supaya ianya dapat dijual kepada penghuni, dan apakah insentif dan galakan akan diberikan oleh Kerajaan untuk menggalakkan sektor swasta untuk membina rumah-rumah yang berkualiti rendah.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Neo Yee Pan): Bagi menjawab bahagian pertama soalan Ahli Yang Berhormat, suka saya menyatakan bahawa pengeluaran hak milik bagi bangunan-bangunan bertingkat (strata title) boleh dilakukan mengikut undang-undang tanah.

Seksyen 151 Kanun Tanah Negara telah memberi kuasa kepada Pendaftar untuk mengeluarkan hak milik berkenaan apabila syarat-syarat tertentu di bawah Seksyen 152 Kanun Tanah Negara dipenuhi oleh pemohon.

Penerangan resmi telahpun dibuat oleh Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah untuk mempercepatkan pemahaman rakyat mengenai cara-cara dan peraturan dalam urusan permohonan 'strata title' melalui majlis-majlis dialog dengan pihak-pihak pemaju perumahan. Di samping itu juga kajian sedang dibuat oleh Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah untuk membuat pindaan kepada Kanun Tanah Negara bagi mewajibkan tuan punya flat atau bangunan bertingkat untuk memohon pecah sempadan bangunan-bangunan tersebut apabila bangunan itu telah dijual. Dengan adanya peruntukan ini kelak, pembeli-pembeli bangunan bertingkat atau flat-flat bolehlah mendapat hakmilik berasingan.

Mengenai bahagian kedua soalan daripada Ahli Yang Berhormat, di antara insentif dan langkah-langkah yang telah dan sedang diambil oleh Kerajaan untuk menggalakkan pemaju-pemaju perumahan swasta membina lebih banyak lagi rumah-rumah kos rendah, ialah:

- (i) menggalakkan Kerajaan-kerajaan Negeri supaya melaksanakan projek-projek perumahan secara usaha sama dengan pemaju-pemaju perumahan swasta;
- (ii) Kementerian saya memberi keutamaan kepada permohonan untuk mendapatkan lesen atau permit iklan apabila sesuatu rancangan perumahan itu mempunyai rumah berharga rendah dan rumah-rumah yang berharga tidak melebihi \$25,000 seyunit;
- (iii) Kerajaan Persekutuan telah mengadakan kemudahan kewangan bagi pembeli rumah-rumah berharga rendah. Misalnya peruntukan sebanyak \$400 juta telah diberi kepada Malaysia Building Society Berhad (MBSB) untuk dipinjamkan kepada pembeli-pembeli rumah yang mana harga rumah di dalam sesuatu projek itu tidak melebihi daripada \$20,000 seyunit dan keutamaan diberi kepada projek yang mana harga rumah ialah \$12,000 seyunit

(iv) Beberapa Kerajaan Negeri termasuk Dewan Bandaraya Kuala Lumpur telah pun melonggarkan kehendak-kehendak tertentu di dalam 'Building By-Laws' untuk projek-projek yang mempunyai rumah harga rendah;

(v) Beberapa Kerajaan Negeri (misalnya Negeri Johor) dan Dewan Bandaraya, Kuala Lumpur telah mengenakan syarat supaya beberapa peratus daripada tanah yang diizinkan ditukar syaratnya untuk perumahan hendaklah didirikan dengan rumah-rumah yang harga murah tidak melebihi \$15,000 seunit.

PERSATUAN PELADANG DI BAU

34. Tuan Patrick Anak Uren minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada beliau akan menambahkan pinjaman kepada agensi-agensi kerjasama untuk menggalakkan perkembangan kerjasama dan untuk menyusun kekurangan modal di kawasan pendalaman di Sarawak; dan adakah beliau akan menubuhkan Persatuan Peladang di Bau, Sarawak memandangkan bilangan peladang yang ramai di sana.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Kementerian Pertanian ada rancangan untuk menambahkan pinjaman kepada agensi-agensi kerjasama di Sarawak bagi menggalakkan perkembangan kerjasama serta membantu mengatasi kekurangan modal yang dihadapi oleh agensi-agensi kerjasama di negeri itu.

Berkenaan dengan penubuhan Persatuan Peladang di Bau, Sarawak, setakat ini Kementerian saya belum ada rancangan mengenainya oleh kerana Akta Lembaga Pertubuhan Peladang tidak merangkumi negeri-negeri Sabah dan Sarawak. Walaupun begitu, pada masa ini sudah terdapat Persatuan-persatuan Peladang di Sarawak yang di bawah penyelenggaraan Kementerian Pertanian peringkat negeri tersebut.

JALANRAYA DIBINA DI SARAWAK

35. Tuan Thomas Selang Siden minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan jumlah panjangnya jalanraya yang dibina di bawah Rancangan

Malaysia Yang Ketiga dan jalanraya yang dicadang untuk dibina di bawah Rancangan Malaysia Keempat di Sarawak.

Datuk Dr Nik Hussein bin Abdul Rahman: Jumlah panjangnya jalanraya yang dibina di bawah Rancangan Malaysia Ketiga dari Januari 1976 hingga April 1980 di Sarawak adalah seperti berikut:

(1) Trunk road	...	...	65 batu
(2) Major road improvement and Surfacing	...	...	58 batu
(3) Feeder roads	...	...	94 batu
(4) Development roads	...	...	99 batu
(5) Rural roads	...	...	48 batu

Cadangan untuk Rancangan Malaysia Keempat masih belum diputuskan lagi pada masa sekarang. Dengan ini panjang jalanraya yang dicadangkan akan dibina dalam tempoh antara 1981 hingga 1985 masih belum diketahui.

BANGUNAN KERAJAAN DICAT SEMULA

36. Tuan Mohamed Khir Johari minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada dapat JKR menimbang menjadikan satu dasar tetap untuk mengecat semua bangunan-bangunan Kerajaan selalu seperti dilakukan di Singapura.

Datuk Dr Nik Hussein bin Abdul Rahman: Saya ingin memberi jaminan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Kerajaan sedar akan perlunya penyelenggaraan yang secukupnya bagi semua bangunan-bangunan Kerajaan dan dalam hubungan ini dasar Kerajaan ialah bahawa semua bangunan-bangunan Kerajaan hendaklah dicat semula tiap-tiap lima tahun sekali.

Walaupun bagaimanapun dengan kepesatan pelaksanaan projek-projek pembangunan dan juga keutamaan yang diberi bagi melaksanakan projek-projek baru, sering kali sukar untuk melaksanakan program penyelenggaraan ini secara tetap (regular). Kementerian ini sedar tentang masalah ini dan mengambil langkah-langkah yang perlu untuk memastikan bangunan-bangunan Kerajaan berada dalam keadaan yang baik dan dicat semula selepas tempoh masa yang tertentu.

BANTUAN KEPADA ORANG-ORANG MISKIN

37. Puan Shariffah Dorah binti Mohammad minta Menteri Kebajikan Am menyatakan berapakah jumlah peruntukan yang dikeluarkan oleh Kementerian Kebajikan Am setiap tahun kepada mereka yang miskin, pada dan menderita di seluruh Negara. Memandangkan keadaan sara hidup yang melambung tinggi dan peruntukan ini tidak pernah diulangkaji, bolehkah Kementerian yang berkenaan menambahkan sekali ganda lagi bantuan daripada \$15 kepada \$30 sebulan bagi memberikan sedikit syafaat dan keringanan kepada mereka yang berhak dan benar-benar memerlukan pertolongan itu.

Datin Paduka Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani: Jumlah peruntukan yang dikeluarkan oleh Kementerian saya sebagai bantuan kepada orang-orang yang benar-benar memerlukan pertolongan ialah \$4,373,390 bagi tahun 1979 dan \$7,252,000 bagi tahun 1980. Ini bermakna peruntukan bagi tahun ini telahpun ditambah hampir 66% jika dibandingkan dengan peruntukan tahun lalu. Pertambahan ini dibuat bukan sahaja kerana kadar-kadar bantuan yang diberi telah dinaikkan tetapi juga memandangkan bilangan orang atau keluarga yang memerlukan bantuan ini semakin bertambah.

Adalah tidak benar bahawa Kementerian saya tidak pernah mengulangkaji kadar-kadar bantuan yang diberikan. Satu kajian semula yang terakhir telah dibuat pada tahun 1979 dan hasil daripada kajian tersebut ialah beberapa jenis bantuan telah dinaikkan mulai tahun 1980 ini seperti berikut:

- (1) Bantuan kepada Kanak-kanak—Bantuan maksimanya telah dinaikkan daripada \$100 kepada \$115 sebulan bagi satu keluarga.
- (2) Bantuan kepada Orang-orang Tua—Bantuan maksimanya telah dinaikkan daripada \$37 kepada \$50 sebulan seorang.
- (3) Elaun kepada Pekerja Cacat—Dinaikkan daripada \$30 kepada \$50 seorang sebulan.
- (4) Bantuan Am, Wilayah Persekutuan—Bantuan maksimanya telah dinaikkan daripada \$100 kepada \$115 sebulan bagi satu keluarga.

- (5) Bantuan Pelancaran—Bantuan maksimanya telah dinaikkan daripada \$400 kepada \$1,000 bagi tiap-tiap satu projek.

Pemberian Bantuan Am di Negeri-negeri (kecuali Wilayah Persekutuan) ialah tanggungjawab Kerajaan Negeri dan kadar bantuan ini adalah ditetapkan oleh Kerajaan Negeri masing-masing mungkin ada yang memberi atas kadar \$15 sebulan.

KAPALTERBANG SKYHAWK—PEMBELIAN

38. Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed minta Menteri Pertahanan menyatakan bilangan kapalterbang jenis Skyhawk dan jenis-jenis yang telah dan akan dibeli serta apakah tujuan membeli kapalterbang jenis-jenis tersebut itu.

Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud: Sepertimana yang Kementerian saya telah memberitahu Dewan yang mulia ini pada 11hb Jun bagi menjawab soalan Yang Berhormat Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi, Kerajaan telah pun bersetuju dengan pembelian kapalterbang Skyhawk. Buat masa ini beberapa orang pegawai sedang berada di Amerika Syarikat bagi menguruskan jadual dan cara-cara membawa balik kapalterbang-kapalterbang itu ke Malaysia.

Tujuan pembelian pesawat-pesawat seperti ini ialah untuk menguatkan dan memperbesarkan lagi TUDM supaya ia dapat melaksanakan tugas-tugasnya bagi menjamin kedaulatan ruang angkasa negara khususnya dan negara amnya.

Pesawat-pesawat pejuang Skyhawk ini nanti akan digunakan untuk serangan darat (F.G.A.). Buat masa ini, TUDM telahpun mempunyai beberapa buah pesawat jenis Canadair CL 41-G (Tebuan) yang digunakan untuk melaksanakan tugas-tugas serangan darat, tinjauan penerbangan rendah dan tinjauan fotografi untuk membantu pasukan darat dan juga untuk kegunaan melatih juruterbang-juruterbang pesawat serang. TUDM juga mempunyai pesawat jenis Northrop F-5E yang digunakan untuk melaksanakan tugas-tugas pertahanan udara dan serangan darat untuk membantu pasukan darat. Pesawat jenis Northrop F-5B pula digunakan

untuk peralihan penerbangan (pilot conversion) dan penyambung latihan (pilot continuation training) bagi juruterbang pesawat F-5E.

TV MALAYSIA MENYIARKAN LAGU DISCO

39. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad meminta Menteri Penerangan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa lagu-lagu yang disiarkan melalui televisyen kebanyakannya lagu-lagu yang berentak disco yang menghayalkan belia-belie dan jika sedar, adakah dapat dititikberatkan lagu-lagu yang benar-benar melambangkan identiti kebangsaan, jika tidak, mengapa.

Menteri Penerangan (Dato' Mohamed bin Rahmat): Tidaklah benar bahawa lagu-lagu yang disiarkan melalui TV kebanyakannya lagu-lagu yang berentak disco. TV Malaysia juga menyiarkan rancangan-rancangan yang terdiri dari lagu-lagu Melayu asli, keroncong, lagu-lagu nasyid dan lain-lain lagu yang benar-benar melambangkan identiti kebangsaan.

PERHIMPUNAN PENGAKAP SEKOLAH RENDAH (CINA) PULAU PINANG

40. Tuan Seow Hun Khim minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada benar perhimpunan pengakap-pengakap Sekolah-sekolah Rendah J.K. (China), Pulau Pinang, yang biasanya diadakan tiap-tiap tahun, tidak akan diluluskan mulai tahun ini kerana bantahan dari sebuah cawangan UMNO di Pulau Pinang; jika ya, apakah isi kandungan bantahan ini dan apakah sebab-sebab munasabah Kerajaan untuk melarang perhimpunan ini.

Dato' Chan Siang Sun: Sungguhpun pergerakan pengakap dan anak serigala adalah dibenarkan di sekolah-sekolah, kawalan dan penyelenggaraannya adalah di bawah tanggungjawab Pertubuhan Pengakap Malaysia, bukannya Kementerian Pelajaran Malaysia.

Sepanjang yang diketahui, pihak penganjur perhimpunan tahunan pengakap Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) Pulau Pinang masih terus menguruskan kerja-kerja bagi perhimpunan tersebut yang dijadualkan berlangsung pada akhir tahun ini.

Sepanjang yang diketahui, tidak terdapat mana-mana pihak mahu pun pertubuhan yang membantah rancangan mengadakan perhimpunan tersebut.

BAYARAN YURAN DI UNITED KINGDOM

41. Dr Chen Man Hin minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau akan mengundang rakan sejawatnya yakni Menteri Pelajaran United Kingdom, ke Malaysia untuk tujuan mengadakan perbincangan-perbincangan serta juga untuk menemui para pelajar dan ibubapa supaya beliau akan dapat satu gambaran secara sendiri tentang reaksi terhadap kenaikan bayaran yuran di United Kingdom yang sungguh memeranjatkan itu.

Dato' Chan Siang Sun: Semenjak Kerajaan British mengemukakan untuk menaikkan yuran bagi pelajar-pelajar negara asing pada tahun lalu saya telah mengadakan beberapa perbincangan dengan Kerajaan British. Saya telahpun memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini di atas butir-butir perjumpaan saya itu ketika menjawab satu soalan di atas perkara tersebut dari Yang Berhormat dari Seremban pada 25-3-1980.

Pada masa ini saya belum ada cadangan lagi untuk mengundang Menteri Pelajaran Britain untuk mengadakan perbincangan di atas perkara tersebut. Saya suka juga mengambil kesempatan untuk memaklumkan Dewan yang mulia ini bahawa di dalam lawatan saya ke pusat-pusat pelajar di United Kingdom saya telahpun mendapat kesempatan mendengar kesulitan dan pandangan sama ada dari Persatuan-persatuan pelajar ataupun dari pelajar-pelajar sendiri di atas masalah yang sama.

BALAK—PEMBERIAN KEPADA PARTI

42. Tuan Fung Ket Wing minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar yakni Ahli Parlimen bagi Kimanis, sewaktu mesyuarat Parlimen yang lalu telah mempertahankan sistem politik A, B dan C yang dilakukan oleh Kerajaan Berjaya di Sabah iaitu pecahan-pecahan kecil kawasan balak telah diberikan kepada pegawai-pegawai parti; sama ada Kerajaan membiarkan perbuatan-perbuatan tajaan politik seperti itu; nyatakan juga sama ada beliau telah

mengarahkan Biro Siasatan Negara untuk memulakan penyiasatan terhadap perbuatan rasuah tersebut dan jika benar nyatakan hasil penyiasatannya.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Soalan ini adalah berhubung dengan perkara yang sama seperti soalan yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Petaling yang telahpun dijawab pada 11-6-80 yang lalu. Saya tidak bercadang untuk membuat apa-apa tambahan kepada jawapan itu.

PENUBUHAN SYARIKAT PENERBANGAN KEBANGSAAN KEDUA

43. Tuan V. David minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah Kerajaan telah memutuskan untuk membenarkan lain-lain perkhidmatan penerbangan sebagai tambahan kepada MAS untuk memenuhi keperluan pembayar-pembayar cukai dan jika ini telah diputuskan bagaimana ianya diselaras dan dilaksanakan.

Dato' Lee San Choon: Kerajaan belum membuat keputusan sama ada perlu atau tidaknya diadakan sebuah lagi syarikat penerbangan kebangsaan selain daripada MAS. Perkara ini masih di dalam kajian.

TAHANAN DI BAWAH AKTA KESELAMATAN DALAM NEGERI

44. Tuan V. David minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan berapa ramaikah tahanan-tahanan di dalam kem tahanan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri. Siapakah tahanan-tahanan yang menjalani hukuman lebih dari 10 tahun dan mereka yang menjalani hukuman lebih dari 5 tahun. Apakah polisi Kerajaan di dalam pengendalian dengan mereka yang telah disimpan di dalam tahanan lebih dari 5 tahun.

Tan Sri Dato' Syed Ahmad Shahabuddin Al-haj: Sehingga 31hb Mei, 1980 bilangan orang yang ditahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960 ialah seramai 832 orang. Bilangan orang yang ditahan lebih dari 10 tahun ialah seramai 16 orang dan sementara itu bilangan orang yang ditahan di antara 5 hingga 9 tahun ialah seramai 135

orang. Walaubagaimanapun, di atas sebab-sebab keselamatan, Kementerian ini tidak bercadang untuk memberikan senarai mereka yang tersebut itu.

Pembebasan orang tahanan dibuat setelah Kerajaan menimbang perakuan-perakuan yang dibuat oleh Lembaga Penasihat sebagaimana yang dikehendaki oleh peruntukan dalam Akta tersebut, serta Kerajaan berpuas-hati bahawa pembebasan mereka tidak akan membahayakan keselamatan negara.

PEGAWAI ANGKATAN TENTERA BERHENTI—BILANGAN

45. Tuan Mohd. Nakhaie bin Haji Ahmad minta Menteri Pertahanan menyatakan bilangan pegawai-pegawai Angkatan Tentera yang diberhentikan, atau yang diminta meletakkan jawatan atau yang meminta berhenti dalam tempoh enam bulan kebelakangan ini dan sila beritahu sebab-sebabnya.

Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud: Seramai 54 orang pegawai, telah berhenti dari perkhidmatan Angkatan Tentera sejak bulan Januari hingga Jun 1980 ini. Mereka-mereka ini berhenti adalah sebab-sebab:

- (a) Tamat tempoh perkhidmatan bagi pegawai Tauliah Jangka Pendek;
- (b) Kerana sampai umur persaraan pilihan (optional retirement); dan
- (c) Telah sampai umur persaraan wajib (compulsory retirement).

UNDANG-UNDANG ISLAM— PELAKSANAAN

46. Tuan Awang bin Jabar minta Menteri Undang-undang menyatakan apakah langkah-langkah yang diambil oleh Menteriannya ke arah pelaksanaan undang-undang Islam di negara ini.

Menteri Undang-undang (Dato' Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah): Kementerian Undang-undang adalah tidak terlibat dalam usaha melaksanakan undang-undang Islam di negara ini. Perlaksanaan Undang-undang Islam di negara ini adalah ditentukan oleh Perlembagaan. Seksyen 1, Senarai II, Jadual 9, Senarai Perundangan memberi kuasa

kepada negeri-negeri membuat undang-undang berkenaan dengan Ugama Islam dan bagi orang-orang yang menganuti Ugama Islam, dan Kerajaan-kerajaan Negeri yang melaksanakan undang-undang itu.

ZON EKONOMI EKSLUSIF— PENGISYTIHARAN

47. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais minta Menteri Undang-undang menyatakan sama ada perisytiharan 200 batu nautikal zon ekonomi baru-baru ini tidak akan menjejaskan lalulintas kapal-kapal perang melalui Selat Melaka menuju ke Lautan Hindi dan sama ada keadaan ini akan menjejaskan perkembangan politik dan ekonomi antarabangsa yang akan mengancam kestabilan dunia amnya dan rantau ini dan negara kita khususnya.

Dato' Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah: Sebagaimana yang telah dinyatakan dalam jawapan kepada soalan yang telah dikemukakan dalam Dewan ini pada 9-6-1980, pengisytiharan Malaysia mengenai zon ekonomi eksklusif yang meliputi sehingga 200 batu nautika, telah dibuat selaras dengan perkembangan-perkembangan yang diiktiraf dalam undang-undang antarabangsa dan juga dengan amalan negara-negara lain.

Dalam jawapan itu telah diterangkan bahawa tuntutan ke atas zon ekonomi eksklusif itu adalah mengenai sumber kehidupan laut, penyelidikan sains laut, dan pemeliharaan alam sekitar laut. Kebebasan kapal-kapal asing belayar melalui perairan itu tidak terjejas selagi kebebasan belayar tidak menyentuh hak kita terhadap Zon Ekonomi Eksklusif.

Akan tetapi perkara lalulintas kapal-kapal melalui Selat Melaka sebagai suatu Selat yang digunakan bagi pelayaran antarabangsa masih dikuasai oleh Konvensyen Geneva mengenai Undang-undang Laut 1958 sehingga suatu konvensyen baru mengenai Undang-undang Laut diterima dan dikuatkuasakan.

Menurut konvensyen yang sedia ada itu lalulintas kapal-kapal termasuk kapal-kapal perang adalah terjamin mengikut konsep lalulintas yang tidak membawa akibat buruk melalui wilayah perairan di mana lalulintas dibenarkan selagi tidak menyentuh keamanan, ketenteraman dan keselamatan negara di sepanjang perairan itu, seperti Malaysia.

Oleh itu tidak ada sebab mengapa pengisytiharan itu akan menjejaskan perkembangan politik dan ekonomi antarabangsa atau daerah serantau ini. Walau bagaimanapun, jika ada apa-apa perkara timbul bersabit dengan pengisytiharan itu, Malaysia akan menguruskannya secara damai sebagaimana yang telah dinyatakan dalam pengisytiharan itu.

BAKA BAGI LEMBU YANG DIIMPOT

48. Tuan Hussein bin Mahmood minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada beliau sedar bahawa sebahagian daripada jumlah lembu-lembu yang diimport untuk dijadikan baka di negara ini, telah mati. Kalau ya, apakah Kementerian telah membuat penyiasatan mengenai hal ini dan apakah sebenarnya yang menyebabkan banyak lembu-lembu tersebut telah mati.

Datuk Haji Zakaria bin Abdul Rahman: Kematian sebahagian daripada jumlah lembu yang diimport untuk dijadikan baka adalah disedari. Penyiasatan telah dibuat oleh pihak Kementerian mengenai perkara ini iaitu pegawai-pegawai berkenaan telah membuat lawatan ke ladang-ladang dan juga menemui penternak-penternak serta memeriksa ternakan-ternakan itu. Dari hasil penyiasatan tersebut adalah didapati sebab-sebab kematian ternakan itu seperti berikut:

- (i) Tekanan perjalanan ("Stress") yang begitu jauh iaitu dari Australia/New Zealand ke Malaysia dan juga seterusnya perjalanan penghantaran lembu-lembu tersebut dari Pelabuhan Kelang ke kampung-kampung di seluruh Malaysia.
- (ii) Jagaan yang kurang rapi oleh penternak-penternak terutama dalam masa penyesuaian keadaan ("adaptation period") di negara ini iaitu selama 2-3 bulan.
- (iii) Makanan yang diberi oleh penternak-penternak adalah kurang mencukupi dan juga kurang mengandungi zat makanan, ini menyebabkan ternakan-ternakan itu lemah dan senang diserangi penyakit.

Oleh kerana jagaan yang kurang rapi dan makanan kurang mencukupi serta kurang mengandungi zat makanan yang diberi oleh

penternak adalah didapati kebanyakan ternakan yang mati itu adalah di tangan penternak-penternak kecil.

BEKAS PERAJURIT—ATASI KESUKARAN

49. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Pertahanan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa terdapat ramai bekas-bekas perajurit yang menghadapi kesukaran mendapatkan pekerjaan yang sesuai, permit teksi, tempat penginapan seperti tanah untuk perumahan, dan jika beliau sedar, apakah tindakan-tindakan yang sedang diambil bagi mengatasi masalah ini dan sejauh manakah Yunit Khas yang ditubuhkan di Kementerian Pertahanan itu berjaya membantu bekas-bekas perajurit mencapai tujuan-tujuannya.

Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud: Memang saya menyedari tentang kesukaran yang dihadapi oleh bekas-bekas perajurit dalam perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dalam soalnya itu. Dari kesedaran inilah, beberapa langkah dan tindakan telah dan sedang diambil oleh Kementerian Pertahanan, khususnya oleh Bahagian Hal Ehwal Bekas Perajurit dengan kerjasama dari Ajensi-ajensi Kerajaan Persekutuan, Badan-badan Berkanun dan juga Kerajaan Negeri serta pihak Berkuasa Tempatan. Bagi menjawab soalan Ahli Yang Berhormat ini, mungkin saya akan mengambil masa sedikit supaya jawapan saya lebih jelas.

Mengenai kesukaran yang dihadapi oleh bekas-bekas perajurit untuk mendapatkan pekerjaan yang sesuai, Kementerian Pertahanan telah mengambil tindakan-tindakan untuk meringankan dan mengatasi kesukaran itu. Sebelum seseorang anggota tentera itu berhenti, mereka diberi peluang dan galakan untuk menjalani latihan peralihan selama di antara 6 hingga 18 bulan dalam berbagai-bagai jenis kursus, seperti kursus vokesyenal/teknikal, pertanian dan rancangan tanah, latihan penyesuaian sambil bekerja dan juga latihan perniagaan dan pengurusan. Semua kursus-kursus yang saya nyatakan itu adalah difikirkan dapat membekalkan anggota-anggota tersebut dengan sedikit kemahiran dan kebolehan untuk mendapatkan pekerjaan yang sesuai bila mereka berhenti

dari perkhidmatan tentera. Untuk memesat dan mempertingkatkan lagi Latihan Vokesyenal/Teknikal bagi mereka, Kementerian Pertahanan sedang membina sebuah Pusat Penempatan dan Latihan yang boleh disebut sebagai Komplek Bekas Tentera yang menelan belanja lebih dari \$8 juta di Sungai Buluh, Selangor. Insya Allah, Pusat ini akan mula menjalankan latihan dalam 9 jenis kursus vokesyenal/teknikal.

Selain dari itu, Kementerian Pertahanan juga sentiasa berhubung rapat dengan Jabatan Perkhidmatan Awam untuk mendapatkan pertimbangan yang wajar dalam pengambilan bekas-bekas perajurit untuk mengisi jawatan-jawatan kosong di dalam Jabatan-jabatan Kerajaan. Dalam hal ini, Jabatan Perkhidmatan Awam telahpun menetapkan tidak kurang dari 45 jenis jawatan yang peratusnya mesti diisi dengan bekas-bekas perajurit, selain dari menimbangkan kelonggaran syarat-syarat kelayakan dan hadiah kenaikan gaji, seperti yang terdapat di dalam Pekeliling-pekelling yang dikeluarkan oleh Kerajaan.

Satu lagi tindakan yang sedang diambil oleh Kementerian Pertahanan bersama-sama dengan Jabatan Perkhidmatan Awam ialah membuat kajian dan penilaian terhadap kemahiran-kemahiran yang terdapat di dalam Angkatan Tentera dengan bandingan kemahiran-kemahiran yang serupa yang terdapat dalam sektor awam, dengan tujuan untuk membolehkan mereka mendapat pekerjaan-pekerjaan yang sesuai di Jabatan-jabatan awam.

Memandangkan yang bekas-bekas perajurit ini berada di segenap pelusuk negara, dan berhajat akan pekerjaan, maka Kementerian saya telah menubuhkan 5 Wilayah Pejabat Hal Ehwal Bekas Perajurit, iaitu di Wilayah Utara, Wilayah Pantai Timor, Wilayah Tengah dan Wilayah Selatan Semenanjung dan Wilayah Negeri Sarawak dan Sabah untuk menolong mereka mendapatkan pekerjaan yang sesuai selain dari hal-hal kebajikan mereka. Pada tahun ini Pejabat Hal Ehwal Bekas Perajurit ditambahkan sebanyak 4 Cawangan lagi bagi memberi liputan khidmat yang lebih dekat dan berkesan. Mengikut perangkaan yang ada, seramai 13,929 bekas perajurit telah mendaftarkan diri dengan Bahagian Hal Ehwal Bekas Perajurit, Kementerian saya, dan

seramai 6,830 orang telah mendapat pekerjaan. Saya percaya, ada sejumlah besar bekas-bekas perajurit yang telah dapat pekerjaan, tetapi tidak melaporkan balik ke Kementerian saya.

Mengenai kesukaran mendapatkan tanah untuk perumahan, seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, perkara ini adalah merupakan satu masalah nasional yang berat, dan soal tanah adalah terletak di dalam Kuasa Kerajaan Negeri. Namun demikian, Kementerian Pertahanan sentiasa mengadakan perhubungan dan rundingan-rundingan dengan Kerajaan-Kerajaan Negeri untuk memberi pertimbangan yang wajar terhadap permohonan-permohonan dari bekas-bekas perajurit. Setakat yang diketahui, Kerajaan-kerajaan Negeri memang telah memberi pertimbangan yang istimewa dalam perkara ini. Dalam rancangan-rancangan tanah Kerajaan Persekutuan memang bekas-bekas perajurit ada diambil untuk menyertai dalam Rancangan tanah Felda dan Felcra. Sehingga tahun 1979, mengikut rekod yang ada di Kementerian Pertahanan seramai 4,569 orang bekas perajurit telah ada menyertai rancangan tersebut.

Mengenai permit teksi pula, sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, pemberian permit teksi adalah tertakluk kepada jumlah kekosongan yang wujud di sesuatu tempat dan juga dasar yang ditetapkan oleh Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan. Namun demikian, saya difahamkan bahawa pihak Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan telah ada memberi pertimbangan-pertimbangan yang wajar terhadap permohonan-pemohon dari bekas-bekas perajurit. Setakat yang diketahui dan mengikut rekod yang ada di Kementerian Pertahanan sebanyak 2,825 permit teksi telah diberikan kepada pemohon-pemohon dari bekas-bekas perajurit sehingga tahun 1978. Jumlah itu mungkin bertambah.

Tentang soalan sejauh manakah yunit khas iaitu Bahagian Hal Ehwal Bekas Perajurit di Kementerian Pertahanan berjaya membantu bekas-bekas perajurit mencapai tujuannya, saya fikir apa yang telah saya katakan awal-awal tadi bukan sahaja ianya menunjukkan usaha-usaha yang telah dan sedang dijalankan oleh Bahagian itu, bahkan juga membuktikan beberapa kejayaan yang telah dicapai, menolong bekas-bekas perajurit menempoh penghidupan awam. Dalam pada

itu ada juga sebilangan besar bekas-bekas perajurit yang telah berjaya dalam penghidupan awam, dengan adanya dasar-dasar Kerajaan yang diutarakan oleh Kementerian Pertahanan untuk memberi kemudahan dan keistimewaan kepada mereka, tetapi jarang benar mereka ini melaporkan kembali kejayaan mereka. Pendek kata, Kementerian Pertahanan adalah sentiasa mencari jalan dengan berbagai-bagai usaha untuk menolong bekas-bekas perajurit kita mencapai taraf kualiti hidup yang baik dalam penghidupan awam mereka.

KEBUDAYAAN NASIONAL

50. Tuan P. Patto minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan sama ada usaha Kerajaan untuk mewujudkan satu kebudayaan semua kaum di negara ini akan diterima sebagai kebudayaan nasional, jika tidak, mengapa.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Abdul Samad bin Idris): Soalan Yang Berhormat ini adalah merupakan seperti soalan yang dikemukakan pada 26 Mac 1979 dan 27 Mac 1979. Sila rujukkan kepada jawapan yang telah diberi dalam persidangan itu.

PELABUHAN KAPAL DI LUMUT

51. Tuan Haji Hashim bin Haji Ghazali minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar betapa perlunya diadakan satu pelabuhan kapal lagi di antara Pulau Pinang dengan Pelabuhan Kelang bagi memudahkan mengangkut keluar hasil-hasil utama dari Negeri Perak seperti bijih timah, minyak kelapa sawit, kayu balak dan lain-lain lagi; dan mengangkut masuk barang-barang dari negeri lain, kerana kedua-dua pelabuhan tersebut terlalu sebok dan di Lumut, Perak memang sesuai untuk dijadikan satu daripada pelabuhan yang tercantik di pantai Barat Malaysia. Jika sedar, adakah beliau bercadang akan membuat pelabuhan kapal di Lumut, jika ya, bila.

Dato' Lee San Choon: Kementerian ini telahpun mengkaji perkara ini dan mendapati bahawa cadangan Ahli Yang Berhormat tidaklah 'viable'.

Kemudahan-kemudahan di pelabuhan-pelabuhan Kelang dan Pulau Pinang telah dibina berasaskan kepada jumlah import/eksport barang-barang daripada beberapa negeri, termasuk negeri Perak. Di samping itu juga, kemudahan-kemudahan di kedua-dua pelabuhan ini adalah sentiasa ditambahkan dan beberapa rancangan pembesaran akan dikemukakan di bawah Rancangan Malaysia Keempat.

LIM WOON CHONG— HUKUMAN GANTUNG

52. Tuan Karpal Singh minta Menteri Undang-undang menyatakan memandangkan pada 13hb April, 1980 di dalam Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur, Timbalan Pendakwa Raya, Encik T. Sambanthamurthi, telah menarik balik tuduhan yang dibuat terhadap Lim Woon Chong *alias* Ah Keong kerana dikatakan membunuh bekas Ketua Polis Negara, Tan Sri Abdul Rahman Hashim di Simpang Lorong Raja Chulan dengan Jalan Tun Perak pada kira-kira pukul 8.20 pagi, 7hb Jun, 1974, maka Hakim Harun Hashim telah membebaskan Lim Woon Chong *alias* Ah Keong dari tuduhan tersebut dan Lim Woon Chong *alias* Ah Keong telah digantung mati pada hari keesokan bersama dengan Ng Foo Nam kerana dikatakan membunuh bekas Ketua Polis Negeri Perak, Tan Sri Koo Chong Kong dan pemandunya, Sargen Yeong Peng Chong di simpang Jalan Ashby-Fair Park, Ipoh, pada 13hb November, 1975 jam kira-kira 12.15 tengahari, mengapakah Lim Woon Chong *alias* Ah Keong tidak diadilkan di dalam mahkamah. Apakah Pendakwa Raya bercadang menuduh lain-lain orang kerana membunuh bekas Ketua Polis Negara itu ataupun fail berkait dengan pembunuhan Tan Sri Abdul Rahman bin Hashim telah pun ditutup.

Dato' Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah: Lim Woon Chong *alias* Ah Keong dan Ng Foo Nam telah dituduh, dibicarakan dan disabitkan dengan pembunuhan Ketua Polis Negeri Perak mendiang Tan Sri Koo Chong Kong dan pemandu beliau Sarjan Yeong Peng Chong di hadapan Mahkamah yang sah di sisi undang-undang dan adalah tidak wajar sama sekali bagi Ahli Yang Berhormat itu menyatakan bahawa Lim Woon Chong dan Ng Foo Nam adalah dikatakan telah melakukan pembunuhan itu. Pertanyaan

dalam bentuk yang begitu rupa, seolah-olah meragukan keputusan yang telah dibuat oleh Mahkamah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong. Saya benar-benar berharap bahawa Yang Berhormat itu tidak bermaksud demikian dan menerima keputusan Mahkamah itu.

Sebagaimana yang telah saya katakan tadi, Lim Woon Chong dan Ng Foo Nam telah dibicarakan dan dihukum mati mengikut undang-undang kerana melakukan kedua-dua pembunuhan itu. Rayuan mereka kepada Mahkamah Persekutuan telah ditolak dan permohonan mereka ke bawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong untuk mendapat pengampunan tidak diperkenankan oleh Baginda. Oleh kerana semua remedi di sisi undang-undang telah kehabisan, maka undang-undang terpaksa dijalankan.

Jika sekiranya Lim Woon Chong dibicarakan di atas pembunuhan Allahyarham Tan Sri Abdul Rahman bin Hashim, bekas Ketua Polis Negara, keputusan kes itu tentu tidak akan menyentuh hukuman mati yang telah dijatuhkan dahulu ke atasnya. Oleh itu, Pendakwa Raya telah menarik balik tuduhan yang dibuat kepadanya kerana membunuh Allahyarham Tan Sri Abdul Rahman bin Hashim.

Walau bagaimanapun, penyiasatan polis telah mendedahkan bahawa lebih dari seorang telah terlibat dalam pembunuhan Allahyarham Tan Sri Abdul Rahman Hashim. Oleh sebab itu, kertas penyiasatan berkenaan dengan pembunuhan itu tidak dapat ditutup dan sama ada orang lain akan dituduh melakukan pembunuhan itu bergantung kepada keputusan penyiasatan polis.

FORMULA KUANTAN

53. Tuan Chan Teck Chan minta Perdana Menteri menyatakan isi kandungan 'Formula Kuantan' dan apakah hasil telah diperolehi daripada perbincangan dan perjumpaan dengan Presiden Suharto dari Indonesia dan Perdana Menteri Singapura Encik Lee Kuan Yew, bolehkah formula Kuantan ini dapat menyelesaikan masalah Kampuchea-Vietnam, dan dengan pendirian degil Menlu Vietnam ini, adakah Malaysia akan mempertimbang untuk memutuskan hubungan diplomatik dengan Vietnam.

Tengku Dato' Ahmad Rithaudeen Al-haj: Mengenai 'Formula Kuantan' dan hasil pertemuan antara Perdana Menteri Malaysia dengan Presiden Suharto dan Perdana Menteri Singapura, jawabannya telah diberi semasa menjawab soalan No. 1 daripada Ahli Yang Berhormat dari Parit dan soalan No. 31 daripada Ahli Yang Berhormat dari Pelabuhan Kelang pada 9-6-1980.

"Formula Kuantan" ini adalah satu daripada jalan-jalan untuk mendapatkan penyelesaian politik secara aman di Kampuchea. Sekiranya Vietnam bebas dari pengaruh Russia dan kebimbangannya terhadap Indo-China, usaha memperolehi penyelesaian itu dapat dipercepatkan lagi.

Sebagai suatu langkah jangka panjang, Malaysia percaya bahawa usaha mencari penyelesaian politik di Kampuchea perlu diteruskan melalui dialog dengan Vietnam. Oleh hal yang demikian, soal pemutusan hubungan diplomatik dengan Vietnam tidak timbul sama sekali.

PERPADUAN DAN KERJASAMA NEGARA-NEGARA ISLAM

54. Puan Shariffah Dorah binti Mohammad minta Menteri Luar Negeri menyatakan memandangkan kebanyakan daripada Negara-negara Islam di dalam keadaan tergugat oleh anasir-anasir Komunis Russia dan Kapitalis Amerika, sehingga di perairan Malaysia (Selat Melaka) kelihatan kapalselam Soviet Russia berkeliaran; Iran tegang; Afghanistan guncang; Burma dan Vietnam tiada lagi menghantarkan wakilnya ke Musabqah Membaca Al-Quran, apakah reaksi Malaysia dalam persidangan Menteri-menteri Luar Islam, bagi membendung gejala-gejala yang membimbangkan ini daripada berleluasa.

Tengku Dato' Ahmad Rithaudeen Al-haj: Pertubuhan Persidangan Islam di Jeddah telah ditubuhkan untuk mempererat lagi perpaduan dan kerjasama antara negara-negara Islam dan untuk menghadapi ancaman-ancaman terhadap negara-negara Islam. Sebagai ahli yang aktif, Malaysia menyokong keputusan-keputusan yang diambil oleh Persidangan itu, untuk memperkukuhkan lagi ketahanan dan perpaduan Umat Islam. Dalam Persidangan Menteri-menteri Luar Negara-negara Islam ke 11 baru-baru ini, Persidangan tersebut telah

mengecam percubaan-percubaan oleh Russia dan Amerika Syarikat mencampurtangan dalam hal ehwal negara-negara Islam seperti yang terjadi ke atas Afghanistan dan Iran. Persidangan itu juga menyeru semua negara-negara Islam supaya berwaspada terhadap segala usaha-usaha ke arah menubuhkan pengkalan-pengkalan tentera asing di bumi negara Islam atau memberi apa juga kemudahan kepada angkatan tentera asing.

Selanjutnya, Malaysia menyokong usaha-usaha Setiausaha Agung untuk menubuhkan satu Kumpulan Pakar yang akan membuat perakuan tentang langkah-langkah konkrit dalam usaha untuk memperteguhkan lagi ketahanan dan perpaduan negara-negara Islam Selama sepuluh tahun yang lalu, Persidangan Islam telah membuat beberapa kegiatan untuk menggalakan lagi kerjasama di antara negara-negara Islam dalam bidang ekonomi, perdagangan, kebudayaan dan lain-lain.

USUL UNTUK MENGEMUKAKAN RANG UNDANG-UNDANG AHLI PERSENDIRIAN

RANG UNDANG-UNDANG PENCULIKAN (PINDAAN) 1980

Tuan Yang di-Pertua: Sila jemput Ahli Yang Berhormat dari Jelutong.

3.32 ptg.

Tuan Karpal Singh (Jelutong): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk meminta izin menurut Peraturan Majlis Mesyuarat 49 (1) untuk membentangkan satu Rang Undang-undang bernama Akta Penculikan (Pindaan), 1980 untuk meminda Akta Penculikan 1961 dengan menambah perkataan berikut bagi seksyen-kecil (5) kepada seksyen 15:

"semua kenyataan yang dibuat di bawah peruntukan seksyen ini mestilah ditandatangani oleh orang-orang yang membuat kenyataan tersebut."

Tuan Yang di-Pertua, pada 27hb Mac, 1980 saya telah membentangkan dalam Dewan yang mulia ini 4 Rang Undang-undang yang serupa yang menghendaki pindaan-pindaan kepada Akta Rahsia Rasmi 1972, Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960, Akta Pencegah Rasuah, 1961 dan Akta

Dadah Berbahaya, 1952. Walau bagaimanapun, saya tidak berpuas hati dengan jawapan dan sikap Kerajaan terhadap isu significant itu yang saya bangkitkan dalam pindaan itu.

Mahkamah Persekutuan telah menyatakan secara categorical pada 26hb Februari, 1980 di Kuala Lumpur dalam perbicaraan: Abdul Ghani bin Jusoh dan Minah binti Ariffin melawan Pendakwaraya, bahawa sesuatu kenyataan yang diberi oleh seseorang di bawah seksyen 112 (5) Kanun Aturcara Jenayah hendaklah ditandatangani supaya memastikan kenyataan tersebut diberi secara rela dan bukanlah diberi atas paksaan, ugutan dan janji. Seksyen 112 (5) itu telah dipinda untuk menghendaki sebarang kenyataan yang diberi itu diberi ditandatangani dan ia berkuatkuasa mulai 29hb Oktober, 1976.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Menteri Undang-undang merangkap Peguam Negara berasas kepada apa lojikkah keperluan seumpama itu tidak dikehendaki dalam undang-undang yang lain diluluskan sebelum 26hb Oktober, 1976? Adalah menjadi kebiasaan bagi mahkamah-mahkamah untuk menerima statement yang tidak ditandatangani di mana statements tersebut dicatitkan di bawah undang-undang selain daripada Kanun Aturcara Jenayah berasaskan kepada hakikat undang-undang tersebut tidak menghendaki seseorang yang memberikan statements itu menandatangani statements yang diberikan. Saya, sebenarnya, tidak dapat lihat apa-apa perbezaan di antara sesuatu statement yang dicatit di bawah Kanun Aturcara Jenayah atau di bawah mana-mana undang-undang lain kerana kesemua kes-kes tersebut memerlukan satu perbicaraan jenayah.

Adalah perlu, Tuan Yang di-Pertua, supaya undang-undang lain di mana statements perlu dicatit dari orang-orang yang dituduh itu dipinda dan diselaraskan sejajar dengan pemikiran Mahkamah Persekutuan yakni statements yang diberikan itu mestilah menghendaki diturunkan tandatangan orang yang memberikannya untuk menunjukkan bahawa statements tersebut diberi dengan rela hati. Kita tidak boleh mempunyai dua set undang-undang yang meliputi keadaan yang sama, lebih-lebih lagi memandangkan semua orang adalah sama di sisi undang-undang dan berhak diberi peluang yang sama sepertimana diperuntukkan dalam Perkara 8 (1) Perlembagaan Persekutuan.

Tuan Speaker, saya tidak tahu mengapa Kerajaan tidak sedia mendengar logik dan commonsense. Memang benar saya adalah seorang Ahli Parlimen Pembangkang akan tetapi ini tidak bermakna setiap rang undang-undang dari Ahli Persendirian yang saya bercadang harus ditolak oleh Kerajaan.

Tuan Speaker, inilah percubaan bagi kali yang ke sepuluh saya untuk mendapat izin Dewan ini untuk mengemukakan satu rang undang-undang dari Ahli Persendirian. Percubaan-percubaan yang dibuat oleh saya sembilan kali dahulu telah gagal dan telah menerima sambutan dingin dari Kerajaan. Tuan Speaker, di negara-negara demokrasi di barat rang undang-undang dari Ahli-ahli Persendirian selalu diteliti dengan sehalus-halusnya oleh Kerajaan dan kadangkala disokong oleh Kerajaan meskipun rang undang-undang itu dikemukakan oleh pihak Pembangkang. Setahu saya tidak ada satupun rang undang-undang Ahli Persendirian yang dikemukakan di Dewan ini oleh pihak Pembangkang telah berjaya.

Tuan Speaker, saya sungguh-sungguh berharap Kerajaan akan menimbang semula sikapnya dan meminda semua undang-undang selain dari Rang Undang-undang Kanun Aturcara Jenayah dan menghendaki supaya semua kenyataan yang diberikan oleh orang-orang yang dituduh itu ditandatangani. Seseorang yang dituduh itu boleh digantung berasaskan kepada statements semata-mata. Jika statements yang diberikan itu tidak perlu ditandatangani maka tidak ada apa-apa yang menghalang pegawai-pegawai polis dari "tendering" sesuatu kenyataan yang sebenarnya, tidak pernah dicatit dari seorang yang dituduh itu. Kita tidaklah boleh menafikan bahawa kita mempunyai pegawai-pegawai polis yang unscrupulous dalam pasukan polis kita. Setiap pergerakan pasti mempunyai "black sheep". Akan tetapi nyawa dan kebebasan orang terlibat, maka setiap langkah hendaklah diambil untuk menentukan bahawa tidak berlaku salahguna kuasa. Dan inilah rasional di sebalik keputusan yang diberikan oleh Mahkamah Persekutuan dan kes yang disebutkan oleh saya sebentar tadi. Mungkin undang-undang yang berkaitan dengan hal mencatat statements hendaklah juga dimasukkan dan hanya Kanun Aturcara Jenayah digunakan dalam keadaan seumpama itu.

Tuan Speaker, saya harap Ahli-ahli Yang Berhormat akan menyokong usul ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat ada menyebut tadi Perkara (Article) berapa dalam Perlembagaan?

Tuan Karpal Singh: 8 (1), Tuan Speaker.

Tuan Yang di-Pertua: 81 tidak kena-mengena dengan ini.

Tuan Karpal Singh: 8 sub-section (1).

Tuan Yang di-Pertua: Oh! 8 (1). Baik. Sila Yang Berhormat Menteri.

3.44 ptg.

Menteri Undang-undang (Dato' Seri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana Ahli Yang Berhormat telah menyatakan tadi perkara ini telah dibawa ke Dewan ini oleh Ahli Yang Berhormat ini sebanyak tidak kurang lima kali dan bilang kali dibawa ditolak oleh Dewan, tetapi dia berdegil juga membawa bukan undang-undang sebagaimana dikatakan bahkan satu usul sahaja supaya Undang-undang Persendirian boleh dibawa untuk mengadakan pindaan ini.

Jadi, saya berpendapat tidak perlu diadakan pindaan ini kerana kita ada satu undang-undang pokok seksyen 112 Undang-undang Kanun Acara Jenayah yang menyatakan bahawa segala kenyataan yang dibuat oleh seseorang kepada polis itu mesti ditandatangani olehnya. Jadi kalau sekiranya undang-undang khusus seperti Rang Undang-undang Penculikan itu tidak ada peruntukan mengatakan segala kenyataan yang dibuat oleh satu-satu orang kepada pihak polis mesti ditandatangani, maka undang-undang pokok ini, undang-undang yang saya sebutkan tadi Undang-undang Kanun Acara Jenayah seksyen 112 itu boleh dipakai. Jadi tidak payahlah kita mengadakan peruntukan ini di dalam semua undang-undang, undang-undang banyak, beratus-ratus undang-undang. Jadi kalau kita hendak masukkan peruntukan ini kepada tiap-tiap undang-undang ini rasa saya sia-sia sahaja kerana sudah ada satu provision ataupun peruntukan pokok yang saya sebutkan tadi di bawah seksyen 112 Kanun Acara Jenayah yang mengatakan segala kenyataan yang dibuat oleh mana-mana pihak kepada polis mesti ditandatangani.

Jadi oleh kerana itu, saya berpendapat, Tuan Yang di-Pertua, usul ini tidak ada makna dan saya memohon dan menyeru supaya Ahli-ahli Yang Berhormat menolak usul ini sekali lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah satu usul atas nama Yang Berhormat Tuan Karpal Singh:

Bahawa Dewan ini mengikut Peraturan Mesyuarat 49 (1) memberi kebenaran kepada Yang Berhormat Tuan Karpal Singh untuk memperkenalkan satu Rang Undang-undang Ahli Persendirian bertajuk Rang Undang-undang Penculikan (Pindaan) 1980 untuk meminda Akta Penculikan, 1961 dengan menambah satu Seksyen sebagai seksyen-kecil (5) kepada Seksyen 15 seperti berikut:

“semua kenyataan yang dibuat di bawah peruntukan-peruntukan Seksyen ini mestilah ditandatangani oleh orang-orang yang membuat kenyataan tersebut.”

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan tidak disetujui.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PENYELARASAN PENCEN

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas Masalah, “Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.” (18hb Jun, 1980).

Tuan Yang di-Pertua: Saya jemput Yang Berhormat dari Pagoh menyambung ucapannya semalam.

3.46 ptg.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin (Pagoh): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana diberi peluang sekali lagi untuk menyambung semula perbahasan saya dengan pandangan-pandangan saya berhubung dengan Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen, 1980.

Sebagaimana yang saya sebutkan semalam, Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen 1980 ini menunjukkan

bukti yang jelas betapa Kerajaan sentiasa mengambil berat dengan memberi kemudahan-kemudahan serta syarat-syarat perkhidmatan yang lebih baik kepada kakitangan Perkhidmatan Awam dan perundangan yang baru ini sudah tentu akan menambahkan faedah-faedah perkhidmatan kepada kakitangan-kakitangan di dalam perkhidmatan tersebut dan juga akan memberikan lebih kelegaan dan juga meringankan kesulitan-kesulitan hidup bagi pegawai-pegawai yang berpencen dan pesara-pesara.

Kita selalu sangat mendengar ataupun kerap sangat mendengar keluhan-keluhan dari bekas-bekas kakitangan Perkhidmatan Awam yang telah bersara daripada perkhidmatan tentang bayaran pencen yang tidak mencukupi untuk menampung sara hidup mereka, terutama di dalam keadaan sekarang di mana kadar kos hidup meningkat dengan begitu cepat sekali dan justeru itu pula mengurangkan keupayaan menawar (bargaining power) mereka yang berpendapatan rendah dan juga berpendapatan tetap.

Kerajaan pastilah tidak mahu melihat mereka yang pernah memberi perkhidmatan yang cemerlang terhadap negara hidup di dalam keadaan yang amat sulit setelah mereka bersara daripada perkhidmatan lebih-lebih lagi di kalangan mereka yang di peringkat bawahan. Oleh yang demikian, saya yakin Rang Undang-undang Penyelesaian Pencen 1980 ini amat besar ertinya di dalam memberikan jaminan hidup yang lebih baik kepada mereka yang termasuk di dalam golongan yang tersebut itu, lebih-lebih lagi kalau diperhatikan di dalam beberapa Seksyen di dalam Rang Undang-undang ini seperti Fasal-fasal 3, 6, 8 dan 11 yang memberikan faedah-faedah persaraan tambahan. Umpamanya, di dalam Fasal 3 kepada pegawai-pegawai yang bersara di bawah skim lama di mana pencen terbitan itu dibayar kepada balu-balu ataupun duda dan anak-anak tanggungan mereka dengan syarat balu atau duda ataupun anak-anak itu adalah bermastautin di Malaysia dan juga sebagaimana yang termaktub di dalam Fasal 8 yang tersebut, dengan izin saya petikan di sini:

"8. Berkenaan dengan pencen yang telah dikira berdasarkan perkhidmatan yang boleh dimasukkan selama tidak kurang daripada dua puluh lima tahun, amaun yang kena dibayar di bawah seksyen ini tidak boleh kurang daripada satu ratus

lapan puluh ringgit sebulan atau apa-apa amaun sebagaimana ditentukan oleh Yang di-Pertuan Agong dari semasa ke semasa melalui pemberitahu dalam *Warta*."

Peruntukan ini jelas menunjukkan iaitu walaupun ada kajian-kajian dibuat di atas gaji-gaji pegawai-pegawai dalam Perkhidmatan Awam di dalam peruntukan ini telahpun memperuntukkan peruntukan yang membolehkan amaun tersebut itu dipinda ataupun diubah mengikut keadaan masa; iaitu dengan kuasa-kuasa yang tertentu yang diberikan di bawah peruntukan ini oleh Yang di-Pertuan Agong.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan perlulah memberikan perhatian yang terus kepada kebajikan pegawai-pegawai yang telah berpencen dan bersara dengan memberikan pertimbangan yang sewajarnya untuk membantu persatuan-persatuan pesara-pesara di mana mereka ini menjadi anggotanya.

Saya sekali lagi ingin mengulangi supaya Kerajaan menimbangkan kemungkinan untuk memberikan bantuan berbentuk subsidi bayaran separuh harga untuk semua bentuk perkhidmatan yang ada disediakan oleh Kerajaan ataupun agensi-agensi Kerajaan, seperti perkhidmatan perubatan, pengangkutan sebagaimana yang saya sebutkan semalam, keretapi, kapal terbang, kenderaan bas yang dimiliki oleh badan-badan separuh Kerajaan dan sebagainya.

Demikian juga kepada pegawai-pegawai berpencen itu eloklah ditimbangkan kemungkinan mereka itu diberikan kemudahan untuk mendapatkan harga yang istimewa sekiranya mereka itu membeli barang-barang ataupun mendapatkan perkhidmatan kepakaran ataupun lainnya ataupun keperluan-keperluan harian daripada depoh-depoh barang-barang perkhidmatan yang dikelolakan oleh agensi Kerajaan ataupun Kerajaan sendiri seperti MARA, PERNAS, PKEN dan sebagainya. Ini secara langsung ataupun tidak langsung akan dapat memberikan tambahan kepada sara hidup dan faedah kepada mereka yang telahpun berhenti berkhidmat daripada Kerajaan.

Peraturan-peraturan tertentu cara-cara skim ini dapat dijalankan bolehlah difikirkan oleh pihak Kerajaan secara sehalus-halusnya termasuk juga kemungkinan mengadakan kad-kad pengenalan pegawai-pegawai bersara

sebagai ahli-ahli pesara sebagaimana yang dilakukan di negara-negara yang telah maju; mereka seperti ini dipanggil Senior Citizen ataupun seumpamanya. Saya faham negara kita bukanlah sebuah negara kebajikan (the Welfare State), namun begitu saya yakin ini tidak akan melemahkan kedudukan ekonomi negara jika ianya dijalankan dengan cara-cara yang terkawal dan teratur. Sekiranya skim ini dapat dijalankan oleh Kerajaan maka saya yakin sektor swasta juga akan dapat bersama-sama bersimpati dan turut memberikan sambutan terhadap rancangan ini kepada Kerajaan dengan memberikan kemudahan-kemudahan sebagaimana yang disebutkan tadi.

Sebagai contoh, sekiranya seseorang pesara itu menunjukkan kad pengenalan sebagai mereka telah bersara dan pergi ke gedung-gedung ataupun pusat-pusat membeli-belah di mana pegawai ini pernah berkhidmat maka mereka itu eloklah dan patutlah diberikan harga potongan istimewa seperti 10% ataupun seumpamanya.

Tuan Yang di-Pertua, inilah sahaja pandangan saya dan pada akhirnya saya mengucapkan setinggi tahniah kepada Kerajaan di atas Rang Undang-undang yang sedang dibentangkan ini dan saya sekali lagi menyokong dengan sepenuhnya kandungan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Telok Anson.

3.54 ptg.

Tuan Au How Cheong (Teluk Anson): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Mulia kelmarin dan di sini saya ingin mengambil kesempatan untuk memberi sedikit sebanyak pandangan mengenai Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini merupakan contoh yang lain di mana Kerajaan Persekutuan membuat undang-undang dan Kerajaan-kerajaan Tempatan menghadapi kesukaran yang besar untuk melaksanakannya. Apabila Kerajaan Pusat mengubahsuaikan suatu tanggagaji, Kerajaan-kerajaan Tempatan tidak ada apa-apa pilihan kecuali mengikutinya, tetapi oleh kerana sumber kewangannya adalah terhad

Kerajaan-kerajaan Tempatan itu tidak sanggup membayar tanggagaji baru khususnya bayaran yang melibatkan tunggakan, Kerajaan-kerajaan Tempatan itu terpaksa meminjam daripada Kerajaan-kerajaan negeri.

Setahu saya Tuan Yang di-Pertua, kebanyakan pinjaman itu belum dijelaskan lagi. Selepas kelulusan Rang Undang-undang ini beban yang dipikul oleh Pihak-pihak Berkuasa Tempatan itu akan menjadi lebih berat lagi. Belum ada apa-apa pindaan dibuat, lebih kurang 15% daripada anggaran belanjawan Kerajaan-kerajaan Tempatan itu telah diuntukkan bagi tujuan membiayai pencen. Dengan kelulusan Rang Undang-undang ini angka yang lebih besar daripada 15% itu harus disediakan oleh Kerajaan-kerajaan Tempatan.

Untuk mengelakkan bertambahnya kesulitan kewangan Kerajaan-kerajaan Tempatan itu, saya berharap Kerajaan Pusat ataupun Kerajaan-kerajaan Negeri akan membantu Kerajaan-kerajaan Tempatan yang memerlukan bantuan dalam hal pencen ini. Lebih elok lagi Kerajaan Pusat dapat mengambil alih tanggungjawab untuk membayar pencen-pencen kakitangan Kerajaan-kerajaan Tempatan itu.

Tuan Yang di-Pertua, bayaran pencen ini adalah salah satu rancangan keselamatan sosial yang baik bagi pekerja-pekerja kita tetapi bagi golongan-golongan tertentu yang telah bersara penerimaan bayaran pencen sahaja adalah tidak mencukupi. Bentuk keselamatan sosial yang lain haruslah ditimbangkan. Maksud saya, Tuan Yang di-Pertua, terdapat pekerja-pekerja khususnya golongan IMG yang tidak mempunyai rumah atau tanah. Pada masa perkhidmatan pekerja-pekerja itu mereka dapat tinggal dalam rumah-rumah yang disediakan oleh Kerajaan walaupun rumah-rumah itu kebanyakannya adalah dalam keadaan yang amat buruk dan menyedihkan. Tetapi apabila mereka sudah sampai umur bersara mereka tidak mahu meninggalkan rumah-rumah Kerajaan itu kerana mereka tidak mempunyai satu inci tanah pun dan tidak mempunyai bum-bung yang lain. Mereka tidak dapat pergi ke tempat lain dan ini telah menimbulkan berbagai masalah sosial. Kadang-kadang tekanan dan paksaan digunakan untuk menghalau mereka. Bukan sahaja mereka telah kehilangan pekerjaan tetapi mereka telah menjadi orang yang tidak mempunyai

rumah pula. Mereka terpaksa tinggal dalam rumah-rumah saudara yang lain yang kian menjadi sesak. Inilah golongan yang telah dipaksa untuk membina, membeli ataupun menyewa rumah-rumah haram.

Oleh yang demikian saya ingin merayu kepada Kerajaan supaya satu rancangan tanah dilancarkan khususnya bagi pesara-pesara. Seseorang pekerja itu bolehlah diberi pilihan untuk menerima pencen sepenuhnya ataupun menerima bahagiannya dalam bentuk tanah. Saya berharap cadangan ini dapat ditimbang dengan seriusnya memandangkan pegawai-pegawai kanan boleh memohon supaya mendapat 12 sehingga 20 ekar tanah. Pesara-pesara itu bukan berkehendakkan 10 ekar tanah ataupun 5 ekar tetapi $\frac{1}{2}$ ekar malahan satu tapak rumah yang berukuran $30' \times 30'$ pun cukuplah. Jika cadangan ini dapat diterima satu masalah sosial yang besar dapat diselesaikan, mereka yang menjadi jobless itu tidak menjadi homeless pula. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Semerah.

3.59 ptg.

Puan Shariffah Dorah binti Mohammed (Semerah): Tuan Yang di-Pertua, saya dengan penuh kesedaran bangun untuk menyokong Akta Pencen (Pindaan) tahun 1980 yang sedang dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini bagi dikuatkuasakan serentak dengan kenaikan gaji dan elaun yang lain pada 1hb Julai, 1980 yang akan datang ini.

Saya berpendapat andainya pertumbuhan ekonomi di negara ini tidak mantap tentulah tamtahan peruntukan bagi segala kenaikan gaji dan elaun yang berjumlah sebanyak hampir \$600 juta itu tidak akan dapat diluluskan.

Saya teringat kepada satu nas Al-Quran, dengan izin maknanya: "Barang siapa yang bertakwa kepada Allah, berdisiplin, buat apa yang disuruh, tinggal apa yang ditegah, Tuhan beri dia bermacam-macam jalan keluar dan dikurniakan dia rezeki daripada sumber-sumber yang dia tidak sangka sekali-kali." Begitulah Allah Taala jadikan tiap-tiap satu mengikut kadar nilainya. Dengan adanya amalan-amalan ini maka dengan tidak disangka-sangka di negara kita Malaysia banyak bahan-bahan berharga yang telah ditemui seperti emas, uruniam dan terutamanya

petrol atau telaga-telaga minyak yang dijangka menjadi bahan utama menggantikan getah.

Kita dapati sejak kantung negara ditadbir dan dikendalikan oleh putra watan kita sendiri, Yang Berhormat Mulia Tengku Menteri Kewangan, sedikit minta banyak yang dikasi bukan bagaimana kata Allah-yarham P. Ramli, "sedikit kasi banyak minta". Di antara lain pelepasan cukai pendapatan yang dipohon sebanyak \$4,000 dilepaskan sebanyak \$5,000 dan lain-lain kemudahan. Buktinya pindaan bagi Seksyen kecil 5, Seksyen 10 amaun pencen yang diberi tidak boleh kurang daripada satu perlima daripada gaji akhir yang diterima oleh pegawai itu dan sekurang-kurangnya mesti \$180.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua, saya bagi pihak wanita di seluruh tanahair berasa terharu di atas perakuan dan penghargaan tinggi yang telah diumumkan dan dikuatkuasakan bersabit dengan hak-hak persaraan ini di mana hak-hak yang sama adalah diberikan kepada kaum wanita tanpa perbezaan walau satu hun sekalipun. Dari itu saya merakamkan terima kasih yang tidak terhingga hak-hak yang sama adalah diberikan kepada balu dan duda yang mana kedua-dua pihak dapat menikmati habuan pencen selama $12\frac{1}{2}$ tahun dengan syarat tidak berkahwin lagi bagaimana pindaan Seksyen 16.1 (a).

Saya percaya pihak-pihak balu yakni kaum wanita tidak banyak berkahwin semula apabila menjadi balu kerana malu dan hendak menumpukan sepenuh tanggungjawab terhadap anak-anak. Tetapi, Tuan Yang di-Pertua, ketika saya bertanya kepada bakal-bakal duda di belakang saya ini: tuan pilih yang mana di antara ganjaran pencen dengan beristeri lagi sebagai ganti. Jawabnya: saya akan mengutamakan body daripada budi. Dengan ini memang padan muka andainya balu-balu dan duda-duda ini berkahwin lagi hak-hak pencen itu hendaklah dipotong bagaimana kehendak Seksyen 16.1 (a).

Tuan Yang di-Pertua, nampaknya di sini hanya disebut untuk seorang balu sahaja. Kiranya simati ada meninggalkan dua orang balu, ganjaran pencen itu hendaklah diberi sama banyak kepada kedua-dua orang balu

dengan syarat mereka itu masih menjadi isteri yang sah ketika suami menghembuskan nafas yang akhir.

Satu lagi perkara yang belum diberi perhatian oleh pihak Kerajaan ialah sebagaimana suami boleh membawa isteri dan anak-anak ke luar negeri dan sebagainya maka dipohonkan juga supaya para isteri juga diberi hak yang sama membolehkan supaya membawa suami dan anak-anaknya.

Tuan Yang di-Pertua, bagaimana halnya dengan pegawai-pegawai Kerajaan yang bersara dan bujang tiada balu dan tiada duda. Saya mencadangkan supaya hak-hak pencen mereka selama 12½ tahun diserahkan kepada Baitulmal atau mana-mana yayasan bagi dijadikan khairat dan amal jariah. Umpamanya pencen bakal pesara bujang itu \$500 sebulan bermakna \$6,000 setahun kali 12½ tahun berjumlah \$75,000. Kerajaan hendaklah mendirikan satu projek yang berkekalan umpamanya sebuah dewan, kuliah universiti atau sebuah wad pesakit di hospital yang dinamakan dengan nama pegawai bujang pesara yang meninggal dunia itu.

Tuan Yang di-Pertua, banyak suara-suara yang didengar bahawa umur bersara 50 tahun itu adalah lambat bagi guru-guru dan kakitangan Kerajaan yang hendak bersara kerana hendak menceburkan diri dalam perniagaan. Maka dengan ini kiranya boleh dipertimbangkan supaya mereka ini diberi hak option bersara kepada umur 45 tahun.

Selain daripada itu, bakal-bakal pesara ini hendaklah diberi bonus sekurang-kurangnya 6 bulan sebelum bersara bagi membolehkan mereka ini membeli rumah-rumah kediaman kerana ramai di antara mereka yang tidak ada memiliki rumah melainkan membelinya apabila telah sampai waktu bersara atau diberi tapak perumahan atau rumah murah sebagaimana yang dibuat oleh Kerajaan Negeri Johor. Maka dengan ini saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Petaling.

4.05 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Petaling): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengemukakan Rang Undang-undang ini yang akan buat satu adjustment terhadap pencen kepada satu level yang lebih realistic supaya pegawai-pegawai yang bersara atau balu-balu atau

anak-anak mereka akan boleh menghadapi masa yang beremosi ini dan saya mahu mengambil peluang ini untuk mengemukakan satu masalah yang boleh dikatakan satu masalah yang long standing dan saya harap Yang Berhormat Menteri boleh menyelesaikan perkara dalam masa yang tidak lama.

Perkara yang saya sebut ialah mengenai masalah yang dihadapi oleh bekas-bekas pegawai di Angkatan Tentera, mengenai masalah-masalah tempoh perkhidmatan mereka tidak dimasukkan dalam perkiraan apabila mereka sudah bersara daripada Angkatan Tentera, tetapi belum memenuhi 17 tahun untuk mendapat hak pencen dalam perkhidmatan Angkatan Tentera.

Apabila mereka memasuki badan-badan berkanun atau tempatan ataupun cawangan lain dalam Kerajaan untuk meneruskan perkhidmatan masa tempoh perkhidmatan mereka di Angkatan Tentera tidak dimasukkan dalam calculation atau perkiraan sama ada mereka berhak untuk mendapat pencen dan selalunya selepas satu masa perkhidmatan yang pendek di Arm Forces tentulah mereka tidak akan berhak mendapat pencen berasaskan perkhidmatan mereka dalam badan-badan berkanun, tempatan atau Kerajaan cawangan civilian oleh kerana mereka tidak akan cukup 10 tahun yang berasingan dalam perkhidmatan civilian ini dan dalam Kerajaan seorang kakitangan Kerajaan mesti berkhidmat 10 tahun sebelum menikmati eligibility atau berhak menerima pencen.

Ini sangat tidak adil oleh kerana perkhidmatan mereka dalam Angkatan Tentera pun satu perkhidmatan dalam Kerajaan dan mereka memberi perkhidmatan cemerlang kepada tanahair kita dan ini satu anomali yang tidak berpatutan yang harus diperbetulkan.

Perkara ini ada disuarakan banyak kali dan saya pun dalam Dewan ini kalau tidak silap di bulan Oktober tahun lalu Yang Berhormat Menteri Tak Berpotfolio berkata Kerajaan akan membolehkan mereka yang ada short service dalam Angkatan Tentera apabila memasuki mana-mana badan berkanun atau badan-badan tempatan atau cawangan civilian di perkhidmatan Kerajaan untuk tujuan mengira pencen. Tetapi semua pegawai-pegawai dalam kategori ini ada menunggu sehingga hari ini belum dilaksanakan dan tidak tahu sama ada akan dilaksanakan atau tidak.

Saya harap Yang Berhormat Menteri boleh memberi satu penjelasan mengenai pendirian Kerajaan yang lebih jelas supaya mereka dalam golongan ini yang sekarang tidak tahu masa depan mereka boleh terus meneruskan boleh dapat satu gambaran yang tepat dan kalau inilah dasar Kerajaan untuk membetulkan perkara ini supaya perkhidmatan mereka dalam Angkatan Tentera boleh dikira dan patutlah mesti boleh dikira oleh kerana itu pun satu perkhidmatan Kerajaan saya berharap Yang Berhormat Menteri boleh membuat satu pengumuman. Kalau begitu saya rasa ini akan disambut baik bukan sahaja oleh mereka dalam kategori ini tetapi oleh rakyat oleh kerana ini satu langkah yang adil dan saksama.

Akhir sekali, satu perkara lagi mengenai mereka dalam golongan ini. Laporan Harun untuk Badan-badan Berkanun ada satu perakuan bahawa syer Kerajaan dalam K.W.S.P. (EPF) dan bunga-bunganya boleh dibayar balik (refundable) oleh kakitangan-kakitangan dalam Badan-badan Berkanun dan Tempatan untuk dikira sebagai service untuk pencen. Masa itu ada EPF dan kalau syer Kerajaan dibayar balik masa perkhidmatan itu boleh dikira untuk pencen. Mereka dalam kategori yang saya sebutkan tadi ada meminta bahawa untuk mereka yang telah mendapat gratuity, mungkin untuk tempoh yang singkat, mereka pun dibenarkan bayar balik gratuity ini supaya masa perkhidmatan itu pun boleh dikira untuk pensionable purposes. Itu akan memberi taraf yang sama kepada kategori ini yang ada berkhidmat dalam Angkatan Tentera sama dengan yang ada dalam Badan-badan Berkanun dan Tempatan supaya mereka pun boleh menikmati hak-hak yang bersama.

Ini sebenarnya adalah satu harmonisation sahaja dan sungguhpun ini bukanlah satu perkara yang besar tetapi untuk mereka dalam golongan ini ialah satu perkara yang besar oleh kerana mereka telah bersara ataupun akan bersara dan inilah satu perkara yang mereka bergantung (depend) untuk kehidupan mereka.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Simunjan.

4.12 ptg.

Tuan Bujang bin Haji Ulis (Simunjan): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atau Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen 1980 yang dibentangkan di sidang ini.

Mula-mula izinkanlah saya melafazkan rasa terharu, ucapan syabas dan terima kasih kepada Kerajaan atas kejayaannya menaikkan taraf dan imej Kerajaan dan juga kakitangan-kakitangan Kerajaan. Malaysia sebagai sebuah negara di mana Kerajaan ialah majikan yang mempunyai pekerja-pekerja ataupun kakitangan-kakitangan yang terbesar sekali dibandingkan dengan majikan-majikan lain memanglah sewajarnya melakukan sedemikian demi meninggikan mutu kakitangannya di bawah jagaan Kerajaan di samping memberi tauladan kepada majikan-majikan lain.

Kita semua menyedari, Tuan Yang di-Pertua, hakikat bahawa memanglah ada golongan-golongan yang tidak setuju dengan langkah-langkah yang diambil oleh pihak Kerajaan. Namun demikian sebagai Kerajaan yang tegas dan tidak senang dipengaruhi oleh anasir-anasir yang suka hendak memecah-belahkan rakyat jelata. Kerajaan hendaklah teruskan langkah-langkah yang diambilnya iaitu langkah suci, dengan tegas supaya ianya dapat meneruskan usaha untuk meninggikan kakitangan-kakitangan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, dengan terlulusnya Rang Undang-undang ini dengan secara langsung dan tidak langsung Kerajaan sudah dan akan membela nasib sebahagian besar daripada jumlah rakyat Malaysia. Memanglah kita sedar bahawa tidak semua rakyat terdiri daripada pegawai-pegawai Kerajaan ataupun kakitangan-kakitangan Kerajaan ataupun bekas pegawai-pegawai Kerajaan. Ini memang benar tetapi kita tidaklah boleh memuaskan kehendak seluruh rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan-peruntukan dalam Rang Undang-undang ini membuktikan bahawa Kerajaan telah mengambil tindakan yang sungguh waras. Dua tiga contoh yang boleh kita ambil. Satu daripadanya ialah duda yang mendapat pencen terbitan dan ini menunjukkan bahawa Kerajaan menghargai khidmat yang diberikan oleh seseorang kakitangan Kerajaan tanpa membezakan di antara lelaki dan perempuan.

Satu lagi contoh ialah hakikat bahawa Kerajaan berpendapat yang tempoh pembayarannya yang dihadkan selama 12½ tahun sahaja tidak memuaskan. Oleh itu Kerajaan telah memutuskan supaya pencen terbitan kepada balu-balu ataupun duda-duda dibayar

untuk seumur hidup, sekalipun kadar itu disusutkan kepada 70% daripada kadar asal yang diterima.

Tuan Yang di-Pertua, di samping kesan-kesan baik yang telah saya utarakan kelulusan Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen 1980 ini juga akan menambahkan lagi jaminan kepada pekerja-pekerja untuk masa depan mereka. Ini akan memberi insentif kepada pegawai-pegawai Kerajaan dan kakitangan-kakitangan Kerajaan supaya bekerja lebih tekun dengan Kerajaan dan juga supaya Kerajaan tidak selalu mengalami penyakit kehilangan pegawai-pegawai yang lari kerana tarikan dari tempat-tempat kerja swasta adalah lebih menarik dan memuaskan dan juga memberi lebih jaminan untuk masa depan mereka. Di samping itu seseorang pegawai setelah mendapat insentif akan memupuk semangat specialisasi dalam bidang yang dikhaskan kepadanya. Aspek ini akan menambahkan lagi kelicinan dan kecekapan sistem pentadbiran Kerajaan. Dengan insentif dan jaminan ini juga pegawai-pegawai ataupun kakitangan-kakitangan Kerajaan akan menjadi lebih dedikasi dan tekun dalam menjalankan tugas-tugas mereka kepada Kerajaan.

Satu kesan baik yang lain akibat daripada kelulusan Rang Undang-undang ini ialah Kerajaan akan merasa senang dan lebih efektif lagi dalam menyuruh majikan-majikan swasta untuk menjaga pekerja-pekerja mereka. Kebetulan juga pada masa ini Kerajaan sedang melaksanakan undang-undang untuk meninggikan taraf pekerja-pekerja di firma-firma swasta di seluruh negara. Sekiranya Kerajaan gagal memberi kemudahan-kemudahan yang memuaskan kepada pekerja-pekerjanya sendiri bagaimana pula Kerajaan itu dapat menyuruh orang lain berbuat demikian? Kalau inilah keadaannya nanti Kerajaan akan dipanggil orang "ketam mengajar anaknya berjalan lurus".

Tuan Yang di-Pertua, suka saya mengingatkan bahawa hari demi hari, bulan demi bulan dan tahun demi tahun, Kerajaan sentiasa membuat sesuatu untuk kakitangannya. Kehendak-kehendak kakitangan-kakitangannya yang dikemukakan kepada pihak Kerajaan sentiasa sahaja dilayani. Tindakan yang diambil oleh Kerajaan selalunya sesuatu tindakan yang difikirkan olehnya dapat dan akan memuaskan kehendak sebahagian besar dari rakyat jelata, sekalipun tidak semua.

Oleh itu dengan kemudahan-kemudahan seperti ini sudah diberi kepada kakitangan-kakitangan janganlah hendaknya kakitangan-kakitangan menyalahgunakan malah ini ialah satu alasan bagi pihak Kerajaan bagaimana Kerajaan boleh mengambil tindakan tegas terhadap kakitangan-kakitangan yang tidak benar-benar menunjukkan khidmat yang bermutu tinggi untuk kemakmuran negara.

Saya rasa memanglah sesuai pada masa ini bagi kakitangan-kakitangan Kerajaan merenung pula nasib petani-petani kita. Kerajaan setakat ini telah merancang langkah-langkah dan projek-projek ekonomi dan lain-lain untuk meninggikan taraf hidup mereka ini iaitu petani-petani dan nelayan-nelayan dan lain-lain. Saya percaya bahawa kakitangan-kakitangan Kerajaanlah yang harus bertungkus lumus membantu Kerajaan dalam melaksanakan rancangan untuk rakyat ini. Ingatlah prinsip kesenangan yang kita perolehi itu ialah rahmat dari Tuhan dan ianya adalah untuk semua.

Tuan Yang di-Pertua, selama ini pihak yang dimaksudkan iaitu pegawai-pegawai ataupun kakitangan-kakitangan ataupun bekas kakitangan-kakitangan Kerajaan sudah lama menunggu penghargaan atas khidmat yang mereka telah dan sedang beri. Oleh itu moga-moga dengan terlulusnya Rang Undang-undang ini pihak yang dimaksudkan akan merasa puas hati dan moga-moga kesenangan yang mereka dapati itu akan digunakan untuk jalan yang suci. Dengan ini, saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kota Melaka.

4.20 ptg.

Tuan Chan Teck Chan (Kota Melaka): Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengambil bahagian iaitu ada dua perkara atau aspek yang saya fikir sangat mustahak yang sudah dicuainya oleh Dewan yang mulia ini bila kita membahaskan Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen 1980. Memang satu kenyataan tidak boleh dinafikan ialah Kerajaan sudah bertindak untuk memperbaiki skim persaraan bagi pegawai-pegawai awam Kerajaan kita bila sampai masa mereka pencen. Tetapi adakah Kerajaan sedar skim pencen ini sebenarnya adalah merupakan satu insuran kebajikan sosial bagi pegawai-pegawai Kerajaan yang sudah bertungkus

lumus, sudah berdedikasi berpuluh-puluh tahun untuk berkhidmat kepada negara kita tetapi Kerajaan sudah melalaikan satu pokok masalah yang dihadapi oleh kategori pegawai yang bergaji rendah.

Kita lihat Seksyen 8 yang berbunyi kalau berkhidmat penuh ialah:

"... tidak kurang daripada dua puluh lima tahun, amaun yang kena dibayar di bawah seksyen ini tidak boleh kurang daripada satu ratus lapan puluh ringgit. . . ."

Tentu ini ada berkaitan dengan Akta Pencen 1980 yang kita akan bahaskan nanti iaitu tidak kurang daripada satu perlima daripada amaun yang mereka terima.

Dari bilangan pegawai-pegawai Kerajaan yang ada di dalam pentadbiran Kerajaan majoritinya ialah terdiri daripada pegawai-pegawai yang berpendapatan rendah. Kalau menurut formula pengiraan pencen ini dan juga memandangkan keadaan kehidupan inflasi sekarang, bila seseorang pegawai Kerajaan yang umpamanya bergaji \$500, bila sampai masa mereka bersara atau pencen bolehkah mereka hidup (survive) dengan pencen yang dibayar tidak kurang \$180 sebulan untuk meneruskan kehidupan mereka seperti biasa. Nampaknya ini adalah satu kelemahan, satu perkara yang perlu ditimbangkan oleh pihak Kerajaan.

Memanglah bagi pegawai Kerajaan yang bergaji tinggi mereka tidak akan terpengaruh walaupun mereka dapat pencen kalau dibandingkan dengan gaji yang mereka dapat sebelum pencen adalah rendah perbelanjaan mereka masih boleh survive tetapi bagi kategori majoriti kakitangan Kerajaan yang bergaji rendah bolehkah mereka hidup dengan senang hati, bolehkah mereka merasa yang mereka masih dihargai oleh Kerajaan dengan perkhidmatan selama 25 tahun atau 30 tahun dalam Kerajaan dengan bayaran amaun pencen yang begitu rendah bagi kategori golongan kakitangan Kerajaan yang bergaji rendah seperti yang saya sebutkan tadi umpamanya \$500 atau \$600 sebulan bila mengikut formula yang ada sekarang. Ertinya pencen ini tentu tidak cukup untuk menanggung perbelanjaan keluarga mereka, bagaimanakah mereka boleh hidup.

Itulah satu perkara yang perlu diambil berat oleh Kerajaan, sekurang-kurangnya satu formula baharu perlu diadakan untuk membezakan bagaimana pengiraan memberi

satu amaun pencen bagi kategori kakitangan Kerajaan yang bergaji rendah dan juga bagi kategori kakitangan Kerajaan yang bergaji tinggi.

Kalaulah mengikut formula ini tentu yang bergaji rendah ini akan suffer, akan hidup dalam satu keadaan yang serba salah, dalam satu keadaan azab sengsara. Tidak guna bila sampai masa mereka fikir; saya sudah bertungkus lumus berpuluh-puluh tahun dengan Kerajaan demi kepentingan negara, demi kepentingan masyarakat, demi kepentingan rakyat tetapi bila dia pencen nampaknya amaun pencen yang dibayar oleh Kerajaan tidak boleh membolehkan dia terus hidup seperti seorang ahli yang pernah menyumbangkan begitu besar tenaga, masa, umur dan nyawanya kepada negara kita. Saya harap formula pengiraan pencen ini perlu diubah-suaikan.

Kita perlu menitikberatkan keadaan kehidupan kakitangan Kerajaan yang bergaji rendah; kalau satu formula boleh diadakan untuk memberi satu jaminan atau insuran atau satu perlindungan kepada tiap-tiap kakitangan Kerajaan yang bersara tentulah mereka akan berdekikasi, bertungkus lumus untuk berkhidmat kepada negara, masyarakat dan rakyat kita.

Kalau tidak menurut formula skim atau sistem sekarang mereka tentu akan merasa bahawa masa pencen bererti masa akan terpaksa mereka menghadapi satu keadaan penderitaan. Inilah saya tidak faham di manakah lojiknya Kerajaan boleh mengwujudkan satu formula sudah kecuaian atas masalah yang selama ini sudah dihadapi oleh kakitangan Kerajaan kita. Saya tidak menegur atau mengkritik Kerajaan tidak menjaga kakitangan. Ada jaga, tetapi titikberat perlu diberikan kepada kategori yang bergaji rendah yang terdiri majoriti daripada kakitangan Kerajaan yang ada sekarang. Tetapi bukan saya katakan Kerajaan tidak mahu menjaga kakitangan Kerajaan yang bergaji tinggi tetapi inilah satu formula perlu diadakan supaya membolehkan setiap kakitangan Kerajaan bila pencen mereka boleh merasa senang hati untuk bersara.

Bersara ertinya mereka sudah bertungkus lumus menyumbangkan kepada negara bila sudah sampai masa 50 tahun berapakah panjang umurnya dia boleh hidup lagi, biarlah dia hidup dalam satu keadaan yang boleh senang hati, tidak dalam keadaan yang

membimbangkan kehidupan mereka kerana amaun pencen yang diberikan oleh Kerajaan menurut formula sekarang.

Aspek yang kedua, ialah mengenai Seksyen 12 di mana Seksyen ini saya pernah timbulkan iaitu mengenai:

“12. Walau apa pun peruntukan seksyen 4 dan 6, bagi seseorang pegawai yang telah bersara atas sebab-sebab kepentingan negara. . . .”

Di sini saya berharap Yang Berhormat Menteri Kewangan boleh menjelaskan apakah kriteria telah diperuntukan oleh Kerajaan yang akan mengakibatkan seseorang akan bersara atas sebab-sebab kepentingan negara. Apakah difinasi “kepentingan negara” yang dikatakan dalam seksyen ini, ini perlu dijelaskan.

Saya harap cadangan saya ini boleh menarik perhatian Kerajaan untuk memperbaiki formula yang saya sebutkan, khasnya untuk golongan kakitangan yang majoritinya terdiri daripada yang bergaji rendah itu. Sekian, terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Sabak Bernam.

4.30 ptg.

Tuan Jamaluddin bin Haji Suhaimi (Sabak Bernam): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen, 1980.

Saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan. Saya yakin dan percaya dengan adanya Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen, 1980 ini pegawai-pegawai akan berterima kasih kepada Kerajaan dan akan dapat berkhidmat dengan lebih berkesan kerana akan dapat melegakan kebimbangan dalam kehidupan mereka di masa depan.

Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya Rang Undang-undang ini maka tanggungjawab Ketua Pengarah yang menjalankan kuasa ini akan bertambah-tambah banyak dan berat, oleh itu sangatlah memerlukan pemodenan alat kelengkapan dan tambahan pegawai-pegawai. Ini ialah dengan tujuan supaya setiap yang berhak iaitu pesara atau tanggungan pesara dapat menerima nikmat dari perkhidmatan mereka dengan seberapa segera supaya tidak mendatangkan penderitaan kepada mereka, lahir dan batin terutama kepada mereka yang berperingkat rendah.

Ada sebab-sebab tertentu kelambatan berlaku, seperti Ketua-ketua Jabatan yang berkaitan lewat menghantar rekod-rekod ataupun kelalaian pegawai-pegawai yang bersara itu sendiri, namun begitu bukanlah ini perkara yang menyeluruh. Oleh itu adalah diharapkan supaya perkara kelambatan bagi mereka yang akan bersara dan yang sudah bersara akan dapat diatasi dengan seberapa segera yang boleh, tidak seperti pada masa yang lalu masalah-masalah yang tersebut ini selalu berlarutan, tidak dapat diselesaikan. Sekian, terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya persilakan Yang Berhormat Menteri menjawab.

4.33 ptg.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya suka mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telahpun menyumbang pandangan serta fikiran kepada Kerajaan apabila membincangkan Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen yang ada di hadapan kita di dalam Dewan yang mulia ini.

Sebenarnya suka saya mengambil peluang ini, Tuan Yang di-Pertua, memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa penyelarasan pencen baru yang dikemukakan oleh Kerajaan ini berdasar kepada 3 perkara utama yang penting yang barangkali tidakpun diberi perhatian sepenuhnya oleh pihak-pihak tertentu.

Pertamanya, konsep yang digunakan oleh Kerajaan apabila merangkakan skim pencen baru ini ialah menentukan bahawa pencen bagi seseorang pegawai itu akan didasarkan kepada tanggagaji semasa walaupun pegawai itu telah bersara beberapa tahun terlebih dahulu. Ini berarti seseorang pegawai itu tidak lagi dibayar berdasar kepada gaji akhir semasa beliau bersara tetapi sebaliknya mengikut gred dan persamaan pangkat mengikut tanggagaji yang serupa dan sama akan dibayar berdasar kepada tanggagaji yang akan dilaksanakan ataupun tanggagaji semasa. Inilah satu prinsip utama yang perlu difahami dan diingati.

Prinsip kedua ialah supaya tidak ada kakitangan Kerajaan, sama ada yang berkhidmat dalam perkhidmatan awam ataupun di bawah badan-badan berkanun ataupun di

dalam kuasa-kuasa tempatan akan mendapat pencen kurang daripada \$180 sebulan yang dianggap pencen yang paling terendah sekali yang akan dibayar oleh Kerajaan apabila diluluskan Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen ini asalkan pegawai ataupun kakitangan itu telahpun berkhidmat tidak kurang daripada 25 tahun dan bayaran ini akan dibuat walaupun tanggagajinya tidak membolehkannya mendapat pencen sebanyak \$180 itu. Ini adalah pencen yang terendah memandangkan bahawa Kerajaan memberi perhatian berat kepada golongan yang berpendapatan rendah ini untuk hendak membantu mereka itu supaya dapat hidup dengan lebih selisa semasa mereka bersara selepas tempoh perkhidmatannya kepada Kerajaan. Ini kalaulah dirujukkan kepada seksyen yang berkenaan dalam Rang Undang-undang ini membayarkan bagaimana serius dan beratnya perhatian Kerajaan yang diberi terhadap golongan yang berpendapatan rendah ini. Misalnya dalam seksyen 8 telahpun dinyatakan bahawa pencen terendah bagi perkhidmatan awam sebanyak \$180 sebulan ini adalah satu amaan yang ditetapkan di bawah Rang Undang-undang selepas ianya diluluskan oleh Dewan yang mulia ini, tetapi angka ataupun amaun ini akan dipinda dari semasa ke semasa oleh Yang di-Pertuan Agong mengikut keadaan yang berlaku dan juga kemampuan Kerajaan itu sendiri untuk menyesuaikan kehidupan pesara-pesara di tingkatan yang paling rendah sekali supaya ianya tidak teraniaya oleh kerana gelora ekonomi dan juga keadaan yang menghimpit penghidupan mereka itu.

Perkara yang ketiga yang saya fikir perlu saya ulaskan di sini ialah mengenai satu unsur yang baru telahpun dibawa masuk ke dalam skim pencen yang baru ini, iaitu pencen terbitan akan diberi kepada balu dan duda dan kepada anak-anaknya seumur hidup. Ini perkara yang tak pernah dilakukan di masa yang sudah, cuma ada syarat-syarat yang tertentu sebagaimana yang teravata di dalam Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen ini.

Maka dengan 3 konsep/unsur yang dikemukakan di bawah skim baru ini maka sudah tentulah kita mengharapkan bahawa pegawai-pegawai Kerajaan yang telahpun bersara akan dapat hidup dengan lebih selisa lagi dengan bantuan-bantuan yang diberi oleh Kerajaan menerusi skim yang dicadangkan ini.

Tuan Yang di-Pertua, ini adalah semuanya atas kesedaran Kerajaan, bukan sahaja hendak membalas budi atas jasa dan perkhidmatan pegawai-pegawainya semasa mereka bertugas sebagai pegawai dan kakitangan Kerajaan tetapi juga memandangkan bahawa Kerajaan memang sanggup memberi apa juga pertolongan dan bantuan kepada mereka yang telahpun bersara, lebih-lebih lagi mereka yang masih dan sedang berkhidmat dengan Kerajaan. Kesedaran ini oleh kerana mereka ini telahpun banyak menyumbang tenaga dan buah fikiran terhadap pembangunan negara dan rakyat keseluruhannya dan sudah tentulah Kerajaan tidak dapat berbuat lebih daripada apa yang dilakukan pada masa ini sekiranya Kerajaan tidak berkemampuan berbuat demikian, tetapi oleh kerana keadaan ekonomi kita adalah sihat dan kukuh dan oleh kerana Kerajaan berpendapat elok diberi pertimbangan yang wajar kepada pesara-pesara, terutama sekali mereka yang terdiri daripada golongan yang berpendapatan rendah, maka itulah sebabnya Kerajaan telah mengemukakan cadangan ini di bawah Rang Undang-undang Penyelarasan Pencen yang dikemukakan untuk bahasan di Dewan yang mulia ini sempena penyemakan gaji kakitangan dan pegawai-pegawai Kerajaan yang akan dilaksanakan pada 1hb Julai, 1980 ini.

Tuan Yang di-Pertua, tadi telahpun kedengaran apakah akan terjadi kepada perkhidmatan yang telahpun disumbang oleh Anggota-anggota Tentera yang sekarang ini berkhidmat di dalam perkhidmatan awam ataupun badan-badan berkanun ataupun kuasa-kuasa tempatan.

Suka saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat dari Petaling bahawa Akta Pencen, 1980 telah memperuntukkan supaya mengambil kira tempoh perkhidmatan dengan angkatan tentera untuk tujuan pencen dan peruntukan yang sama juga akan diadakan bagi mereka yang dalam Akta Pencen berkenaan bagi badan-badan berkanun yang akan dikemukakan dalam Dewan yang mulia ini tidak berapa lama lagi. Jadi, pendek kata Kerajaan telahpun menimbang kesemuanya perkara ini kecuali soal kedudukan anggota angkatan tentera yang tertakluk di bawah Akta Angkatan Tentera, 1972 dan penyesuaiannya akan dibuat nanti apabila anggota berkenaan dikemukakan untuk pertimbangan Dewan yang mulia ini.

Satu lagi yang telah dibangkitkan apakah akan terjadi kepada pesara-pesara yang mendapat pencen yang terendah oleh kerana tekanan hidup pada masa ini amatlah berat sekali bagi mereka ini.

Sukalah saya memaklumkan bahawa memang Kerajaan senantiasanya memberi layanan kepada kehidupan mereka yang ada digolongan bawahan ini bukan sahaja pesara-pesara bahkan petani, nelayan dan semua segenap lapisan masyarakat yang diserangi oleh penyakit inflasi dan masalah-masalah yang lain yang menimpa masyarakat kita pada masa ini.

Misalnya, bagi pesara-pesara memangnya perubahan bagi pesara-pesara adalah diberi atas kadar faedah yang agak berpatutan yang dapat mereka nikmati sebagaimana yang ditentukan di bawah General Order, Chapter C dan tambang kereta api kita hanya mengenakan sebanyak dua pertiga daripada tambang biasa dan juga untuk kad kenalan sebagaimana yang d'kemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pagoh tadi memang pihak Bahagian Pencen, Jabatan Perkhidmatan Awam sedang membuat persediaan untuk membekalkan pesara-pesara itu dengan kad kenalan yang menasabah untuk mengenalkan pesara-pesara yang pernah bertugas dengan Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, nampaknya tidak banyak yang hendak saya ulas oleh kerana nampaknya semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telahpun mengambil bahagian membincangkan Rang Undang-undang ini telahpun menyokong tentang cadangan-cadangan yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini, cuma kekeliruan mungkin timbul oleh kerana tidak jelas dan tidak nyata di atas beberapa peruntukan yang ada di dalam Rang Undang-undang ini.

Misalnya, Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka bertanya apakah definasi ataupun takrif kepentingan negara—orang-orang yang bersara atas sebab-sebab kepentingan negara. Sebenarnya definasi ini tidak ada kena mengena dengan Rang Undang-undang ini tetapi untuk makluman Ahli Yang Berhormat mereka ini adalah terdiri daripada golongan pegawai-pegawai yang pernah dibenar bersara atas kepentingan negara kerana Kerajaan memikirkan mereka ini bolehlah memasuki lapangan-lapangan yang diizin dan disetujui

dan golongan ini tidak pun wujud lagi pada masa ini oleh kerana Kerajaan tidak lagi mengizinkan pegawai-pegawai berhenti ataupun bersara di atas kepentingan negara.

Untuk menyelaraskan pencen bagi pegawai-pegawai ini, yang telahpun berkesempatan bersara di atas kepentingan negara maka perlulah diselaraskan pencen mereka itu di bawah Rang Undang-undang ini apabila mengambil kira skim baru yang dicadangkan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, tidak ada apa lagi yang hendak saya ulas, kerana saya fikir semua perkara telahpun saya sentuh, cuma tinggal satu perkara lagi yang telahpun ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Setapak semalam yang mengatakan apakah Kerajaan tidak akan meminta pihak swasta juga mengikuti jejak langkah sebagaimana yang dibuat oleh Kerajaan apabila mengemukakan penyemakan gaji dan skim pencen yang baru.

Pihak Kerajaan mungkin tidak akan memerintah pihak swasta. Hanya pihak Kerajaan berharap pihak swasta akan memberi layanan yang baik kepada pekerja-pekerja yang ada di bawah jagaan mereka masing-masing.

Itulah sahaja saranan yang dapat dibuat oleh Kerajaan terhadap pembaikan terhadap pekerja-pekerja yang bekerja di sektor swasta itu dan saya percaya pihak sektor swasta juga akan menimbang mengikut kemampuan dan keupayaan masing-masing untuk memberi layanan yang saksama dan adil kepada pekerja-pekerja yang ada di bawah naungannya.

Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 17 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama dan Kedua diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENCEN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.48 ptg.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mencadangkan supaya Rang Undang-undang Pencen (Pindaan) 1980 dibaca pada kali yang kedua.

Pindaan-pindaan ke atas beberapa peruntukan dalam Akta tersebut adalah sejajar dengan perubahan-perubahan dasar mengenai pencen seperti berikut:

- (a) Pembayaran pencen terbitan seumur hidup kepada balu-balu kakitangan Kerajaan yang meninggal dunia sama ada dalam perkhidmatan ataupun selepas pesaraan mereka.
- (b) Kadar pembayaran pencen kepada pesara-pesara yang telah berkhidmat tidak kurang daripada 25 tahun hendaklah tidak kurang daripada \$180 sebulan atau kadar pencen terendah akan ditetapkan oleh Kerajaan dari masa ke semasa.
- (c) Pembayaran pencen terbitan hendaklah dipanjangkan juga kepada duda kakitangan perempuan meninggal dunia dengan syarat perkahwinan mereka berlaku semasa pegawai perempuan berkenaan masih berkhidmat dan pembayaran pencen terbitan akan dihentikan apabila duda berkenaan berkahwin semula.
- (d) Pembayaran pencen terbitan kepada anak-anak yang sedang melanjutkan pelajaran tinggi hendaklah dihadkan sehingga ke peringkat ijazah pertama sahaja.

(e) Bagi melaksanakan keputusan Kerajaan cadangan membekukan pencen bagi kakitangan Kerajaan yang bertukar tetap ke syarikat-syarikat kepunyaan Kerajaan ataupun badan-badan antarabangsa sebelum umur 50 tahun.

(f) Agar kakitangan Kerajaan yang bersara atas sebab-sebab kesihatan dibayar pencen tidak kurang daripada 1/5 daripada gaji akhir.

Tuan Yang di-Pertua, dengan pengumuman Kerajaan mengenai penyelarasan pencen kepada pesara-pesara baru-baru ini, beberapa peruntukan dalam Akta Pencen 1980 telah menjadi lapuk dan perlu dipinda. Menurut peruntukan yang ada sekarang pembayaran pencen terbitan kepada balu dan anak yang cacat otak atau anggota serta tidak upaya mencari nafkahnya sendiri adalah dihadkan kepada tempoh tidak lebih daripada 12½ tahun. Dengan keputusan untuk melanjutkan pembayaran pencen terbitan kepada balu dan anak tersebut untuk seumur hidup seksyen-seksyen 14, 15, 16 dan 25 Akta tersebut perlu dipinda.

Satu peruntukan baru iaitu Fasal 22 (a) dicadangkan untuk melaksanakan keputusan Kerajaan menetapkan supaya seseorang kakitangan Kerajaan yang bersara setelah berkhidmat tidak kurang daripada 25 tahun dibayar pencen tidak kurang daripada \$180 sebulan. Sungguhpun biasanya seseorang kakitangan daripada kumpulan gaji yang terendah, iaitu tanggagaji D47, sepatutnya telah mencapai mata gaji maksima sebanyak \$360 pada tarikh persaraannya setelah berkhidmat selama 25 tahun, mungkin ada juga sebilangan kakitangan yang pada tarikh persaraannya belum mencapai mata gaji tersebut walaupun telah berkhidmat selama 25 tahun. Ini ialah akibat daripada pemindahan gaji dari suatu mata gaji ke mata gaji yang lebih tinggi menurut prinsip pemindahan gaji Suffian dan Harun. Maka adalah wajar agar mereka ini dibayar pencen yang sama banyaknya dengan rakan sejawat mereka dalam tanggagaji yang sama dengan syarat mereka telah berkhidmat selama tidak kurang daripada 25 tahun.

Satu lagi perubahan besar ke atas dasar pencen ialah mengenai pembayaran pencen terbitan kepada duda. Di bawah Akta Pencen 1980, hanya seseorang duda yang hilang upaya dan tidak mempunyai punca pendapatan kerana cacat otak atau anggota

sahaja yang layak diberikan pencen terbitan untuk tempoh tidak lebih daripada $12\frac{1}{2}$ tahun. Dari segi keadilan Kerajaan berpendapat bahawa apabila seseorang kakitangan Kerajaan itu meninggal dunia pencen terbitan hendaklah dibayar kepada keluarga yang tinggal tidak kira sama ada pegawai yang meninggal dunia itu terdiri daripada pegawai lelaki atau pegawai perempuan. Jika pegawai yang meninggal dunia itu seorang pegawai perempuan maka pencen terbitannya hendaklah dibayar bukan sahaja kepada anak-anaknya tetapi juga kepada dudanya tidak kira sama ada dudu berkenaan hilang upaya ataupun tidak. Peruntukan mengenai pembayaran pencen tersebut adalah dibuat dalam Peraturan-peraturan Pencen kerana Akta Pencen 1980 hanyalah memperuntukkan dasar yang membolehkan secara umum sahaja.

Mengenai pembayaran pencen terbitan kepada anak-anak, menurut undang-undang sekarang tempoh pembayarannya adalah tidak lebih daripada $12\frac{1}{2}$ tahun. Mulai 1hb Julai, 1980, anak-anak berkenaan juga layak mendapat pencen terbitan sebanyak 70% daripada pencen asal yang diperolehi oleh mereka setelah tamat tempoh $12\frac{1}{2}$ tahun dengan syarat anak-anak itu masih berumur di bawah 21 tahun dan belum berkahwin. Walau bagaimanapun bagi seseorang yang sedang melanjutkan pelajaran, tetapi tidak lebih daripada peringkat ijazah pertama beliau boleh terus menerima pencen terbitan sehingga tamat pengajiannya walaupun melangkaui umur 21 tahun. Seseorang anak yang cacat otak atau anggota dan tidak upaya mencari nafkahnya sendiri pula akan dibayar pencen terbitan seumur hidup.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan dari masa ke masa pernah meminjamkan pegawainya untuk berkhidmat dengan syarikat-syarikat kepunyaan kerajaan atau badan-badan antarabangsa dalam mana Kerajaan menjadi ahli. Pegawai-pegawai yang dipinjamkan itu adalah digalakkan untuk terus berkhidmat terutamanya dengan syarikat-syarikat berkenaan sebagai salah satu daripada usaha ke arah mencapai Dasar Ekonomi Baru. Oleh kerana ini adalah rancangan Kerajaan maka adalah wajar kiranya pegawai-pegawai berkenaan diberi jaminan untuk faedah pencen untuk bekalan hidup mereka setelah perkhidmatannya dengan syarikat-syarikat berkenaan ditamatkan. Pindaan ke atas seksyen 9 dan peruntukkan balu baru di bawah Fasal 12 (a)

adalah bertujuan memberi jaminan tersebut iaitu bagi pegawai yang umurnya di bawah 50 tahun dan yang bertukar tetap ke syarikat-syarikat kepunyaan Kerajaan atau badan-badan antarabangsa, pencen mereka akan dibekukan dan akan dibayar apabila mereka mencapai umur 50 tahun.

Satu lagi pindaan ialah mengenai faedah pencen bagi kakitangan Kerajaan yang bersara atas sebab-sebab kesihatan. Akta Pencen 1980 memperuntukkan bahawa apabila seseorang kakitangan Kerajaan meninggal dunia sebelum genap berkhidmat selama 10 tahun, balu dan anak-anak layak mendapat pencen tidak kurang daripada $1/5$ daripada gaji akhir. Akta tersebut juga memperuntukkan bahawa seseorang kakitangan yang disarakan atas sebab-sebab kesihatan layak dibayar pencen walaupun tempoh perkhidmatannya belum cukup 10 tahun, tetapi kadar pembayarannya adalah dikira berdasarkan tempoh perkhidmatan yang sebenar. Ini bermakna seseorang yang dipaksa bersara atas sebab-sebab kesihatan akan mendapat pencen yang kurang dibandingkan dengan pencen terbitan jika persaraan ataupun kematian pegawai berkenaan berlaku sebelum genap tempoh perkhidmatan selama 10 tahun. Dari segi keadilan adalah wajar bagi seseorang pesara yang bersara atas sebab kesihatan juga dibayar pencen tidak kurang daripada $1/5$ daripada gaji akhir bukan sahaja kerana tanggungan semasa hidupnya lebih besar dibandingkan dengan tanggungan setelah ia meninggal dunia, tetapi juga untuk mengelakkan daripada timbulnya anomali apabila seseorang pesara berkenaan meninggal dunia sebaik sahaja beliau bersara. Peruntukan yang hendak dipinda ialah seksyen 16 (1).

Satu lagi pindaan yang dicadangkan ialah bertujuan untuk mengatasi masalah pentadbiran yang berbangkit daripada keputusan Kerajaan untuk mengubah had umur anak-anak yang menerima pencen dari 18 ke 21 tahun. Sungguhpun perubahan sepatutnya berkuatkuasa mulai 1hb Januari, 1976 tetapi perlaksanaannya hanya boleh dimulakan apabila Akta Pencen 1980 digazettekan pada pertengahan tahun ini. Dalam tahun-tahun 1976 hingga 1979 prinsip pembayaran pencen kepada anak-anak adalah masih lagi berpandu kepada Ordinan Pencen 1951. Ini bermakna bahawa seseorang anak yang telah mencapai umur 18 tahun dalam tahun-tahun tersebut telah diberhentikan daripada menerima pencen terbitan, dan bahagian mereka itu

telah disalurkan untuk faedah orang-orang tanggungan yang lain yang masih layak menerimanya. Jika kedudukan ini hendak di perbetulkan sekarang berdasarkan Akta Pencen 1980, ianya akan melibatkan masalah untuk mengutip kembali wang yang telah dibayar kepada penerima-penerima pencen berkenaan untuk faedah anak-anak yang masih berumur di bawah 21 tahun. Bagi mengatasi masalah ini suatu peruntukan baru iaitu Fasal 16 (A) dicadangkan agar pembetulan yang dibuat mulai daripada tarikh Akta Pencen 1980 digazettekan itu diberi perlindungan undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri Tak Berpotfolio (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Akta Pencen 1980 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Oleh kerana tidak ada perbahasan, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan.

Usul Dikemuka Bagi Diputuskan, Dan Disetujui

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempergerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 11 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan; dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KERJA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.00 ptg.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Datuk K. Pathmanaban): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan Rang Undang-undang Ordinan Kerja (Pindaan) 1980 dibacakan kali kedua.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, Yang Berhormat Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat telah mengumumkan di Dewan ini pada bulan April yang lalu bahawa pindaan-pindaan kepada Ordinan Kerja 1955 akan dibentangkan di Parlimen dalam persidangan bulan Jun ini. Ordinan Kerja ini adalah merupakan perundangan asas dalam bidang piawaian buruh serta bidang perlindungan kepada pekerja-pekerja di sektor swasta, sama ada mereka berkesatuan atau tidak. Ia menetapkan piawaian-piawaian minima dan syarat-syarat perkhidmatan pekerja-pekerja serta melindungi mereka dalam perkara-perkara seperti bayaran gaji, masa kerja, kerja malam, hari rehat mingguan, cuti tahunan, cuti sakit, faedah-faedah bersalin, cuti rehat dan lain-lain. Ia juga memberi kuasa kepada pegawai-pegawai Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat untuk mentadbir dan menguatkuasakan peruntukan-peruntukan yang terkandung di dalamnya.

Kesatuan-kesatuan sekerja boleh memperbaiki lagi piawaian-piawaian minima yang ditetapkan di dalam Undang-undang ini, melalui tawaran bersama di perusahaan atau tempat kerja masing-masing. Di dalam perusahaan-perusahaan atau tempat kerja di mana tidak wujud kesatuan-kesatuan sekerja, piawaian minima di dalam Ordinan ini juga dijadikan panduan oleh majikan-majikan dalam merangka syarat-syarat pekerjaan kepada pekerja-pekerja mereka.

Rang Undang-undang adalah sebahagian daripada Kajian semula yang menyeluruh ke atas Undang-undang Buruh

Rang Undang-undang ini merupakan bahagian penting di dalam kajian semula dan secara menyeluruh yang telah dilancarkan oleh Kementerian saya, terhadap berbagai-bagai Undang-undang Buruh dan rancangan-rancangan dalam masa lebih kurang dua tahun yang lepas. Kajian semula ini telah meliputi keseluruhan bidangkuasa dan tanggungjawab dan fungsi-fungsi Kementerian saya. Hasil dari kajian semula ini, cadangan-cadangan untuk meminda Ordinan Kesatuan Sekerja, 1959 dan Akta Perhubungan Perusahaan, 1967 telah dikemukakan di Dewan yang mulia ini dalam persidangan bulan April yang lepas. Kedua-dua perundangan yang dimaksudkan itu menetapkan

rangka bentuk serta sususnan dalam mana kesatuan-kesatuan sekerja boleh ditubuhkan serta menjalankan perhubungan bersama dengan majikan-majikan. Semangat yang terdapat di dalam kedua-dua Undang-undang itu mencerminkan tanggungjawab serta sokongan Kerajaan terhadap pergerakan kesatuan sekerja, sebagai salah satu institusi dalam masyarakat Malaysia bagi mencapai matlamat perjuangan kita iaitu untuk meningkatkan lagi taraf hidup rakyat kita dari semua golongan; iaitu satu perjuangan yang mana matlamat dan tujuan akhirnya ialah untuk mewujudkan satu negara yang kuat, bersatu, adil dan maju. Pergerakan kesatuan sekerja dan keupayaan pergerakan tersebut, bersama-sama majikan-majikan yang maju pasti dapat memberi sumbangan terhadap pencapaian matlamat ini dan seterusnya memainkan peranan yang tidak kurang pentingnya dalam usaha membangunkan negara kita.

Kejayaan yang dicapai dalam proses perhubungan bersama di antara majikan dan kesatuan-kesatuan sekerja adalah sangat membanggakan. Kita berasa yakin bahawa dari perubahan dan pembaikan yang diperbuat terhadap garis-garis panduan perhubungan bersama melalui berbagai-bagai pindaan yang telah diluluskan oleh Dewan ini di persidangan yang lepas, kejayaan yang lebih cemerlang lagi akan terus dapat dicapai.

Walau bagaimanapun, sebagaimana yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Menteri ketika mengemukakan pindaan-pindaan tersebut, kesatuan sekerja setakat ini hanya mewakili lebih kurang 567,000 dari jumlah hampir-hampir 3.3 juta pekerja bergaji di Malaysia, atau hanya 17% sahaja. Mengikut anggaran kasar, lebih kurang 500 perjanjian bersama yang telah dipersetujui oleh kesatuan-kesatuan sekerja ini dengan pihak majikan masing-masing yang meliputi syarat perkhidmatan, dan berkuatkuasa sekarang hanya memberi faedah kepada lebih kurang 750,000 pekerja-pekerja. Yang demikian adalah jelas bahawa lebih dari 2.5 juta dari pekerja-pekerja kita menggantungkan syarat-syarat pekerjaan dan kebajikan diri mereka kepada piawaian-piawaian dan perlindungan yang diperbuat oleh Kerajaan untuk mereka, satu tanggungjawab yang sentiasa kita pegang dan sedari. Apabila difikirkan bahawa sebahagian dari pekerja-pekerja ini adalah terdiri dari anak-anak muda yang baru sahaja memasuki pasaran

buruh, hasil dari peluang-peluang pekerjaan yang diwujudkan oleh Kerajaan melalui rancangan-rancangan pembangunan di seluruh negara, tanggungjawab ini dirasakan lebih mencabar dan kritikal dalam menentukan satu taraf hidup rakyat kita yang lebih selesa.

Yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang di hadapan Dewan ini yang bertujuan untuk meminda berbagai-bagai aspek Ordinan Kerja, adalah satu yang penting. Ordinan ini merupakan satu alat penting dalam dasar sosio-ekonomi Kerajaan kita. Ia akan dapat membantu kita mencapai kejayaan matlamat pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru iaitu untuk membasmi kemiskinan. Kerajaan akan sentiasa berwaspada terhadap keperluan dan kebajikan pekerja-pekerja kita dan akan terus bertindak untuk meningkatkan lagi piawaian-piawaian buruh bagi pekerja-pekerja kita sejajar dengan kemajuan sosio-ekonomi negara kita. Melalui Rang Undang-undang ini, beberapa perubahan besar akan dibuat terhadap syarat-syarat pekerjaan tiap-tiap pekerja kita dan taraf hidup yang mereka menikmati melalui Rang Undang-undang ini Kerajaan sekali lagi mengingatkan tugas dan tanggungjawabnya untuk memperbaiki lagi kebajikan pekerja-pekerja kita.

Sekarang saya akan mengutarakan ciri-ciri penting dalam Rang Undang-undang ini.

(1) Bidangkuasa liputan faedah-faedah

Sekop faedah-faedah terkanun yang dinikmati oleh pekerja-pekerja iaitu seperti hari rehat, bayaran kerja lebihmasa, cuti tahunan bergaji, cuti rehat dan cuti sakit sebagaimana yang diperuntukkan di dalam Bahagian XII Ordinan ini akan diperluaskan lagi dengan pembatalan seksyen 58 Ordinan tersebut, sebagaimana yang dicadangkan di dalam Fasal 19 Rang Undang-undang ini. Pada masa ini pekerja-pekerja buruh kasar, artisan, pemandu-pemandu lori dan bas, penyelia buruh dan pekerja-pekerja laut yang bergaji lebih daripada \$750 sebulan tidak layak untuk mendapat faedah-faedah yang diperuntukkan di dalam Bahagian XII kerana had maksima gaji (ceiling) \$750 sebulan seperti yang diperuntukkan di dalam seksyen 58. Dengan pembatalan seksyen 58, semua pekerja-pekerja seperti yang disenaraikan dalam Jadual Pertama iaitu semua

pekerja-pekerja buruh kasar (manual workers) tanpa mengira gaji mereka, dan juga lain-lain golongan pekerja yang gaji mereka tidak melebihi \$750 sebulan, akan dapat menikmati faedah-faedah yang diperuntukkan di dalam Bahagian XII Ordinan yang berkenaan.

(2) Bonos Kontrak

Di mana bonos di bayar kepada seseorang pekerja sebagai sebahagian daripada kontrak perkhidmatannya, adalah dicadangkan sekarang supaya bonos tersebut dikira sebagai sebahagian daripada "gaji" melalui pindaan yang dicadangkan di dalam Fasal 2 (1) (g) Rang Undang-undang. Ini bermakna bahawa adalah menjadi kewajipan majikan untuk memasukkan elemen bayaran bonos tahunan apabila mengira "kadar gaji biasa" pekerja-pekerja untuk tujuan mengira elaun bersalin, gaji cuti rehat, bayaran cuti sakit dan bayaran lebih masa serta bayaran kerana bekerja pada hari-hari rehat. Ini dengan sendirinya akan menaikkan lagi kuantum (jumlah) bayaran tersebut kepada pekerja-pekerja yang terlibat.

(3) Ordinan memperuntukan syarat-syarat Minima

Seksyen 7A Ordinan ini adalah disusun semula sebagaimana di dalam Fasal 4 Rang Undang-undang, untuk menerangkan dengan secara jelas dan positif bahawa majikan-majikan dan pekerja-pekerja adalah bebas untuk bersetuju dengan syarat-syarat pekerjaan yang lebih baik dari apa yang telah diperuntukkan di dalam Ordinan ini. Pindaan ini menekankan tujuan bahawa peruntukan-peruntukan di dalam Ordinan ini, kecuali dijelaskan sebaliknya, adalah merupakan piawaian-piawaian dan faedah-faedah yang minima. Di samping itu pula untuk menghapuskan apa-apa keraguan yang mungkin timbul, satu seksyen baru (7B) adalah dimasukkan sebagaimana di dalam Fasal 5 Rang Undang-undang dengan tujuan untuk menjelaskan bahawa di mana tiada peruntukan dibuat mengenai apa-apa perkara atau tidak ada peraturan yang diperbuat di bawah Ordinan tersebut mengenai apa-apa perkara atau faedah, majikan-majikan boleh, apabila mereka fikirkan perlu, mengadakan peruntukan atau peraturan yang sedemikian di dalam kontrak perkhidmatan dengan pekerja-pekerja mereka dan bebas juga untuk merundingkan perkara tersebut dengan pekerja-pekerja mereka.

(4) Tempoh Notis

Fasal 6 Rang Undang-undang ini bertujuan memanjangkan lagi tempoh notis pemberhentian perkhidmatan oleh mana-mana pihak di mana tidak terdapat peruntukan tertentu mengenai perkara ini terkandung di dalam mana-mana kontrak perkhidmatan, kepada tidak kurang daripada 4 minggu jika pekerja tersebut telah berkhidmat kurang dari dua tahun; tidak kurang dari 6 minggu jika pekerja tersebut telah berkhidmat lebih dua tahun tetapi kurang dari lima tahun; dan tidak kurang dari 8 minggu jika ianya berkhidmat lebih dari lima tahun. Pada masa ini notis minima ialah satu minggu, dua minggu dan empat minggu bagi tiap-tiap tempoh perkhidmatan yang saya nyatakan tadi. Satu seksyen kecil baru (3) kepada seksyen 12 adalah dicadangkan untuk dimasukkan sebagaimana di dalam Fasal 6 Rang Undang-undang ini, untuk menerangkan bahawa di dalam kes-kes pengeneapan kerja, tempoh notis yang lebih panjang yang dicadangkan ini akan menjadi tempoh-tempoh yang minima, tanpa mengira wujudnya mana-mana tempoh yang lebih pendek di dalam mana-mana kontrak perkhidmatan. Satu tempoh notis yang lebih panjang di dalam kes-kes yang sedemikian akan dapat memberi faedah yang besar kepada pekerja, kerana ini akan memberi masa yang lebih untuk mencari pekerjaan baru di tempat lain, atau, jika perkhidmatannya ditamatkan dengan serta merta, beliau berhak mendapat jumlah kewangan yang lebih sebagai ganti notis.

(5) Gaji-gaji hendaklah diselesaikan pada hari penamatan kerja.

Fasal 10 dan 11 Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda Ordinan ini supaya majikan menyelesaikan pembayaran gaji pekerja pada hari yang sama perkhidmatannya ditamatkan iaitu bagi kes-kes di mana tarikh pemberhentian perkhidmatan tersebut telahpun diketahui sebelumnya oleh majikan atau pemberhentian ini adalah atas daya-usaha majikan itu sendiri. Pada masa sekarang gaji seseorang pekerja itu hendaklah diselesaikan sebelum hari keempat atau hari kelima selepas tarikh penamat kerja itu, bergantung kepada keadaan yang membawa kepada pemberhentian tersebut. Dengan ini pekerja tersebut akan dapat menerima gajinya pada hari yang sama ia berhenti kerja dan tidak terpaksa datang semula untuk mengambil gajinya pada hari kemudiannya.

(6) *Faedah-faedah Bersalin*

Fasal 16 (1) (a) Rang Undang-undang mencadangkan bahawa seorang pekerja wanita diberi cuti bersalin dan dibayar elaun bersalin bagi satu tempoh tidak kurang daripada 60 hari berturut-turut. Undang-undang sekarang memperuntukkan bahawa seseorang pekerja perempuan adalah layak diberi cuti bersalin dan elaun bersalin bagi satu tempoh tidak lebih dari 60 hari berturut-turut. Pindaan yang dicadangkan itu akan mengelakkan kemungkinan seseorang pekerja perempuan itu diberi kurang daripada 60 hari cuti bersalin atau dibayar elaun bersalin kurang daripada 60 hari.

(7) *Perlindungan kepada pekerja wanita yang sakit selepas bersalin*

Fasal 18 Rang Undang-undang mencadangkan bahawa adalah menjadi satu kesalahan bagi seseorang majikan menghantar notis pemberhentian perkhidmatan kepada seorang pekerja wanita yang sakit dalam tempoh 90 hari selepas tamat tempoh cuti bersalinnya. Mengikut Undang-undang sekarang, notis untuk memberhentikan perkhidmatan seseorang pekerja wanita boleh diberi dalam tempoh 90 hari ini dengan syarat tempoh tersebut tidak tamat sebelum 90 hari itu. Pindaan ini akan melindungi seorang pekerja wanita yang jatuh sakit akibat dari bersalin, bukan sahaja diberhentikan kerja tetapi juga menyelamatkan beliau daripada terganggu fikirannya akibat dari notis yang sedemikian oleh majikan dalam tempoh 90 hari selepas tamat cuti bersalinnya.

(8) *Gaji tiga kali ganda bagi kerja lebih masa pada hari-hari rehat*

Fasal 2 (1) (c) Rang Undang-undang bertujuan untuk meminda Ordinan ini supaya seseorang pekerja dibayar tiga kali ganda bagi gajinya bagi satu jam, untuk kerja lebih masa pada hari cuti rehat mingguan. Pindaan ini akan menaikkan lagi kadar bayaran kerja lebih masa pada cuti rehat mingguan dari 2 kali kepada 3 kali ganda dari kadar gaji bagi satu jam sebagai menghargai pengorbanan masa rehat pekerja-pekerja tersebut. Ini difikirkan lebih adil dan menasabah kerana kadar minima bagi kerja lebih masa yang dibuat pada hari kerja biasa ada satu setengah daripada bagi gaji bagi satu-satu jam. Yang demikian seorang pekerja haruslah dibayar satu kali ganda dari kadar ini, iaitu

tiga kali ganda kadar gaji biasanya, bagi kerja lebih masa yang dijalankan pada cuti rehat mingguan.

(9) *Had bagi masa kerja yang berturut-turut*

Fasal 22 (a) Rang Undang-undang bercadang untuk menghadkan bilangan masa kerja yang berturut-turut (consentive) kepada 5 jam secara berterusan dan juga untuk menentukan satu masa rehat tidak kurang daripada 30 minit selepas tempoh tersebut. Pada masa sekarang seseorang pekerja boleh dikehendaki bekerja hingga 6 jam terus menerus sekali mendapat rehat yang tempohnya tidak ditentukan. Pindaan ini akan menentukan satu tempoh kerja berterusan yang lebih pendek dan juga menentukan bahawa masa rehat tersebut adalah cukup bagi pekerja itu untuk makan dan berihat sebentar.

(10) *Memperkenalkan buat pertama kali konsep waktu kerja yang dibahagi-bahagikan (spread over of work)*

Fasal 22 (a) Rang Undang-undang ini bercadang untuk memperkenalkan buat kali pertamanya di dalam Ordinan ini konsep "Waktu bekerja yang dibahagi-bahagikan" (spread over period) bagi satu hari kerja, di mana waktu bekerja itu adalah dibahagi-bahagikan, adalah dicadangkan sekarang untuk menghadkan pembahagian masa tersebut kepada 10 jam dalam satu hari kerja biasa. "Waktu kerja yang dibahagi-bahagikan" (spread over period) bererti masa kerja yang dikira dari masa seseorang pekerja itu mula bekerja hingga ke masa beliau berhenti kerja pada hari tersebut. Apa-apa juga kerja yang dijalankan lebih dari 8 jam di dalam tempoh masa 10 jam tersebut dan selepas daripada tempoh itu, akan dikira sebagai kerja lebih masa. Pindaan ini akan menghadkan waktu bekerja yang dibahagi-bahagikan (staggered) kepada 10 jam satu hari supaya pekerja-pekerja tidak terpaksa berada di tempat kerja lebih lama lagi. Di mana, atas sesuatu sebab, kerja-kerja dijalankan se'enas tempoh 10 jam itu, ia akan dikira sebagai kerja lebih masa.

Satu peruntukan lagi juga dimasukkan di dalam Fasal ini untuk menentukan bahawa dalam mencapai tujuan untuk menghadkan "spread over period" ini, peruntukan ini tidak akan memberi peluang kepada majikan-majikan untuk membahagi-bahagikan waktu

bekerja hingga ke had maksima 10 jam yang dibenarkan itu dengan sewenang-wenang dan dengan tidak berpatutan; terutama sekali di mana kerja-kerja itu sekarang tidak dibahagi-bahagikan (spread) lebih dari 8 jam. Ketua Pengarah Hal Ehwal Buruh akan berhati-hati dalam meluluskan permohonan untuk membahagi-bahagikan kerja seperti ini.

(11) Cuti Hari Kelepasan Am Bergaji

Di dalam Fasal 24 (a) Rang Undang-undang ini kelayakan seseorang pekerja terhadap Cuti Hari Kelepasan Am bergaji akan ditambah dari 7 hari kepada 10 hari dalam satu tahun, yang darinya 4 hari merupakan hari-hari kelepasan yang sama kepada semua pekerja-pekerja kita iaitu, Hari Kebangsaan, Hari Keputeraan Yang di-Pertuan Agong, Hari Perayaan Pekerja dan Hari Keputeraan Sultan atau Yang di-Pertua Negeri masing-masing (di negeri tersebut sahaja) atau Hari Ulangtahun Wilayah Persekutuan. Faedah Hari Kelepasan Am yang ditambah itu akan lebih sejajar dengan yang terdapat di dalam Perjanjian-perjanjian Bersama di Negara ini dan sudah tentu akan memberi faedah kepada pekerja yang tidak diliputi oleh Perjanjian bersama. Penentuan 4 hari cuti yang sama bagi semua pekerja-pekerja akan dapat menghindarkan segala aduan-aduan yang diterima dari setengah-setengah pekerja yang dikehendaki bekerja pada hari-hari tersebut. Hari kelepasan yang sama itu juga akan dapat membolehkan pekerja-pekerja merayakan perayaan yang diadakan pada hari-hari yang disebut itu.

(12) Gaji tiga kali ganda bagi kerja di Hari Kelepasan Am

Fasal 24 (e) Rang Undang-undang ini memperuntukkan bahawa seseorang pekerja bergaji bulan yang bekerja pada hari kelepasan am hendaklah dibayar dua hari gaji mengikut kadar gaji biasa sebagai tambahan kepada gaji cuti amnya pada hari itu yang mana telahpun dikira sebagai gaji bulannya. Dalam lain-lain perkataan, beliau akan menerima tiga kali ganda gaji iaitu sama seperti pekerja yang bergaji hari atau gaji yang dikira mengikut satu-satu jam. Pada masa sekarang seseorang pekerja yang bergaji bulan hanya layak mendapat satu hari gaji sahaja di samping gaji hari kelepasan amnya, jika beliau bekerja pada hari kelepasan dan iaitu hanya dua kali ganda sahaja. Pindaan

ini akan menentukan bahawa semua kaki-tangan adalah dibayar tiga kali ganda dari gaji biasa mereka jika mereka bekerja pada hari kelepasan am.

(13) Kerja lebih masa pada Hari Kelepasan Am 4½ kali ganda gaji

Di dalam Fasal 24 (7) Rang Undang-undang ini, seseorang pekerja akan dibayar 4½ kali gaji satu jam, bagi kerja lebih masa pada hari kelepasan am akan dibayar tiga kali ganda kadar gaji biasa, dan kadar minima bagi kerja lebih masa yang dijalankan pada hari kerja biasa ialah satu setengah kali ganda dari kadar gaji mengikut satu-satu jam, maka berikutnya kadar minima bagi kerja-kerja lebih masa yang dijalankan pada hari kelepasan am hendaklah 4½ kali ganda dari kadar gaji mengikut satu-satu jam. Ini sekali lagi adalah sebagai menghargai pengorbanan yang dibuat oleh pekerja tersebut, jika dipanggil bekerja pada hari kelepasan am.

(14) Cuti tahunan bergaji

Melalui pindaan yang dicadangkan di dalam Fasal 25 Rang Undang-undang ini cuti tahunan bergaji adalah ditambah kepada 8 hari bagi tiap-tiap dua belas bulan perkhidmatan yang berterusan jika pekerja tersebut telah berkhidmat kurang dari 2 tahun; 12 hari jika beliau telah bekerja lebih dari dua tahun tetapi kurang dari 5 tahun; dan 16 hari jika beliau bekerja lebih dari 5 tahun. Pada masa sekarang seseorang pekerja itu hanya layak mendapat 7 hari cuti tahunan bergaji bagi tiap-tiap dua belas bulan perkhidmatan yang berterusan jika beliau telah berkhidmat kurang dari 5 tahun dan 14 hari jika beliau telah berkhidmat lebih dari 5 tahun. Faedah tambahan cuti tahunan ini akan lebih sejajar cara amalan yang didapati di dalam perjanjian bersama yang berkuatkuasa pada masa sekarang, dan ini sudah tentu sekali lagi tidak diliputi di bawah perjanjian-perjanjian bersama.

(15) Rawatan Perubatan Dalam Keadaan Kecemasan

Fasal 26 (a) memperkenalkan sedikit kelonggaran kepada peruntukan Ordinan yang ada sekarang ini yang menentukan bahawa seseorang pekerja yang sakit itu mestilah diperiksa serta disahkan oleh seseorang pengamal perubatan yang dilantik oleh

majikan atau oleh seseorang pengamal perubatan Kerajaan, sebelum ia layak mendapat cuti sakit bergaji. Pindaan ini akan membolehkan seseorang pekerja itu diperiksa oleh mana-mana pengamal perubatan yang lain dalam keadaan yang sangat diperlukan.

(16) Cuti Sakit Bergaji

Fasal 26 (a) juga bermaksud untuk menambah kelayakan cuti sakit bergaji kepada 14 hari setahun jika seseorang pekerja itu telah berkhidmat selama kurang dari 2 tahun; 18 hari setahun jika ia telah berkhidmat selama 2 tahun tetapi kurang dari lima tahun; dan 22 hari setahun jika ia telah berkhidmat selama 5 tahun atau lebih, yakni dalam kes-kes di mana rawatan hospital tidak diperlukan. Kelayakan yang ada sekarang ini adalah merupakan satu kadar merata 14 hari setahun bagi semua pekerja. Faedah lebih baik berdasarkan kepada lamanya perkhidmatan dan merupakan satu konsep yang telahpun didapati di dalam perjanjian bersama ini akan memberi faedah yang banyak kepada sebahagian besar pekerja-pekerja mahupun mereka itu diliputi oleh perjanjian bersama atau tidak.

(17) Pengadil Boleh Memerintah Pembayaran Faedah

Dalam Fasal 34 Rang Undang-undang ini satu pindaan telah dicadangkan supaya dalam sesuatu kes di mana elaun bersalin tidak dibayar, Pengadil yang membicarakan adalah diberi kuasa untuk memerintah pembayaran elaun bersalin yang layak kepada pekerja perempuan yang berkenaan itu, sebagai tambahan kepada sebarang hukuman yang mungkin dikenakan olehnya kepada majikan yang tidak membayar itu. Ini akan menjimatkan masa dan perbelanjaan pekerja itu serta meringankan kesulitannya mendapatkan bayaran-bayaran yang layak baginya melalui satu lagi perbicaraan di Mahkamah Perusahaan. Demikian juga dalam Fasal 37 Rang Undang-undang ini jika sekiranya berlaku kegagalan di pihak majikan memberikan hari-hari rehat, membayar gaji kerja lebih masa, memberikan hari-hari kelepasan am, memberikan cuti tahunan dan juga memberikan cuti sakit bergaji, Pengadil yang membicarakan itu adalah diberi kuasa untuk memerintah pembayaran yang layak bagi faedah-faedah tersebut kepada pekerja berkenaan di samping menjatuhkan hukuman kerana pelanggaran undang-undang itu.

(18) Kadar Bayaran Biasa

Fasal 37 Rang Undang-undang ini bercadang supaya kadar bayaran biasa bagi pekerja-pekerja borong dan pekerja-pekerja bergaji hari dikira atas dasar jumlah gaji yang didapati pada hari terakhir bagi 14 hari pekerja itu sebenarnya telah bekerja, yakni dengan tidak mengira hari-hari ia tidak hadir bekerja seperti cuti, hari-hari rehat, hari-hari kelepasan am, dan sebagainya. Pada masa sekarang kadar bayaran purata adalah dikira dengan membahagikan jumlah gaji yang didapati untuk tempoh 14 hari dengan bilangan hari pekerja itu bekerja. Cara pengiraan baru ini akan memberikan kadar gaji purata yang lebih tinggi dan realistik dan dengan demikian akan meninggikan lagi bayaran faedah-faedah terkanun seperti bayaran gaji lebih masa dan lain-lain memandangkan bahawa bayaran-bayaran yang dinaikkan ini adalah berasaskan kepada "kadar bayaran biasa".

Demikianlah setakat ini saya, Tuan Yang di-Pertua, telah menegaskan aspek-aspek yang lebih penting Rang Undang-undang tersebut di Dewan yang mulia ini. Lain-lain pindaan yang dicadangkan di dalam Rang Undang-undang ini ialah untuk membatalkan peruntukan-peruntukan usang yang didapati di dalam Ordinan ini, menyusun semula fasal-fasal tertentu untuk menjelaskan maksud undang-undang yang sebenarnya dan dengan demikian menyisihkan sebarang keraguan, membetulkan perkara-perkara yang tertinggal dan lain-lain kesilapan kecil dan menjadikan urusan melaksana dan menguatkuasakan undang-undang itu lebih lancar dan lebih berkesan lagi. Pindaan-pindaan ini adalah didasarkan kepada pengalaman-pengalaman yang didapati oleh Kementerian saya dalam usaha menjalankan peruntukan-peruntukan tersebut.

Bahagian XIIA Yang Baru. Faedah-faedah Penamatan, Pengenepian dan Persaraan

Rang Undang-undang ini juga, Tuan Yang di-Pertua, memasukkan di dalam Fasal 29 satu Bahagian XIIA yang baru ke dalam Ordinan ini. Bahagian ini adalah mengenai faedah-faedah penamatan, pengenepian (lay off) dan persaraan untuk pekerja-pekerja. Bahagian baru ini membolehkan Menteri membuat Peraturan-peraturan mengenai perkara-perkara seperti itu serta mengandungi

peruntukan selanjutnya untuk menentukan bahawa Peraturan-peraturan itu adalah dilindungi oleh undang-undang dengan secukupnya. Oleh kerana membuat Undang-undang atas perkara-perkara ini adalah baru di Malaysia adalah dirasai wajar meneruskannya melalui Peraturan-peraturan yang dibuat oleh Menteri, daripada memasukkannya dengan cara hakiki ke dalam Ordinan itu sendiri. Penyesuaian yang diharapkan dan kemungkinan ianya dielakkan lagi akan dicapai melalui Peraturan-peraturan seperti itu. Ahli-ahli Yang Berhormat akan sedar juga bahawa kuasa untuk membuat Peraturan-peraturan mengenai faedah-faedah pengene-pian kerja dan faedah-faedah pesaraan telah diberi kepada Menteri di bawah seksyen 102 (2) (da) Ordinan ini, melalui satu pindaan yang dibuat dalam tahun 1976.

Perkara ini telah dikaji dengan teliti oleh Kementerian saya semenjak itu. Perundangan dan peraturan-peraturan negara-negara lain, dalam kawasan ini dan di negara-negara maju, serta juga masalah-masalah yang telah ditemui mengenai implimentasinya telah dikaji dengan mendalam. Kami telah memutuskan bahawa adalah berfaedah dan praktikal untuk meneruskan perkara faedah-faedah "pengene-pian" melalui bidang yang lebih luas untuk meliputi semua penamatan pekerjaan yang tindakannya bermula dari majikan, kecuali penamatan kerja kerana salah laku (misconduct) bersama dan lain-lain dan tidak terhad kepada apa yang dikatakan "pengene-pian" (retrenchment) sahaja. Pengalaman dan keputusan undang-undang di lain-lain tempat telah menunjukkan bahawa istilah itu mempunyai bidang yang sempit dan penggunaannya boleh membawa pertikaian dan masalah yang tidak sepatutnya apabila diimplimentasikan. Bahagian XHIA dan seksyen 102 (2) (da) adalah sebenarnya mengenai faedah-faedah penamatan dan bukan faedah-faedah pengene-pian dan persaraan.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Peraturan-peraturan yang akan diperbuat dalam perkara ini yang diberi nama Peraturan (Faedah Pemberhentian dan Penene-pian) Ker'a 1980 telahpun disediakan dan akan diwartakan untuk dikuatkuasakan bersama-sama dengan Rang Undang-undang

ini. Peraturan-peraturan tersebut akan peruntukkan bayaran faedah pemberhentian dan pengene-pian kerja kepada seseorang peker'a yang pekerjaannya diberhentikan oleh apa-apa jua sebab, selain dari pemberhentian atas a asan sa ah laku (misconduct) persa:aan, tamat tempoh kontrak dan atau meletakkan jawatan secara sukarela. Peraturan-peraturan tersebut juga melindungi pekerja-peke:ja y ng diketepikan, dan pekerja-pekerja yang terlibat dengan pertukaran tempat perusahaan atau pertukaran tuan punya sesuatu perniagaan itu.

Faedah-faedah yang diperuntukkan itu ialah pada kadar-kadar minima 10 hari gaji bagi tiap-tiap tahun perkhidmatan jika pekerja tersebut telah berkhidmat kurang dari dua tahun; 15 hari gaji jika berkhidmat lebih dua tahun tetapi kurang dari lima tahun; dan kadar minima 20 hari jika beliau telah berkhidmat lebih dari lima tahun. Peruntukan-peruntukan ini, di samping memberi perlindungan kepada golongan pekerja-pekerja yang tidak berkesatuan yang sekarang tidak menikmati faedah-faedah di bawah perjanjian bersama dan tidak mempunyai fae:ah pemberhentian kerja di dalam kontrak perkhidmatan mereka, juga memperbaiki lagi beberapa perjanjian bersama yang telah dipersetu'ui di antara majikan dan peker'a yang memperuntukkan kadar-kadar faedah yang kurang dari yang terdapat di dalam peruntukan itu. Ini adalah sejai dengan falsafah Kerajaan bahawa perundangan ini seharusnya memperuntukkan perlindungan asas kepada semua pekerja, sama ada mereka berkesatuan atau tidak.

Kementerian saya masih lagi mengkaji faedah-faedah persaraan yang merupakan satu perkara yang lebih rumit. Telahpun terdapat Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja yang memperuntukkan faedah "Old Age" dan faedah waris dengan bayaran sekali gus. Skim Keselamatan Sosial Pekerja di bawah Kementerian saya telah juga mencadangkan skim yang tertentu untuk melinuti kemungkinan tersebut. Yang demikian ad:l:ah perlu supaya apa juga peraturan yang mungkin diperbuat, ianya hendaklah diselaraskan dengan skim-skim ini supaya tidak terdapat kerja-kerja yang bertindih (duplication) dan akan membebaskan majikan dan masyarakat. Kita berharap satu keputusan akan dicapai mengenai hal ini tidak berapa lama lagi.

Pindaan-pindaan yang dicadangkan di dalam Rang Undang-undang ini telah diperimbangkan oleh Kerajaan sejak beberapa waktu dahulu lagi. Ianya tidak dibincangkan di dalam Majlis Bersama Penasihat Buruh Kebangsaan (NJLAC) kerana penarikan diri 8 orang wakil pihak pekerja dan dengan itu Majlis tersebut tidak dapat bergerak kerana tidak ada koram. Walau bagaimanapun, pindaan-pindaan yang dicadangkan ini telah diedarkan kepada akhbar-akhbar, dan telah dihantar kepada semua kesatuan sekerja yang berdaftar, Kongres Kesatuan Sekerja Malaysia (MTUC) dan Persekutuan Majikan-majikan Malaysia (MEF) untuk ulasan mereka. Rang Undang-undang ini telahpun mengambil kira ulasan-ulasan yang dikemukakan dari berbagai-bagai pihak sebagaimana yang dapat dilihat, pindaan-pindaan yang dicadangkan di dalam Rang Undang-undang ini adalah merupakan kemajuan dari segi piawaian buruh dan perundangan sosial dan dibuat untuk kepentingan pekerja-pekerja Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang berhormat, Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Ordinan Kerja 1955 dibacakan kali yang kedua dan sekarang terbuka untuk perbincangan. Ahli Yang Berhormat dari Telok Anson.

5.42 ptg.

Tuan Au How Cheong (Telok Anson): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang ini. Peruntukan-peruntukan yang bertambah baik bagi pekerja-pekerja itu adalah dialu-alukan.

Di sini saya ingin mengemukakan satu perkara yang bersangkutan-paut dengan kemudahan yang disediakan bagi pekerja-pekerja kita. Adalah diketahui bahawa majikan-majikan kita tidak semestinya menyediakan tempat-tempat kediaman bagi pekerja-pekerja mereka. Tetapi majikan yang ingin membina kediaman bagi pekerja-pekerjanya diperlukan mematuhi undang-undang tertentu, rumah-rumah itu harus dibina mengikut spesifikasi tertentu Pegawai-pejabat Pejabat Buruh pula

memeriksa rumah-rumah itu dari semasa ke semasa untuk menentukan keadaan rumah-rumah pekerja itu tetapi pemeriksaan itu hanya dilakukan di sektor swasta sahaja. Ini bermakna rumah-rumah kakitangan Kerajaan hanya golongan yang bekerja di Kerajaan-kerajaan Tempatan boleh dikatakan tidak pernah diperiksa dan dikaji, akibatnya rumah-rumah pekerja ini adalah da'am keadaan yang amat menyedihkan. Setengah-setengah rumah itu tidak mempunyai tingkap, bilik mandi dan jamban, tidak mempunyai pintu, papan dinding sudah jatuh dan sebagainya. Kegagalan pihak Kementerian atau Pejabat Buruh ini untuk mengambil tindakan yang keras terhadap Kerajaan-kerajaan Tempatan itu telah mengakibatkan pekerja-pekerja yang Kementerian ini menjaga dan melindungi atau dipaksa tinggal dalam keadaan yang amat memalukan.

Oleh yang demikian, adalah tidak mencukupi bagi pekerja-pekerja ini menerima hari kebebasan yang lebih banyak, bayaran beberapa kali ganda bagi mereka yang bekerja pada hari cuti am dan lain-lain. Kementerian ini harus memberi amaran kepada Kerajaan-kerajaan Tempatan itu serta mengambil tindakan mahkamah jika perlu dengan tidak mengira bahawa kedua-dua pihak itu adalah sebahagian dari Kerajaan juga. Jika tidak, pekerja-pekerja Kerajaan itu akan selama-lamanya menduduki dalam keadaan yang mendukacitakan.

Tuan Yang di-Pertua, peruntukan yang bertambah baik dan kebolehan untuk membuat kerja-kerja yang kian menjadi lebih teknikal dan sophisticated adalah perkara yang lain. Rakyat kita tidak selama-lamanya diharapkan untuk bekerja sebagai petani, berkebun atau buruh kasar sahaja. Negara kita adalah diambang zaman perindustrian. Kejayaan hasrat negara ini adalah bergantung kepada rakyat kita yang mempunyai pengetahuan dan kemahiran untuk mengambil bahagian dalam bidang perindustrian ini.

Oleh yang demikian, adalah amat penting bagi negara kita mengadakan satu pasukan pekerja yang mahir dan terlatih yang boleh menggunakan alat-alat yang sophisticated dan jentera-jentera yang moden. Memang benar Kerajaan kita telah melancarkan kursus-kursus latihan di bawah Kementerian-kementerian tertentu bagi pemuda-pemudi kita untuk menguasai kemahiran-kemahiran

tertentu tetapi bilangan yang dapat menerima latihan itu adalah amat terhad sahaja. Untuk mempercepatkan wujudnya pasukan yang cekap dan mahir, saya ingin mencadangkan supaya galakan-galakan tertentu diberi kepada pihak swasta untuk menjalankan kursus latihan sebagai satu usaha tambahan ataupun complimentary effort kepada usaha Kerajaan dalam tahun ini. Galakan-galakan dalam bentuk potongan cukai telah diberi kepada pelabur-pelabur yang menanam modal mereka dalam bidang pertanian. Begitu juga Kerajaan kita boleh menimbangkan supaya insentif-insentif cukai diberi untuk mendorong pelabur-pelabur kita supaya mereka lebih sanggup menjalankan kursus-kursus latihan. Saya ingin mencadangkan supaya bangunan-bangunan, kelengkapan-kelengkapan dan mesin-mesin yang digunakan untuk melatih pekerja-pekerja kita itu diberi potongan cukai yang besar atau kadar depreciation yang besar diberi. Di samping itu orang-orang asing yang mempunyai kemahiran-kemahiran tertentu patut dibenarkan memasuki negara kita bagi tempoh-tempoh tertentu untuk tujuan memberi latihan kepada pekerja-pekerja kita. Dengan cara-cara yang dicadangkan itu, saya percaya satu pasukan pekerja yang terlatih dapat diwujudkan dengan lebih cepat lagi dan kejayaan rancangan perindustrian dapatlah dijamin. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Damansara.

5.48 ptg.

Tuan V. David (Damansara): Tuan Yang di-Pertua, pekerja-pekerja di Malaysia telah mengharapkan reformasi-reformasi sosial yang drastik dalam pindaan-pindaan kepada Ordinan Sekerja 1955 tetapi mereka amat terasa keciwa. Kerajaan seringkali telah melahirkan rasa pandang beratnya terhadap pekerja-pekerja luar bandar tetapi kita hairan kerana pindaan-pindaan ini tidak meliputi pekerja-pekerja luar bandar. Mungkin Kerajaan tidak ikhlas apabila ia cuba memikat hati dan fikiran pekerja-pekerja luar bandar khususnya petani-petani, nelayan-nelayan dan lain-lain pekerja yang terperangkap dalam genggam orang-orang tengah yang sungguh unscrupulous dan pekerja-pekerja berkenaan dieksploasi disebabkan tidak adanya sekatan dan pengawasan undang-undang. Partai DAP ingin menekankan bahawa pekerja-pekerja luar

bandar hendaklah diliputi secara efektif oleh semua undang-undang buruh. Kita tidak sepatutnya mengadakan "double standards" dalam negara kita.

Para pekerja telah mengharapkan faedah-faedah yang lebih seperti perubahan dalam pencaruman kepada KWSP tetapi sekali lagi Kerajaan tidak memberi perhatian yang mendalam untuk meninggikan kadar pencaruman para majikan kepada 18% kerana jika kadar carum itu ditinggikan pekerja-pekerja akan berfaedah apabila mereka bersara.

Tuan Yang di-Pertua, pekerja-pekerja kita juga mengharapkan pencen umur tua dan lain-lain reformasi sosial yang progresif sejajar dengan kemajuan dan pembangunan.

Ordinan Kerja 1955 kita sebenarnya merupakan bentuk Kanun Buruh yang dipinda dan diubah suaikan yang mana Kanun tersebut diperkenalkan dalam tahun 1912 apabila peladang-peladang British berada di kemudi pemerintahan kolonial.

Gaji hidup asas hendaklah mengambil tempat utama dalam Ordinan Sekerja kita. Dengan membuat demikian ia akan melindungi pekerja-pekerja dari dibayar gaji yang terlalu rendah yang mana gaji tersebut adalah tidak mencukupi untuk menampung kadar hidup masa kini yang kian meningkat. Selain daripada ini, masa kerja hendaklah dikurangkan kepada empat puluh jam seminggu kerana dengan membuat demikian kita akan dapat wujudkan keadaan di mana seseorang pekerja itu bekerja hanya untuk lima hari seminggu tanpa menyebabkan apa-apa kerugian dalam gajinya. "Five-day week" ini telahpun diamalkan di beberapa negara yang sedang maju dan Malaysia tidaklah boleh berkecuali dalam amalan tersebut. Juga ramai negara-negara yang sedang maju sedang memikirkan ke arah mengadakan "a five-day working week". Seorang pekerja memerlukan tempoh masa yang lebih untuk berehat dan ia juga memerlukan masa yang cukup untuk bersama-sama dengan keluarga dan masyarakat pada amnya.

Kesemua ini mempunyai pertalian dengan faktor-faktor sosial dan manusia dan Kerajaan haruslah memberi perkara ini perhatian yang mendalam. Pembangunan dan Kemajuan tidaklah boleh dipisahkan dan ia hendaklah dipraktikkan dalam semua bidang kemajuan seseorang itu.

Sedangkan negara-negara lain sedang mengurangkan masa bekerja bagi para pekerja, pindaan yang dicadangkan ini memperuntukkan tempoh kerja yang meliputi sepuluh jam di mana seseorang pekerja yang melaporkan diri untuk bekerja pada waktu yang ditetapkan terpaksa berada di tempat kerjanya selama sepuluh jam sungguhpun ia diberikan sedikit masa untuk rehat yang sebenarnya tidaklah begitu berguna padanya ataupun memberikannya rehat yang cukup dan juga tidak mengizinkan beliau meninggalkan tempat kerjanya pada waktu rehat. Partai DAP membantah dengan sekeras-kerasnya waktu kerja sepuluh jam ini yang "staggered" yang pasti akan disalahgunakan oleh majikan-majikan.

Biarlah kita mengingatkan Dewan ini bahawa kemajuan perusahaan hendaklah berasingan dengan kemajuan sosial. Faktor kemanusiaan atau human factor dalam mana-mana negara menjadi asas keamanan, kemakmuran dan kemajuan negara tersebut. Keadaan-keadaan buruk yang dicipta semata-mata untuk menarik pelaburan hanya akan menjejaskan kemajuan sosial dan pembentukan keperibadian kebangsaan.

Kerajaan telah berkata yang ia mempunyai tanggungjawab terhadap pekerja-pekerja yang tidak mempunyai kesatuan sekerja dan jika ini benar, pengasingan pekerja-pekerja yang tidak mempunyai kesatuan sekerja di sektor luar bandar adalah bertentangan dengan apa yang dikatakan selalu oleh Kerajaan.

Partai DAP menyeru supaya reformasi-reformasi drastik diadakan kepada Ordinan Kerja 1955 untuk memastikan pekerja-pekerja negara ini akan dapat menikmati hasil pembangunan dan kemajuan. Pencen semasa umur tua, security ketika menganggur, waktu kerja yang dikurangkan, tambahan cuti tahunan, kemudahan-kemudahan kesihatan yang lebih baik dan lain-lain kemudahan-kemudahan sosial merupakan jaminan asas ke arah keamanan dan kestabilan perusahaan.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan-pindaan ini kita tidak tahu bolehkah sampai ke Sabah dan Sarawak. Bila Kerajaan bawa undang-undang, undang-undang itu untuk Semenanjung Malaysia sahaja, tetapi tak sampai ke Sabah dan Sarawak. Soal ini Yang Berhormat Menteri boleh jawabkan.

Satu lagi perkara, pekerja-pekerja kontrak yang kena exploitasi yang tinggi sebab majikannya selalu tidak bayar gaji dan lari ke lain-lain daerah. Jadi apakah jaminan Kerajaan kepada pekerja-pekerja kontrak?

Ketiga, saya minta Kerajaan beri jaminan 8 jam kerja atau 5 hari seminggu (40 jam) dalam negara kita. Satu contoh ialah kakitangan Parlimen sebab saya nampak kakitangan Parlimen yang kadang-kadang bekerja sampai pukul 12.00 malam bila ada mesyuarat Dewan ini. Saya minta kepada Kerajaan bila kita bangun suarakan bagi mengurangkan jam bekerja dalam Malaysia, Kerajaan sendiri boleh tunjuk satu contoh dalam Malaysia. Contoh ini kita boleh bawa, yang pertama dalam kakitangan Dewan Rakyat di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya minta Kerajaan siasat majikan yang bayar Kumpulanwang Simpanan Pekerja sebab majikan bayar kepada Kumpulanwang Simpanan Pekerja yang rendah sekali dalam Malaysia. Saya mahu tunjuk satu contoh di Singapura, sekarang Singapura ada beri 80% dari majikan. Saya minta bolehkah beri macam ini dalam Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, saya minta Kerajaan bukan sahaja tambah satu dua hari cuti tahunan dan cuti rehat tetapi hendaklah bawa pindaan-pindaan kepada faktor-faktor kemanusiaan yang boleh beri tinggi daripada lain-lain faktor dalam Malaysia. Saya harap bila Kerajaan siasat undang-undang ini ataupun bila bawa dalam Jawatankuasa boleh bawa pindaan-pindaan di mana seseorang pekerja di Malaysia, bukan sahaja dalam bandar tetapi luar bandar juga boleh nampak, bukannya gelap, beri keterangan dalam Malaysia di mana boleh dapati masyarakat baru. Oleh sebab exploitasi yang tinggi di Malaysia, majikan-majikan dalam Malaysia tidak kira faktor kemanusiaan, faktornya ialah berapa banyak keuntungan boleh dapat di Malaysia.

Kilang-kilang yang baru sampai di Malaysia dan kilang-kilang elektronik di dalam Malaysia tidak ada kesatuan, sebab Kerajaan tidak memberi kebenaran menubuhkan kesatuan. Kerajaan mengawal kesatuan di kilang ini, sebab ini exploitasi yang tinggi. Kerajaan bolehlah mengatakan modal-modal disampaikan daripada luar negeri tetapi modal-modal ini boleh juga hilang dalam

masa satu hari atau satu malam sebab pemo- dal boleh balik ke negerinya. Kita mestilah menjaga penduduk-penduduk dalam Malaysia yang kebanyakannya pekerja. Saya minta Kerajaan membawa keadilan bukan sahaja membawa keadilan kepada semua orang kaya, tetapi juga membawa keadilan kepada orang miskin.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Pagoh.

6.01 ptg.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin (Pagoh): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana diberikan peluang untuk membahaskan Rang Undang-undang berhubung dengan pindaan di atas Ordinan Kerja, 1955.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah mendengar ucapan Wakil dari Damansara tadi yang mengatakan bahawa para golongan pekerja di negara ini merasa keciwa di atas Rang Undang-undang yang sedang dibahaskan oleh Dewan pada hari ini.

Saya percaya, Tuan Yang di-Pertua, pendapat ini adalah pandangan Ahli Yang Berhormat dari Damansara sahaja dan tidaklah merupakan suara sebenarnya dari segi kaum pekerja di negara ini kerana kalau kita perhatikan dengan peruntukan-peruntukan dan pindaan-pindaan baru yang diadakan di dalam Rang Undang-undang yang sedang dibahaskan ini menunjukkan dengan jelas sikap Kerajaan yang sentiasa melindungi kepentingan dan kebajikan kaum pekerja.

Adalah tidak dapat dinafikan bahawa kaum pekerja negara ini telah memberikan banyak sumbangan dari segi kemajuan sosial, kemantapan ekonomi dan kestabilan politik negara. Ini jelas menunjukkan bahawa tuduhan-tuduhan setengah kumpulan-kumpulan khasnya parti pembangkang termasuk DAP dan golongan-golongan tertentu yang mengatakan bahawa Kerajaan bersifat anti pekerja adalah amat tidak benar sama sekali.

Pindaan ini dengan sendirinya membuktikan bahawa segala tuduhan-tuduhan tersebut itu khasnya semasa Dewan ini meluluskan Pindaan Akta Kesatuan Sekerja dan Akta Perhubungan Perusahaan yang lalu bahawa tuduhan-tuduhan tersebut adalah tidak berasas sama sekali.

Di samping usaha-usaha yang jujur yang dijalankan oleh Kerajaan Barisan Nasional pada hari ini untuk memperbaiki taraf hidup kaum pekerja, tidaklah dapat dinafikan bahawa Kesatuan-kesatuan Sekerja juga perlu memahami dengan sejelas-jelasnya peranan mereka yang sebenarnya di dalam menjaga dan melindungi hak pekerja sama ada dalam sektor swasta mahupun dalam sektor Kerajaan.

Pemimpin-pemimpin Kesatuan Sekerja bukan sahaja perlu memahami sikap dan proses perkembangan di dalam negara ini tetapi lebih penting daripada itu mereka juga perlu memahami akan tanggungjawab mereka di dalam memenuhi aspirasi rakyat pada keseluruhannya dalam mengekalkan keharmonian dan juga kestabilan politik dan ekonomi negara.

Tuntutan-tuntutan, kemudahan-kemudahan untuk kaum pekerja perlulah diasaskan bukan setakat kemampuan majikan untuk membayar tetapi juga mestilah diselaraskan dengan tingkat daya pengeluaran kaum pekerja itu sendiri.

Tuntutan-tuntutan yang tidak mengambil perhitungan soal daya pengeluaran dan juga kemampuan majikan untuk membayar akan hanya menimbulkan keadaan yang tidak stabil di sektor pengeluaran dan ini akan melahirkan rasa kegelisahan dan tidak senang hati di kalangan kaum pekerja yang merasakan seolah-olah mereka tidak diberikan layanan yang sepatutnya.

Pemimpin Kesatuan Sekerja perlu juga memahami perkembangan-perkembangan negara kita di dalam segala segi supaya dalam mereka menyuarakan apa-apa tuntutan para pekerja mereka tidak hanya bersifat keterlaluan. Ini kerap berlaku di dalam kebanyakan perlindungan-perindungan Kesatuan Sekerja yang dijalankan di antara Kesatuan Sekerja dengan majikan-majikan di mana tuntutan-tuntutan yang dibuat kurang menasabah dan tidak praktik dan tidak sedikit juga berlaku di mana perlindungan-perindungan tersebut menemui kebuntuan.

Sekiranya keadaan tersebut tidak dapat difahami betul-betul oleh pihak-pihak yang terlibat maka berlaku permogokan ataupun lain-lain tindakan perusahaan yang pada akhirnya tidak akan menguntungkan mana-mana pihak bahkan merugikan rakyat dan negara.

Tuan Yang di-Pertua, kita memandang berat akan pergolakan yang berlaku di dalam pimpinan Kesatuan Sekerja di peringkat kebangsaan di dalam negara ini. Adalah amat merugikan negara sekiranya Kesatuan Sekerja tidak dapat menyelesaikan masalah kepimpinan mereka disebabkan oleh perselisihan faham di kalangan pucuk pimpinan. Krisis perlembagaan dan sebagainya yang berterus-terusan di dalam Kongres Kesatuan Sekerja Malaysia umpamanya, seharusnya mendapat perhatian seluruh lapisan masyarakat.

Kita mengakui bahawa MTUC dikatakan mewakili sebahagian besar kepentingan kaum pekerja. Krisis-krisis perlembagaan dan kurang kepercayaan kepada pucuk pimpinan MTUC oleh sebahagian besar kesatuan-kesatuan yang bergabung dengannya, umpamanya tidak akan memberikan sumbangan terhadap usaha-usaha untuk melindungi kepentingan pekerja lebih-lebih lagi di saat negara akan melangkah masuk ke ambang Rancangan Malaysia Keempat.

Saya yakin, Tuan Yang di-Pertua, bahawa ahli-ahli Kesatuan Sekerja sahajalah melalui sistem amalan berdemokrasi yang diamalkan oleh Kesatuan Sekerja di negara ini yang dapat membetulkan kepincangan kepimpinan di dalam Kesatuan Sekerja.

Adalah amat mendukacitakan sikap setengah pemimpin MTUC yang enggan menerima hakikat umpamanya terhadap pindaan Ordinan Kesatuan Sekerja dan Perhubungan Perusahaan yang telahpun diluluskan oleh Parlimen baru-baru ini hanya kerana ini menyentuh kedudukan persendirian mereka termasuklah wakil Kesatuan Sekerja Ahli Yang Berhormat dari Damansara tadi kerana ini menyentuh kedudukan persendirian mereka dalam pucuk pimpinan kongres tersebut.

Kita telah menjelaskan berkali-kali bahawa Kerajaan bukan sahaja bertanggungjawab terhadap kestabilan politik dan ekonomi dan kemasyarakatan negara ini, tetapi tidak kurang penting juga bertanggungjawab untuk menentukan bahawa amalan dan proses demokratik berjalan lancar untuk menjaga kepentingan ahli di dalam Kesatuan-kesatuan Sekerja.

Dengan sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, saya amat menyokong penuh akan beberapa usaha yang sedang dijalankan oleh beberapa orang pemimpin-pemimpin Kesatuan Sekerja yang bergabung dengan MTUC yang masih waras dan penuh tanggungjawab, yang sedang berusaha untuk menyusun semula struktur dan kepimpinan MTUC melalui proses-proses demokratik.

Amatlah menyedihkan dan amatlah merugikan sekali sekiranya krisis ini berterusan dan berlaku di dalam Kesatuan Sekerja kerana pada akhirnya ia hanya akan melahirkan keadaan sosio ekonomi dan politik yang goncang dan tidak memberikan apa-apa faedah kepada rakyat.

Kerajaan yang bertanggungjawab terhadap keseluruhan lapisan masyarakat di negara ini perlulah mengambil tindakan tegas untuk terus menguatkuasakan Undang-undang Kesatuan Sekerja supaya ianya benar-benar bersih dari golongan-golongan mereka yang suka memperjuangkan kepentingan diri sendiri lebih daripada kepentingan ahli dan orang lain.

Juga adalah amat mendukacitakan kita lebih-lebih lagi ahli-ahli Kesatuan Sekerja apabila ada pemimpin-pemimpin Kesatuan Sekerja yang menggunakan forum-forum antarabangsa dan seminar-seminar buruh luar negeri untuk mengecam dan mencaci Kerajaan. Sikap yang tidak bertanggungjawab ini adalah amat dikesali, lebih-lebih lagi kerana mereka telah menyalahgunakan kuasa dan tempat dan kepercayaan yang telah diberikan kepada mereka oleh ahli-ahli Kesatuan Sekerja.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan terhadap Ordinan Kerja ini tentu sekali akan melibatkan pertambahan perbelanjaan bagi majikan-majikan. Majikan juga perlu menyedari kenaikan kos penyenggaraan melalui kemudahan-kemudahan yang bertambah akan pada jangka panjangnya meningkatkan daya pengeluaran perusahaan-perusahaan mereka jalankan itu. Penambahan daya pengeluaran akan melicinkan penghasilan barang-barang dan perkhidmatan yang akhirnya akan menambahkan pendapatan kepada pengusaha-pengusaha itu. Keharmonian pekerjaan amatlah penting di dalam segala usaha yang dijalankan bagi melipatgandakan keuntungan kepada sesuatu perusahaan. Sebenarnya, ia

tidak akan dapat dibeli dengan wang ringgit. Kemudahan-kemudahan dan keselamatan bagi pekerja perlulah diberi perhatian oleh semua golongan majikan yang mahukan perusahaan mereka berkekal dan menguntungkan. Bagi menambahkan daya pengeluaran syarikat-syarikat swasta perlulah mengikuti jejak langkah yang positif yang dilakukan oleh Kerajaan di dalam menyediakan peluang-peluang latihan untuk para pekerja. Skim-skim latihan yang rapi dan teratur perlulah diadakan di dalam semua syarikat-syarikat bagi membolehkan pekerja-pekerjanya memperbaiki taraf dan mutu pekerjaan mereka.

Adalah amat mendukacitakan sekali jika diperhatikan hanya segelintir kecil sahaja bilangan syarikat-syarikat di dalam negara ini yang menyediakan rancangan-rancangan yang intensif untuk melatih kaum pekerja dan lebih mendukacitakan lagi apabila diperhatikan hanya peruntukan yang terlalu kecil disediakan di dalam belanjawan syarikat-syarikat tersebut untuk tujuan latihan. Peluang-peluang yang lebih perlulah diadakan oleh majikan untuk memberi peluang kepada pekerja-pekerjanya melanjutkan pelajaran.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, saya menerima lampu isyarat ucapan terlalu cepat, saya tak tahu mengapa terlalu cepat, tolong lambatkan sedikit. Saya terima lampu isyarat daripada pihak Penterjemah Serentak.

Tuan Muhyiddin bin Haji Mohamed Yassin: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya minta maaf kerana terlampau cepat mungkin. Peluang-peluang yang perlu disediakan oleh majikan untuk memberi peluang kepada pekerja-pekerjanya untuk melanjutkan pelajaran di dalam bidang-bidang professional sama ada di dalam ataupun di luar negeri.

Saya ingin mencadangkan, Tuan Yang di-Pertua, bahawa syarikat-syarikat swasta di dalam negara ini mengambil daya utama untuk menganjurkan penubuhan sebuah yayasan bagi pembangunan pekerjaan di kalangan mereka guna untuk menyediakan sumber kewangan bagi membiayai rancangan-rancangan pembangunan kerjaya di kalangan para pekerja.

Fasal 29 di dalam Rang Undang-undang ini memperuntukkan satu bahagian XIIA yang baru yang memberi kuasa kepada Menteri

berkenaan untuk mengadakan peraturan-peraturan bagi menentukan majikan-majikan menyediakan pembayaran bagi pekerja-pekerjanya yang diberhentikan ataupun yang terpaksa diberhentikan dengan sebab-sebab penamatan perusahaan dan sebagainya. Saya suka menegaskan bahawa majikan janganlah menjalankan sikap mendiskriminasi di antara pekerja lebih-lebih lagi berdasarkan keturunan kaum. Majikan juga perlu memahami apakah sebenar kehendak dan matlamat Dasar Ekonomi Baru, terutamanya syarikat-syarikat asing yang menjalankan perusahaan di dalam negara kita. Mereka juga perlulah mengadakan rancangan-rancangan bagi melatih orang-orang tempatan untuk mengambil-alih jawatan-jawatan yang penting di dalam perusahaan mereka.

Di dalam sidang Parlimen ini dalam majlis sesi ini juga sebagaimana yang telah dimaklumkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan yang lalu apabila saya mengemukakan soalan tentang adanya bank-bank perdagangan asing di negara ini mengamalkan sikap lip service di dalam mengambil para pekerja di peringkat pertengahan dan pengurusan di kalangan bumiputra. Saya ingin menegaskan bahawa amalan ini masih lagi dilakukan oleh sebahagian daripada bank-bank asing dan saya berharap Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat perlu mengambil tindakan di atas sebuah bank di dalam negara kita ini yang mengamalkan sikap begitu, kerana saya menerima banyak aduan-aduan daripada kalangan mereka yang pernah berkhidmat dengan bank itu di atas sikap anti-Malays dan juga diskriminasi yang diamalkan oleh bank tersebut iaitu Chartered Bank. Saya berharap Kerajaan akan bertindak tegas terhadap syarikat-syarikat ataupun bank asing di negara ini yang gagal melaksanakan matlamat pengambilan-alih jawatan-jawatan yang penting oleh rakyat Malaysia oleh sebab dasar yang diskriminasi tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, kita berharap syarikat-syarikat swasta tidak hanya mengambil pegawai bumiputra sebagai pegawai perjawatan semata-mata untuk menjadikan "eyewash" sedangkan dari segi dasar tidak ada apa-apa rancangan khusus yang telah pun dijalankan untuk mengambil bumiputra di bidang-bidang lain. Mereka hanya menjadi budak suruhan untuk merundingkan sesuatu

perkara dengan pihak Kementerian-kementerian ataupun badan-badan Kerajaan. Ada syarikat-syarikat swasta yang sengaja tidak mahu menerima apa lagi mempraktikkan perakuan-perakuan yang dibuat oleh pegawai-pegawai executive bumiputra selaras dengan matlamat Dasar Ekonomi Baru kerana ini dikatakan bukan menjadi dasar syarikat tersebut. Lantas pegawai bumiputra itu dicap sebagai menjalankan sesuatu yang bertentangan dengan dasar syarikat ataupun amalan-amalan syarikat dan mereka itu kemudiannya dimasukkan ke dalam "peti sejuk" dan dinafikan hak untuk menerangkan sebab-sebab mengapa mereka ataupun syor-syor mereka itu dibuat. Mereka juga dinafikan peluang untuk kenaikan pangkat dan sebagainya lantas oleh kerana tidak tahan dengan sikap majikan yang begitu mereka terpaksa memberhentikan diri ataupun tidak terus berkhidmat dengan syarikat yang berkenaan. Dengan itu berjayalah hasrat syarikat yang tersebut itu dan selepas kekosongan itu berlaku pasti dengan kebijaksanaan mereka, mereka akan terus mengambil seorang pegawai bumiputra yang lain yang mungkin mudah mengikut telunjuk mereka dan justeru itu menjadilah mereka sebagai "the blue eyed boy" bagi pihak majikan.

Saya yakin praktis seperti ini yang tidak jujur yang discriminatory ini masih banyak terdapat di beberapa sektor swasta. Ini sukar untuk dipastikan dengan bukti yang konkrit, Tuan Yang di-Pertua, kerana tidak mungkin diperolehi secara soal jawab ataupun interrogation ataupun siasatan yang formal yang dilakukan oleh pegawai penyiasat daripada Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat. Walaupun begitu, kita menyeru kepada syarikat tersebut supaya memberhentikan amalan-amalan sedemikian kerana pada jangka panjangnya ia tidak akan memberikan apa-apa keuntungan kepada mana-mana pihak.

Tuan Yang di-Pertua, pada akhirnya saya mengucapkan sekali lagi berbanyak terima kasih dan menyokong dengan sepenuhnya di atas pindaan Ordinan Kerja 1955 ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Mas Gading.

6.19 ptg.

Tuan Patrick Anek Uren (Mas Gading): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kerana membenarkan saya

membahaskan Rang Undang-undang Kerja, 1955 ini. Saya hanya ingin mengambil sedikit masa Dewan ini untuk menarik perhatian di atas perkara tertentu bersabit dengan pindaan Rang Undang-undang ini.

Kalau kita pandang dari segi overall dan empirical memang undang-undang ini jelas untuk menunjukkan kepada satu keadaan yang baik kepada pekerja di seluruh negara. Tetapi satu yang dilakukan ialah dari segi effectiveness ataupun pelaksanaan ke kawasan-kawasan jauh daripada bandar, jauh daripada Jabatan-jabatan Buruh berada.

Saya teringat pada satu ketika Dewan ini telah diberi jawapan bahawa bila pindaan akan diadakan kepada Akta Buruh 1955 akan satu priviso bekalan akan meliputi pekerja-pekerja Malaysia yang sekarang berada di luar negeri seperti Singapura dan Brunei. Tetapi saya menengok di sini dengan secara ringkas tidak ada bekalan yang demikian. Mungkin Kementerian ini akan mengadakan satu pindaan lagi ataupun mengadakan satu Akta semula yang hanya diperuntukkan untuk perkara dan masalah pekerja-pekerja kita di negeri itu.

Sebelum saya melanjutkan kepada perkara itu, Tuan Yang di-Pertua, benarkan saya menyentuh seksyen 26 dengan fahaman saya dalam segi undang-undang yang sedikit. Saya dapati pada satu ketika keadaan telah berlaku di mana pekerja perlu memilih dari segi mana faedah yang boleh diambil baikpun dari segi SOCSO dari Workmen's Compensation ataupun daripada segi paid sick leave, selalunya berlaku di mana kalau seorang buruh yang bekerja dengan gajinya \$3 sehari misalnya di kilang BATA, dengan gajinya \$3 sehari kalau masuk di hospital selama enam hari hanya \$18. Tetapi kalau SOCSO ataupun Workmen's Compensation ia akan mendapat lebih. Keadaan yang sedemikian selalu berlaku di mana majikan menetapkan supaya pekerja yang sedemikian diberi gaji paid sick leave supaya pekerja yang semacam itu akan mendapat faedah yang lebih. Jadi kalau kita dapat tambah satu lagi Clause di situ "whichever is the higher" supaya seorang pekerja akan mendapat faedah yang lebih melalui Akta ini.

Memandangkan kepada enforcement Akta ini saya mempunyai pengalaman sedikit mengenai keadaan yang tidak begitu menyenangkan hati di Sarawak sekarang iaitu dengan banyaknya telah ditubuhkan night

club dan Bar di tempat yang tidak begitu sepatutnya ditubuhkan tetapi kerana keadaan di situ tidak Kerajaan Tempatan menutup kegiatan ini maka sekarang begitu banyak tempat yang semacam itu seperti night club, disco dan massage parlour semua di mana pekerja-pekerja daripada kampung, daripada luar bandar tertarik dengan iklan-iklan yang selalu dikeluarkan di surat-khabar. Walaupun Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh telah berjanji akan diadakan sekatan undang-undang ke atasnya, tetapi belum ada lagi. Oleh kerana tertarik dengan iklan-iklan yang disiarkan mereka telah berduyun-duyun pergi ke bandar dan bekerja di tempat yang semacam ini dan mereka tidak didaftar sebagai buruh tetap hanya didaftar sebagai casual labour. Mereka yang semacam ini tidak dapat faedah daripada segi SOCSO, Workmen's Compensation atau lain-lain faedah yang terkandung dalam Akta ini ataupun Akta yang sebelum dipinda sekarang.

Saya ingin menyeru kepada Kementerian yang berkenaan supaya mengambil perhatian yang berat terhadap keadaan yang merumitkan itu di Kuching, Sibul, Miri, Limbang dan Sarikei yang mana sekarang nampaknya sudah pergi ke Kapit walaupun terletak jauh di kawasan pedalaman sudah mula hendak berbuat perkara yang semacam ini.

Saya juga menyeru supaya ditambahkan Enforcement Officers supaya pergi menyiasat semua tempat-tempat yang semacam ini. Saya tidak akan menyentuh lagi mengenai kilang-kilang kerana rakan-rakan saya yang dahulu telah menyebutnya, tetapi perkara yang selalu tidak disebut ialah tentang masalah mereka yang terlibat dalam pekerjaan yang serupa ini, sampai sekarang pun tidak ada undang-undang yang menjaga mereka. Semasa saya bekerja di Kementerian Kebajikan Am terdapat juga laporan yang tidak baik yang sepatutnya mereka ini disekat bukan sahaja dari segi undang-undang pekerja tetapi disekat daripada segi moral, dari segi kerohanian, dari segi kejujuran, dari segi kita menjaga nama baik masyarakat

Malaysia supaya tidak ada timbul satu fikiran atau fahaman yang mendakwa bahawa pihak yang datang dari luar bandar, pihak yang tidak diwakili oleh Badan, Pertubuhan, Kaum, ataupun Persatuan mereka itu tidak payah diambil perhatian langsung, dibiarkan sahaja mereka ini hidup mati pun tidak apa, kerja makan gaji atau tidak makan gaji pun tidak apa. Begitulah keadaannya kalau kita memandang dari segi mereka itu yang datang daripada luar bandar pergi ke Kuching, Sibul bekerja di night club, bekerja di Bar, kalau Bar minum seperti di Parlimen ini lain

Tuan Yang di-Pertua: Parlimen tidak ada Bar.

Tuan Patrick Anek Uren: Dahulu.

Tuan Yang di-Pertua: Dahulu ya, sekarang tidak ada.

Tuan Patrick Anek Uren: Tetapi kalau Bar di England itu lain, di Kuching itu lain. Jadi undang-undang ini sepatutnya sudah sampai masanya di mana kita menggubal undang-undang dari segi keseluruhan—"a package amendment" supaya meliputi pertama, pekerja-pekerja yang tidak menjadi ahli Kesatuan Sekerja ataupun tidak ada suaranya langsung.

Kedua, mewakili mereka yang pergi bekerja di Singapura yang dijanjikan oleh Menteri dahulu dan juga dari segi memandangkan effectiveness supaya lebih faedah diberikan kepada pekerja-pekerja kita yang sepatutnya mereka sama-sama menikmati kemerdekaan negara kita. Itulah sahaja terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup. Perbahasan atas Rang Undang-undang ini akan disambung esok.

Dewan ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang hari esok, 20hb Jun, 1980.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.